

NOVI TEHNIK

GLASILO OBČINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LAŠKO, SLOVENSKE KONJICE, ŠENTJUR, ŠMARJE PRI JELSAH IN ŽALEC

Laško

PRED PRAZNIKOM

Trije praznični dnevi so pred nami: 2. julij, praznik občine Laško, 3. julij Dan rudarjev in 4. julij Dan borca. Občani laške občine imamo tudi razloge za svečano razpoloženje, saj je bilo kljub težavam, ki izvirajo iz splošnega gospodarskega položaja, ustvarjeno v naši občini precej. Zlasti je pomembna dokončana razširitev in modernizacija pivovarne. Se letos bo v poizkusno obratovanje šla nova tovarna izolacijskih materialov, nove zmogljivosti so dobili še v TLG v Rimskih Toplicah, v istem kraju pa bodo otroci novo šolsko leto začeli v novi šoli. Tudi v drugih kolektivih so delovni lju-

dje dosegli lepe uspehe, saj smo na konferenci samoupravljalcev lahko z zadovoljstvom ugotovili, da je laška občina v okviru celjske regije dosegla kar dobre gospodarske rezultate.

Prazničnih misli pa ne kaže usmerjati le v minulo. Razmere so še vedno daleč od brezskrbnosti. V občini bomo morali vsi še bolj oblikovati svojo zavest in akcijo za večjo enotnost pri zastavljanju temeljnih ciljev in pa ob spoznanju, da lahko razpolagamo le s sredstvi, ki jih ustvarjamo. Ker pa so sredstva manjša od potreb, bo ob zavestnem odrekanju potrebna tudi solidarnost med

delonimi kolektivi, ne le z besedami, marveč konkretno z dejanji. Za takšno solidarnost so se ob koncu lanskega leta in v začetku letošnjega leta izrekli občani na treh uspešnih referendumih, ki je po treh mesecih z deli pri rekonstrukciji ceste do Brez delno že uresničena.

V teh prazničnih dneh pa naj obračun našega dela in načrtovanja spremlja tudi obujanje borbenih tradicij, ki so vir in spodbuda za nadaljnje ustvarjalne napore, a hkrati za našo pripravljenost vsak trenutek braniti revolucije in izgradnje.

CVETO KNEZ

Laško je pred prazničnimi dnevi. Občinski praznik, dan rudarjev, dan borca in proslava 100-letnice gasilstva v Radečah je vsebina prazničnega vzdušja. Tudi gospodarski rezultati prispevajo k prazničnemu razpoloženju. Med kolektivi, ki so izkazali za dobre in uspešne proizvajalce in gospodarje, je kolektiv pivovarne, ki je s svojimi delovnimi uspehi mnogo prispeval k ekonomski rasti občine. Na našem posnetku so tri delavke na delovnem mestu v novi avtomatski polnilnici. No, s tem posnetkom pa se nagibamo tudi že k naslednjim prazničnim dnevom, k turistični prireditvi Laškega — pivu in cvetju.

ZA DAN BORCA

Da bi kar najbolj slovesno proslavili letošnje praznovanje dneva borcev, oziroma da bi zagotovili čim boljše udeležbo občanov na posameznih proslavah in manifestacijah, so v Celju ustanovili poseben koordinacijski odbor, ki že več kot dva tedna izredno aktivno deluje.

Za udeležbo na osrednji proslavi, ki bo 4. julija v ZADOBROVI pri Ljubljani in na kateri bo osrednji govor imel Edvard Kardelj, računajo pa, da se je bo udeležil tudi tovariš Tito, je koordinacijski odbor družbeno političnih organizacij organiziral poseben vlak, ki bo peljal udeležence na osrednjo proslavo v Zadobrovo. Vlak bo odpeljal iz Celja 4. julija ob 6.30, povratna vozovnica pa stane le 11,20 dinarja. Vozovnice za udeležence je moč kupiti vsak dan pri blagajni na železniški postaji. Koordinacijski odbor računa predvsem na veliko udeležbo članov organizacij iz krajevnih skupnosti ter sindikalnih organizacij iz delovnih skupnosti.

V sklopu praznovanj letošnjega praznika pa bo tudi velik pohod mladine in borcev po poteh slavne II. grupe odredov. Mladinci, ki računajo, da se bo pohoda udeležilo najmanj 300 mladincev, bodo odšli na pohod v soboto, 1. julija, ob 9. uri izpred Muzeja revolucije, kjer bo mladinska brigada ob tej priliki na posebni slovesnosti sprejela prapor II grupe odredov. Brigada bo odšla po poteh partizanskih brigad vse do Bočne, kjer bodo sodelovali na osrednjem partizanskem mitingu, nakar se bodo še kolektivno udeležili osrednje proslave v Zadobrovi pri Ljubljani.

Koordinacijski odbor pričakuje, da se bodo člani kolektivov in občani vseh manifestacij ob letošnjem prazniku dneva borcev udeležili v največjem številu.

Tudi vaša udeležba na teh svečanostih bo doprinesla delček k razvijanju tradicij naše slavne revolucije!

F. POPIT V CELJU

Včeraj je bil na obisku v Celju predsednik centralnega komiteja Zveze komunistov Slovenije F. Popit. Ze ob osmih je imel razgovor s sekretariatom občinskega komiteja ZKS Celje in s člani političnega aktiva o gospodarskih in političnih razmerah v celjski občini, nato pa je obiskal še delovni organizaciji Etol in Ingrad. V teh delovnih kolektivih se je pogovarjal s predstavniki samoupravnih organov, vodstev podjetij in političnih organizacij o samoupravljanju in o delu ZK. Popolne pa je imel France Popit v veliki dvorani Narodnega doma razgovor z neposrednimi proizvajalci — člani ZK o razvitosti samoupravnih odnosov v delovnih organizacijah. Več homo o obisku predsednika CK ZKS v celjski občini poročali v prihodnji številki.

Žalec

ZBOR SAMOUPRAVLJALCEV

ZALEC — Kakor, da je tudi vreme hotelo prispevati svoje. Po deževni noči in vihnem petkovem popoldnevu, se je minulo soboto Savinjska dolina kopala v toplih žarkih poletnega sonca, ki je razpisniško trosil žarke po vsej dolini. Svečano urejen prireditveni prostor v Latkovi vasi je dajal ton in vzdušje, ki se je polotevalo več sto udeležencev prvega zbora samoupravljalcev žalske občine. Uspešno ga je pripravil občinski sindikalni svet ob 27. juniju — dnevu samoupravljalcev.

Po intoniranju internacionale, ki jo je zaigrala godba na pihala Svobode iz Ljubljane in zapel moški pevski zbor iz Polzele, je prvi zbor samoupravljalcev odprl Veno Satler, predsednik občinskega sindikalnega sveta Zalec. V

svojem svečanem govoru je Mitja Svab, predsednik komisije za samoupravljanje pri republiških sindikatih, precej časa posvetil aktualnim problemom uresničevanja ustavnih dopolnil v drugi fazi ter se še zlasti zadržal na problemih, ki jih poraja družbeno politična praksa pri ustanavljanju temeljnih organizacij združenega dela. Opozoril je na slabosti ob tem, ter tudi na to, da se malokje poskušajo temu izogniti na preprost način, da pač izobesijo naslov temeljna organizacija združenega dela naznoter pa vse ostane tako, kot je bilo. Takim primerom se je treba glasno upreti, kajti gre za bistveno novo vsebino, za nove družbene odnose in nov položaj delavca v združenem delu. To pa je povezano predvsem z določeni-

nimi pravicami in le-te je treba ustrezno uresničiti.

Po govoru je bil kulturni program, v katerem so sodelovali osnovnošolski otroci ter člani kulturno prosvetnih društev in drugih institucij. Programu je sledila svečana otvoritev novih obratov Gradnje, le-tem pa ljudsko rajanje, ki je trajalo še pozno popoldne. Podelili so tudi številna priznanja.

Nobenega dvoma ni, da je prvi zbor samoupravljalcev žalske občine uspelo, da je bil solidna manifestacija ob dnevu samoupravljalcev in da je na svojem pomenu še zlasti pridobil zaradi tega, ker je bil edina tovrstna prireditev ob tem pomembnem delavskem prazniku — na celotnem celjskem območju!

B. S.

STOP - pop moda shop

MLADO ZA MLADE

2. nadstropje

VELEBLAGOVNICA

z urednikove mize

Današnji tednik je namenjen bližnjemu prazniku laške občine. Občinski praznik proslavljajo Laščani v ponedeljek in je zato seveda razumljivo, da smo se na več straneh ozrli v dogajanja in načrte v občini.

Le še nekaj dni nas tuči loči od 4. julija, dneva borcev, pa smo zato k sodelovanju povabili Pavlo Rovanova, ki nam je napisala zanimivo in prikupno pripoved o spominih na partizanska leta. Preberite.

Ceprav kaže, da ste lepo sprejeli prvi dve vaši zgodbi za vroče poletje, danes zgodbic ni. Bo pa zagotovo spet prihodnji teden, bo bomo izšli na štiriindvajsetih straneh. Pripravljamo vam še nekaj drugih presenečenj pri izboljšavi poletne vsebine Novega tednika.

Dragi bralci, nikar se ne jezite, ker vseh vaših pisem še nismo objavili. Vsi pridete na vrsto. Le danes smo odstopili nekaj našega stalnega prostora zanimivemu zapisku o rešitelju Vesne Vučević.

In še novica za Zaičane — prihodnjič bo v Novem tedniku mnogo zapisov o žalski občini.

VAS UREDNIK

prometne nesreče

UMRLA NA KRAJU NESREČE

MIRA JANGIČ, 67, iz Hruševca, je hodila po desni strani ceste Celje—Rogatec. V Hruševcu je na drugi strani ceste opazila znanko in se ji hotela priključiti. Cesto je prečkala v trenutku, ko je iz Celja pripeljal z osebnim avtomobilom JOŽE SINKOVEC, iz Ljubljane. Vozil je s hitrostjo 50 do 60 kilometrov in hotel žensko obvoziti. Kljub temu jo je zadel in zbil po cesti. Jangičeva je dobila tako hude poškodbe, da je umrla na kraju nesreče.

MOTORIST V TRAKTOR

RAFAEL KAKER, 27, z Ljubnega, je vozil traktor z enosno prikolico iz Luč proti domu. Na nepreglednem ovinku na mostu čez Savinjo mu je pripeljal nasproti po srednji ceste motorist SLAVKO BOROVIK, 18, iz Silove. Ko je opazil traktor, je zavil na levo, da bi se izognil trčenju, vendar je silovito zadel v prednjo stran traktorja. Motorist in sopotnik MIROSLAV KOPITAR, 18, iz Laz, sta padla pod zadnje kolo traktorja. Oba sta dobila težje poškodbe.

NENADOMA JE ZAVILA

BRANISLAV TURECKI, 24, iz Ljubljane, je vozil z motorjem brez izpita iz Dolenje vasi proti Preboldu, ko mu je pripeljala nasproti s kolesom FANIKA GOLAVSEK, iz Dolenje vasi. Kolesarka je nenadoma zavila z desne na levo. Pri trčenju je dobila pretres možganov.

PO PLOČNIKU

FRANJO PONGRAC, 28, iz Hodošanov, je pripeljal z osebnim avtomobilom po Kidričevi cesti v Velenju in zavijal na levo, ko je pripeljal nasproti po pločniku in brez luči mopedist ALOJZ CVIKL, 33, iz Velenja, s sopotnikom VLADOM DJORDJEKOM, iz Gajbic. Mopedist in sopotnik sta se pri nesreči težje poškodovala.

KLJUB SIGNALU NESREČA

FRANC JURKO, 29, iz Cirkovce pri Velenju, se je peljal z motorjem proti Poljčanam. V Zičah je pripeljal za njim z osebnim avtomobilom MILAN PETEK, iz Seiskega vrha, ki je opozoril motorista z zvočnim signalom in ga začel prehitovati. Ko je pripeljal do njega, je ta nenadoma zavil na levo. Pri trčenju sta bila poškodovana motorist in njegov sopotnik FRANC PLAVČAK, iz Mlač.

OTROK PREČKAL CESTO

JOŽEF MLINARIČ, 23, iz Strtenice pri Pristavi, je vozil z motorjem skozi Smarje s hitrostjo 50 kilometrov. Pred njim je prečkala cesto sedemletna MONIKA DECMAN, z Vinskega vrha. Motorist je otroka zadel. Deklico so zaradi hudih poškodb odpeljali v bolnišnico.

BREZ IZPITA

JURIJ SMRČEK, 45, iz Celja, je vozil z osebnim avtomobilom s Svetine proti Storam. Na desnem ovinku mu je pripeljal nasproti mopedist brez vozniškega izpita FRANC ZORKO, 25, iz Zvodnega. Zorko je vozil po levi strani. Skušal se je umakniti na svojo desno, vendar mu to ni uspelo. Zaradi težje poškodbe so ga odpeljali v bolnišnico.

ZAPELJAL JE NA LEVO

PAVEL MRZLIKAR, 30, iz Ljubljane, je vozil z osebnim avtomobilom proti Vranskemu. Na Gornjskem mu je pripeljal nasproti TOMAZ GRAT, 34, iz Smarja pri Jelsah, ki je pred njim zapeljal na levo h gostilni. Pri trčenju je bil hudo poškodovan sopotnik FRANCISEK GRAT, 65, iz Rogatca, voznik GRAT pa je dobil lažje poškodbe. Škode na vozilih je za 13.000 dinarjev.

NA PREDNOSTNO CESTO

IVAN CANČER, iz Maribora, je vozil proti Celju. V Latkovi vasi je s stranske ceste zapeljal na prednostno in tako pred osebnim avtomobilom kolesarka ALOJZIJA GOLAVSEK, iz Latkove vasi. Voznik se ji je umikal, vendar jo je kljub temu zadel. Golavškova je dobila pretres možganov.

ZA VASE UGODJE — SODOBNA STANOVANJA

PROIZVODNJA GRADBENEGA MATERIALA:

betonska okna
betonske cevi
betonska opeka
betonske montažne garaže
betonske plošče za tla

PROJEKTIRAMO VIŠOKE IN NIZKE GRADNJE

Poročilo se je 13 parov, od teh: JOŽEF ZALOŽNIK in JELENA RUKAVINA, oba iz Celja; VLADIMIR PANTNER, Store in OLGA MRAZEK, Zg. Tinsko; ALOJZ SIPEK, Bevče in HEDVIKA REBERNIK, Vrba; CVETKO ASIČ, Celje in IVANA LEBIČ, Slatina; IZTOK HRUSEVAR in DRAGICA KACIN, oba iz Celja; ALOJZ UTRANKAR, Lemberg in ANICA BORINC, Hrenova.

LASKO

ZDENKO JELEN, ključavničar, Laško in MAJDA PEČNIK frizerka, Slatina v Rožni dolini; VINKO MIKLOŠKA, monter in IDA SIRK, natakarcica, oba iz Laškega.

RECICA OB SAVINJI

JAKOB KREFT, 25, delavec in ANA RETKO, 22, delavka, oba iz Dol. Suhe.

CELJE

17 dečkov in 27 deklic
LASKO
2 dečka
SENTJUR PRI CELJU
2 dečka in 2 deklici
SMARJE PRI JELSAH
2 deklici

CELJE

MARIJA KOŠEC, 94, Rakova steza; DOMINIK KRULEC, 48, Pristava; JOŽEF KRANJC, 66, Srmeč; KRIKTINA KALSEK, 47, Nova Dobrava; FRANC PLETERSIČ, 39, Mlač; MATILDA POGLADIČ, 84, Strmec; MARIJA GOMILSEK, 74, Ostrožno; MARIJA CERENAK, 42, Vizore in ANA TERBOVŠEK, 80, Celje.

GORNJI GRAD

GREGOR MEH, 36, kmetijski delavec, Savina.

LASKO

JOŽE SUHODOLČAN, 43 strojevodja, Globoko; MARIJA LAPORNIK, 77, gospodinja, Male Breze; JERNEJ HORJAK, 73, upokojenec, Debro; MARJETA BOŽAK, 91, gospodinja, Gozdec; TEREZIJA MACEK, 82, gospodinja, Trojno; RUDOLF VI-ZOVIŠEK, 61, upokojenec, Nemčija.

SENTJUR PRI CELJU

ANGELA LONČAR, 28, poljedelka, Škarnice; ALOJZ ČATER, 76, kmetovalec, Trnovec pri Dramljah; MIRKA JENGIČ, 67, upokojenka, Hruševac.

SMARJE PRI JELSAH

FRANC VOVČKO, 60, Zadrže; ALOJZ HALER, 9, Dragomil; FRANC DOMITROVIČ, 53, Zagaj; STJEPAN ULAMEC, 71, Gostinca; JOŽEF STRASEK, 63, Roginska gorica; JOŽEF PLEMENITAS, 82 Tržišče.

UNION: 29. junija še italijanski film »Izkrcavanje v Anzium« od 30. junija do 2. julija angleški barvni film »Nihče ne bo ušel« od 3. do 5. julija italijanski barvni film »Klovnia« od 6. julija dalje italijansko-ameriški barvni film »Cjamingo«

METROPOL: do 30. junija francoski barvni film »Neukrotljiva Angelika«

od 1. do 4. julija ameriški barvni film »James Bond 007 Casino Royale«

od 5. julija dalje ameriški barvni film »Ne vznemirjaj kavboja, kadar ljubi«

DOM IN LETNI KINO: od 29. do 30. junija angleški barvni film »Teater smrti«

od 1. do 2. julija francoski barvni film »Custer z zahoda« od 3. do 5. julija ameriški barvni film »Dan hudobne pištole«

od 6. do 7. julija italijanski barvni film »Za dolar več«

DOBRNA:

1. in 2. julija italijanski barvni film »Klovnia«

SLG

Petek, 30. junija ob 20.15. uri Von Horwath: »Figaro se ločuje« — komedija. Gostovanje v letnem gledališču Limberk v Grižah.

DEŽURNA LEKARNA

Do sobote, 1. julija do 12. ure je dežurna lekarna Center, Vodnikova 1 od sobote dalje pa Nova lekarna, Tomšičev trg 11.

KOVINOTEHNA

veletrgovina s tehničnim blagom
UVOZ · IZVOZ

CELJE, Mariborska 7

objavlja prosta mesta

PRIPRAVNIKOV

s končano EKONOMSKO SREDNJO ŠOLO
za delo v finančnem in komercialnem sektorju

Pismene prijave kandidatov s priloženimi zaključnimi spričevali sprejema kadrovska služba podjetja do 25. 6. 1972.

EMO — CELJE

Komisija za izobraževanje in štipendije

razpisuje

v šolskem letu 1972/73

prosta učna mesta za izučitev naslednjih poklicev:

- 1 modelni mizar
- 3 elektricarjev
- 4 orodjarjev
- 4 strugarjev
- 2 rezkalca
- 4 strojnih ključavničarjev
- 2 brusilca

Prednost ob enakih pogojih imajo kandidati iz Celja in bližnje okolice.

Kandidati naj naslovijo prošnje na EMO — Celje, izobraževalna dejavnost, najpozneje do 15. 8. 1972.

K prošnji je potrebno predložiti:

- spričevalo o uspešno dokončani osemletki,
- zdravniško spričevalo,
- izpisek iz rojstne matične knjige.

Mitja Umnik (12)

V današnjem sestavku želim predstaviti nekaj manj znanih poklicev oziroma šol. Predvsem gre za takšne poklice in šole, za katere je treba imeti nadpovprečne sposobnosti, lahko rečemo posebne sposobnosti, nagnjenja in interese. V glavnem gre za šolo za oblikovanje in za Zavod za glasbeno in baletno izobraževanje. ŠOLA ZA OBLIKOVANJE, ki se je razvila iz prejšnje šole za umetno obrt, izobražuje kadre za industrijsko oblikovanje. Mnogi si napačno predstavljajo — morda tudi zaradi starega naziva — da se v tej šoli učenci usposablajo za različno rezbarjenje, izdelovanje kipcev ali okvirjev, vezenje, izdelovanje raznih okrasnih ali umetniških spominkov ipd. Šola v bistvu poučuje vse, kar je v zvezi z obliko. Učenci torej oblikujejo industrijsko izdelane predmete, kot so: kljuke za okna in vrata, razne pipe, stikala, senčnike, telefone, vaze, posodo, pohištvo, stroje za gospodinjstvo, razne ornamente, preproge itd. Se bi lahko naštevati predmete,

KAM PO OSNOVNI ŠOLI?

kajti njihova vrsta je praktično neskončna. Šola za oblikovanje je srednja šola, ki učence usposablja za likovne tehnike za katerokoli industrijsko področje. Poleg oddelka za industrijsko oblikovanje ima šola še oddelke za uporabno grafiko in oddelke za oblačenje — modno kreiranje. Prvi letnik v vseh oddelkih je pripravljajni oddelki, šele potem se učenci lahko opredelijo za enega izmed omenjenih oddelkov. Glede industrijskega oblikovanja moramo priznati, da smo pri nas še vedno krepko za ostalimi povsem razvitimi deželami, zato je tudi dostikrat zaposlovanje industrijskih oblikovalcev še vedno neustrezno. Mnoge delovne organizacije niti še ne vedo, kako bi likovne tehnike lahko uporabile neposredno v proizvodnji končnih izdelkov. Gre namreč za estetsko in moderno obliko izdelkov. Menim, da se morajo kandidati za vpis v to šolo predhodno temeljito pogovoriti s svojim likovnim pedagogom, kajti le ta bo najlažje presodil o

njihovem likovnem talentu. Seveda pa je treba presoditi tudi druge splošne sposobnosti. ZAVOD ZA GLASBENO ZEVANJE usposablja učence za instrumentaliste in baletne plesalce — soliste. Za vpis v 1. razred srednje glasbene šole je treba predhodno opraviti določeni ustrezni razred osnovne glasbene šole, kar je odvisno ob izbire. Sprejemni izpit se sestoji iz splošnega in strokovnega dela. Splošni del je enoten za vse oddelke in obsega ustni izpit iz teorije in solo petja. Strokovni del pa obsega na oddelku za solo petje in na instrumentalnih oddelkih praktični izpit iz ustreznega glavnega predmeta, na teoretskem oddelku pa praktični izpit iz klavirja. Za vpis v glasbeno šolo se odločajo tisti, ki so se že zelo zgodaj glasbeno usmerili in imajo glasbeni talent. Najboljši učenci srednje glasbene šole so navadno tisti, ki poleg te šole obiskujejo redno gimnazijo ali kakšno drugo srednjo šolo. Bodoči poklicni plesalci

— baletniki morajo zado- stiti še večjim zahtevam pred vpisom na šolo Srednja baletna šola teži, da bi imel vsak plesalec poleg zaključene srednje baletne šole še kak drug poklic. Tako vpisujejo dekleta navadno v administrativno ali ekonomsko šolo, gimnazijo ali pedagoško gimnazijo oziroma vzgojiteljsko šolo, fantje pa tudi ekonomsko šolo ali gimnazijo — težje fizično delo je lahko velika ovira za baletno udeleževanje. Pogoji za sprejem v 1. letnik je končna štiri letna baletna šola in osem razredov osnovne šole. Kandidati morajo biti popolnoma zdravi, normalno in skladno telesno razviti, okretni — imeti morajo tudi razviti ritmični in estetski čut. Absolventi srednje baletne šole se zaposlujejo v Operi, na RTV ali kot svobodni umetniki. Poučariti je še treba, da so potrebe po plesalcih zelo omejene, vsi kandidati za srednjo baletno šolo pa bi se pred vpisom morali posvetovati o svojem bodočem poklicu s kakšnim baletnim strokovnjakom

Iz dela skupščin

UČINKOVITA OBLIKA DELA

Ločene seje zborov občinskih skupščin, še zlasti pa seje zborov delovnih skupnosti so ponekod, v nekaterih občinah, povzročale odgovornim družbeno političnim delavcem nemalo skrbi in tesnobe. Ne gre za to, da seje zborov delovnih skupnosti ne bi našle ustrezne vsebine dela, temveč se je ponekod zagnalo že ob sami udeležbi, ki je bolj pa pri obravnavi določenih problemov. Kazno je bilo, kot da ni pravega interesa, da gospodarski krogi od teh razprav in stališč pričakujejo konkretnih in neposrednih rezultatov, pa je zavoljo tega interes občutno padal.

Cisto drugače pa je na tem področju v občini Zalec, že pred leti so pričeli razvijati pomembno obliko dela, ki je pokazala učinkovite rezultate. Seje zborov delovnih skupnosti so celo neke vrste majhna svečanost, kajti zbor praviloma nikoli ne začne sam, temveč so to razširjene seje, na katerih redno sodelujejo tudi vsi direktorji vseh delovnih organizacij v občini. Kaj so pokazale dosedanje izkušnje? V prvi vrsti so take seje pomembne še zlasti zaradi tega, ker so ob obravnavah konkretnih gospodarskih zadev na primer prisotni tudi predstavniki kolektivov, ki lahko najbolj kvalificirano ocenijo določena vprašanja in probleme, ki lahko ustrezno predlagajo eventualne dopol-

nitve predlaganih ukrepov oziroma pravočasno opozore na eventualne posledice predvidenih sklepov.

Izrednega pomena pri tem je tudi to, da so seje zborov delovnih skupnosti nemalokdaj (tako je bilo tudi na zadnji seji minuli teden) združene z ogledi proizvodnje v posameznih kolektivih. Tako oblika dela nedvomno prispeva k medsebojnemu spoznavanju, merjenju uspehov in primerjanju rezultatov. V končni konsekvenci tako medsebojno spoznavanje mora privedi tudi do tesnejšega medsebojnega sodelovanja, ki je v sodobnih pogojih ko vlagamo ogromne napore v stabilizacijo gospodarstva, še posebej ga družbenega pomena.

Seje zborov delovnih skupnosti, razširjene s predstavniški delovnih organizacij ob dejstvu, da po vnaprej določenem redu vedno nad sejo prevzame pokroviteljstvo določen kolektiv, so v žalski občini postale uveljavljene in izredno učinkovita oblika dela, ki nemalo doprinese k razreševanju gospodarskih problemov v občini. Gre torej za obliko, ki pravzaprav navzven ne predstavlja nič posebnega, po svoji vsebini dela pa nemalo prispeva v učinkovitemu razreševanju mnogoterih aktualnih družbenih ekonomskih vprašanj na območju občine.

B. STRMCNIK

OBČINSKI PRAZNIK V ŠTORAH

Tudi celjska občinska skupščina se je odločila, da bo praznovanje občinskega praznika vsako leto v drugi krajevni skupnosti. Letos bo osrednje, slavnostno zasedanje občinske skupščine v Štorah v kulturnem domu. Po proslavi pa bo otvoritev novih proizvodnih prostorov štorske železarne. Kakor smo zvedeli, pričakujejo, da se bo otvoritve valjarno udeležila tudi gospodarska delegacija iz Poljske.

Gostinci govorijo

O SEBI IN SVOJEM DELU

Marjana Vodep

Jože Kopusar

Tatjana Ivjak

Danes, ko je vse več turistov, ki želijo hitro, dobro postrežbo, morajo biti, tudi gostinci hitri in dobri, da jih zadovoljijo. Obiskali smo jih povprašali o njihovem delu. Tokrat so iz Šaleske došli: MARIJANA VODEP (sreže v bifeju pri železniški postaji v Smartnem ob Paki): »Skozi naš kraj prihaja veliko turistov, mnogi se ustvarjajo tu, v bifeju, zlasti pred hojo na Goro Ojko. Posebnih vidikov za razvoj gostinstva nimamo. Bolj kot turisti, se tu

ustavljajo domačini. Domačega vina ne smemo točiti, prodajamo le vstekljeničnega. Ker pa je to bife, se tudi s posebnimi jedli ne moremo postaviti. Imamo samo obložene kruške. Naš bife je kar v redu.

JOŽE KOPUSAR (učel se za natakarja v hotelu Kajuh v Šoštanj): »Poklic, ki sem si ga izbral, je v redu. Z njim sem zadovoljen. Imeti je treba le primeren odnos do ljudi. To mi ni težko. Ker sem vajenec, moram mnogokrat narediti tudi kaj takega, kar

splahni v zvezi z gostinskim poklicem. Včasih nastanejo tudi razni problemi, pa jih šef hitro odstrani. Ko bom opravil gostinsko šolo, bom šel še v hotelsko.»

TATJANA IVJAK (učel se za gostinsko delavko v gostišču ob Velenjskem jezeru): »Če bi me tujec vprašal, kje naj bi v Velenju iskal prenočišče, bi ga napotila v hotel Pako. Na hrano pa bi ga povabila tudi k nam, na jezero, saj imamo zares bogato izbiro in najbrž bi lahko ustregli vsem željam.« -mlb-

Celje

GOSPODARSKO SODELOVANJE

• Je razlog za relativno zastajanje celjskega gospodarstva, oziroma točneje, za zaostajanje industrije, krivda tudi v tem, da na področju tesnejšega povezovanja podjetij, doslej v vseh letih, razen obilo govorjenja, ni bilo storjenega skoraj prav ni?

• Aktiv direktorjev komunistov je analiziral trenutno stanje in opozoril na to, da je nujno potrebno nemudoma pristopiti k uresničevanju nekaterih že zdavnaj preštudiranih integracij. Poleg objektivnih vzrokov so za obstoj, prehujo razdrobljenost, krivi tudi subjektivni vzroki, izraženi čestokrat v ozkih in sebičnih gledanjih posameznikov oziroma kolektivov.

Komite občinske konference ZKS Celje je minuli ponedeljek sklical aktiv direktorjev — komunistov, na katerem je tekla beseda o gospodarskem povezovanju v celjski občini, predvsem glede na teze, ki jih je o tej problematiki pripravil Centralni komite ZKS.

Uvodno besedo na seji aktivna je imel politični sekretar komiteja Stefan Korošec. ki je zelo podrobno analiziral celotno situacijo, kakršna je na tem področju v celjski občini. Ugotovil je, da kljub nekaterim osamljenim primerom, vsi dosednji napori niso rodili ustreznih rezultatov. Krivda za to leži tudi v subjektivnih dejavnikih, čeprav se poskuša stvari čestokrat tudi drugače prikazovati. Še zlasti pa je bilo opozorjeno na stanje na tem pomembnem področju v luči ustanovitve amandmajev, saj le-ti odpirajo nove vidike in možnosti sodelovanja in poglobljenih samoupravnih odnosov tudi v nekaterih, po datumih že starejših integracijah. Govorec o dosedanjih izkušnjah je Stefan Korošec opozoril na prepočasno prilagajanje gospodarstva novim družbenim razmeram, novim pogo-

jem gospodarjenja. Vse preveč in prehitro se v delovnih organizacijah zadovoljujejo z doseženimi rezultati in premalo razmišljajo o tem, kaj in kako bo jutri.

Na sestanku aktiva direktorjev komunistov je bilo izrečenih poleg splošnih ocen tudi nekaj konkretnih predlogov, ki jih velja v prihodnje temeljito proučiti ter pripraviti na podlagi realnih ocen izhodišča za tesnejše povezovanje gospodarstva. Veliko bi bilo potrebno storiti v kovinsko predelovalni industriji, kjer je stanje prav gotovo najslabše, možnosti pa so seveda tudi v lesni (tu gre celo za predlog povezovanja preko občinskih meja), nadalje v tekstilni industriji, da o trgovini in gostinstvu ne govorimo.

Se zlasti je bilo na seji poudarjeno, da je potrebno pri koncipiranju bodočih integracij upoštevati že obstoječe integracijske študije, predvsem pa tudi osnovna izhodišča srednjeročnega razvoja občine in regije.

Sklenjeno je bilo, da bo komite podvzel iniciativo za sklic nekaterih razgovorov in posvetovanj, ponovna seja aktivna pa bo v mesecu septembru.

VELENJE

ŽGANK DELA

Kaže, da sta zaupnici na seji občinske skupščine ter na sestanku članov razširjenega občinskega aktiva v Velenju poleg drugih razgovorov zadostovali, da je predsednik občinske skupščine, Nestl Zgank, ki je odstopil na seji 13. junija, spremenil svojo odločitev. Tako je v ponedeljek, 26. junija, že prišel z rednim delom.

Dokončna odločitev o ponovnem prevzemu funkcije predsednika občinske skupščine pa bo padla na jutrišnji seji članov obeh zborov skupščine. Na njej bo predsednik občinske konference SZDL poročal o sestanku političnega aktiva občine Velenje v zvezi z ostavko predsednika občinske skupščine Nestla Zganka in tudi potrdil, da je Nestl Zgank umaknil svoj odstop.

Sicer pa bodo na seji obravnavali nekatere predloge komisije za volitve in imenovanje, se dogovorili o kraju praznovanja občinskega praznika in končno odločali o domicilu borcem za severno mejo.

MB

VPRAŠANJE

JAVNEMU DELAVCU

SPOŠTOVANI TOVARIS JOŽE DEBERŠEK, PREDSEDNIK SKUPŠČINE OBČINE MOZIRJE

Napori, ki jih je skupščina občine Mozirje ter drugi dejavniki, ne nazadnje pa tudi vi osebno, vlagate v razvoj turizma v Gornji Savinjski dolini, so širši javnosti nedvomno poznani, zato ne kaže o njih posebej razglabljati. Nesporo je dejstvo, da ste imeli doslej pri vaših naporih nemalo dosežkov in da ima dolina v zadnjih letih kaj pokazati.

Prepričani smo, da je svoj delež k razvoju turizma, ki bo perspektivno v vaši občini predstavljal pomemben gospodarski dejavnik, prispeval tudi razvoj Turističnega centra na Golteh. Investicija je nedvomno upravičena, napredok Turističnega centra v zadnjih dveh letih pa je očiten. Pa vendarle tudi tu obstoje določeni problemi. Poskušajmo opredeliti vsaj enega izmed mnogih.

Za razvoj slehernega podobnega centra, kjerkoli bi le-ta že bil, je prvi pogoj, da imajo svoje neposredno bazično zaledje. Ne mislimo pri tem za zaledje v smislu pritoka gostov, torej gravitacijskega območja, temveč mislimo na bazo, ki s svojimi gostinskimi objekti dopolnjuje razvoj gorskega cen-

tra. Celjski Izletnik brez ustreznega razvoja tudi v vaši občini ne more normalno delovati! Toda, namesto da bi doslej delal Izletnik v korak z vašim gostinskim podjetjem Turistom iz Mozirja, je prihajalo do očitnega razkoraka, v posameznih primerih pa še do česa več. Seveda v negativnem smislu in v škodo obeh organizacij, ki si sicer vsaka v okviru svojih objektivnih možnosti kar najbolj prizadevata za razvoj turizma v vaši občini. Dejstvo je, prej ko slej več kot očitno, da obe organizaciji oziroma podjetji ne prideta skupaj, konkretno in odkrito sodelovanje pa bi lahko dolini prineslo samo korist.

Širšo javnost bi zanimalo, kaj namerava na tem področju povzeti skupščina, oziroma kaj in kako bi bilo potrebno storiti, da bi se obe delovni organizaciji na podlagi evidencnih interesov zblížili ter v bodoče konstruktivno sodelovali, kar edino lahko, po našem trdnem prepričanju, temu delu doline zagotovi ustrezen turistični razmah v prihodnjih letih?

BERNI STRMCNIK, novinar

Šmarje

NOVE NALOGE

Na dan izida našega časnika bo v Šmarju pri Jelšah seja občinskega zbora in zborov delovnih skupnosti občinske skupščine. Dnevni red je obsežen, saj obsega celo vrsto točk, ki govorijo, da čaka skupščino še mnogo dela. Med drugim bodo na seji sprejeli vrsto odlokov, tako na primer odlok o izvajanju zakona o starostnem zavarovanju kmetov, odlok o spremembi odloka o davkih občanov ter odlok o zagotovitvi posebnih sredstev za financiranje programov komunalnih del krajevnih skupnosti v občini.

Na seji bodo na predlog sveta za zdravstvo in socialno varstvo analizirali stanje na področju socialnega varstva, razpravljali pa bodo tudi o družbenem dogovoru o izhodiščih za politiko in financiranje družbenih denarnih pomoči. Spregovorili bodo tudi o srednjeročnem programu razvoja zdravstvenega varstva in o možnosti izenačitve zdravstvenega varstva kmetov z delavci in združitvi obeh skupnosti v eno skupnost zdravstvenega zavarovanja kmetov in delavcev.

Konjice

OMEJITEV POTROŠNJE

Ker sredstva iz republiške izobraževalne skupnosti ne dotekajo v redu, je na zadnji seji občinske skupščine v Slovenskih Konjicah izstopilo vprašanje financiranja tako imenovanega B programa, ki zajema vzgojno varstveno dejavnost in pospešitev izvenšolske dejavnosti ter temu ustreznih prostorov. Z izpeljavo B programa je tako zmanjkalo 40 milijonov, ki jih mislijo dobiti z omejitvijo proračunske potrošnje in tako podpreti obstoj ter izpeljavo B programa.

V poročilu zdravstvenega doma Celje o zdravstveni problematiki v občini in o problemih zdravstvenega doma, ki ga je podal direktor zdravstvenega doma Celje, dr. Fazlarinc, je bila prikazana kompleksna problematika celotne zdravstvene službe. Na seji je bilo tudi delavski univerzi izraženo vse priznanje za njeno dejavnost.

Z. S.

Priporočamo nakup
v BLAGOVNICAH

VELENJE

konfekcija, perilo, pohištvo, keramika, gospodinjski stroji.

OPRAVIČILO

V zadnji številki Novega tednika nam je tiskarski škrat ponagajal kot že dolgo ne. Na četrti strani nam je zamenjal sestavka o umetni ledvici in o razpravi šentjurske ZK o mladini, v Naših znancih bi moralo pisati Rok Kopitar in ne Ernest Rečnik, na 6. strani pa je pisalo v naslovu, da je dobil Tone Erjavec priznanje v Štorah, kar si je škrat seveda izmislil. Da bi bila mera polna, pa je na 16. strani izpadel kupon za radijsko oddajo Poslušate jih najraje.

Na tiskarskega škrate smo v uredništvu zelo jezni, zato upamo, da vi, dragi bralci, na nas ne boste!

Ob 2. juliju — prazniku občine Laško

NE ORJAŠKI, A VENDAR KORAKI DALJE

Ob vsakem prazniku želimo slavljenca vse najboljše. Ob takih priložnostih nismo skopi s pohvalo, zlasti če je zaslužena, prizanesljivi smo z grajo in če grajamo, hočemo doseči le izboljšanje, viliti volje, zaupanja.

In kaj je občina drugača kot velikanska družina medsebojno odvisnih občanov, splet njihovih uspehov, hotenj, ena sama skupna želja da bi bil jutri boljši kot danes, zlasti če je danes boljši, kot je bil včeraj.

Družina 18 tisočev občanov z jutrišnjim dneh začenja proslavljati svoj občinski praznik. Veliko takega so ustvarili, za kar jim ob prazniku gre pohvala in na mnoge podobne ter še večje računajo v prihodnje. Pomudimo se ob njih.

BOGAT SAD PO TRIDESETIH LETIH

Leta so nanese laško zaokroženo številko. Pred tremi desetletji so borci štajerskega bataljona v noči od 1. na 2. julij napadli »werkschutzovsko« postojanko v Rečici pri Laškem, razorožili posadko, zaplenili orožje in poškodovali rudniške naprave, da precej časa premog iz Hude jame ni pomagal poganjati vojaškega stroja okupatorja. Ob napadu je padel borec Butja. Dogodek je prebudil v zaslužnemu prebivalstvu upanje, saj jim dolgo ne bo treba trpeti tujega škornja.

lašanju reševanja nerazvitega Kozjanskega. Na novo odprta delovna mesta so namenjena predvsem nezaposlenim s področja doline Gračnice.

Tu bo ob razvitejši proizvodnji zagotovljena tudi hitrejša rast samoupravljavske zavesti in aktivnosti, pa tudi pristnejši odnosi med ljudmi, kar gotovo ni preprosta stvar, ker so s pravicami neminovno vezane tudi dolžnosti.

NADALJNA RAST NAJVEČJIH

Laška občina nima velikih nov med proizvodnimi organizacijami. Toda tudi tista podjetja, ki štejejo med več-

način ne gre več, komur je do tega, da mu daje zemlja dostojno življenje.

Sto kmetij naj bi do leta 1975 bilo preusmerjenih za blagovno proizvodnjo; predvsem v živinorejo in tudi za jagodičevje ter sadjarstvo. Za občino, v kateri naj bi v prihodnosti bilo več sto vzornih in čvrstih kmetij, je to skromen, pa vendarle obetajoč začetek.

V ŠOLSTVU SE ZADNJI NAPORI

Velika pridobitev za občano, zlasti pa za šolski okoliš Rimskih Toplic, bo letos dograjena nova šolska stavba

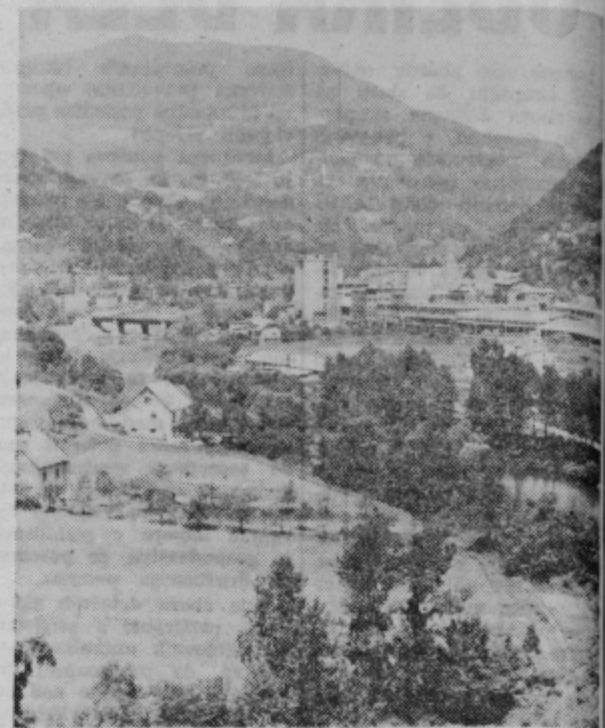
na Ogečah. Ko bosta dograjena še trakta v Laškem in Radečah, bodo najzajetnejši problemi na področju šolstva odpravljene. Poslej bodo mogle priti na vrsto tudi adaptacije podružničnih šol, predvsem pa prepotrebne gradnje varstvenih ustanov za predšolske otroke. Večji izgledi

Vsm občanom občine Laško, predvsem pa našim sodelavcem in bralcem iskrene čestitke ob prazniku!

NOVI TEDNIK
in RADIO CELJE

bodo tudi za izboljšanje zdravstva ter za kulturno ter športno dejavnost.

Iskreno povedano, občani v laški občini so se težko privajali na neizogibno nujno, da vsega ni moč ustvariti. To, da so mnoge, čeravno precej nujne stvari morale počakati,

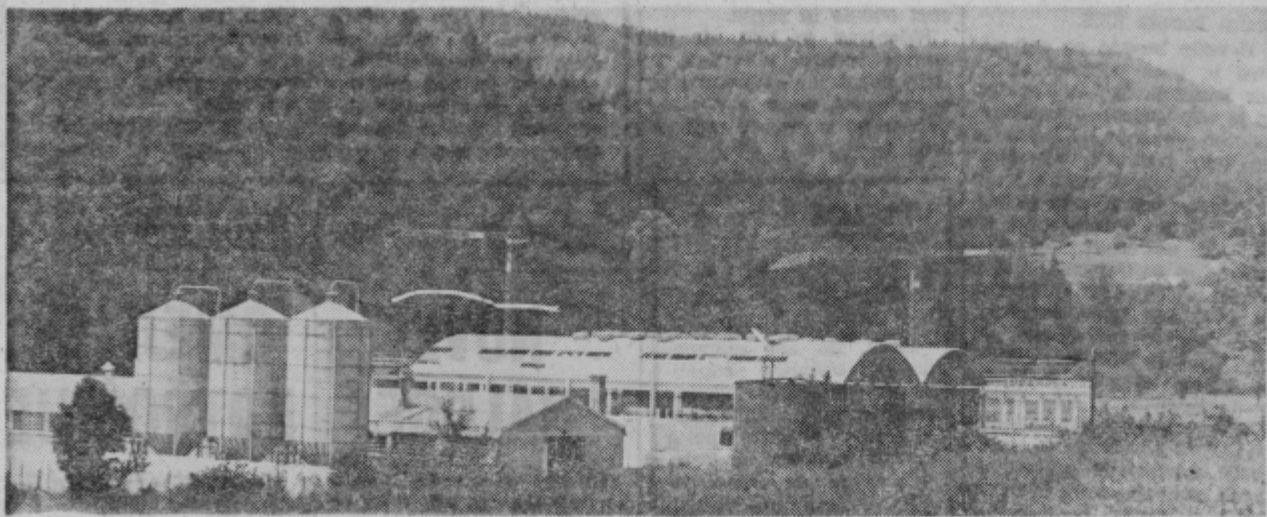
ni bilo popularno med občani, pa se bo bržčas treba še precej dolgo ravnati po reku: pretegniti se po dolžini odeje!

VSE ŽELJE, ŽAL, NISO URESNIČLJIVE

Redke so družine, če živijo pošteno, se pohvalijo, da se jim prav nič ne izjalovi. Ne dvomno je težko tudi v mejah občine zadovoljiti vse mnogotere, če še tako zmerne in na videz realne interese. Od okoli 400 kilometrov cest, kolikor jih je zdaj na bremenu proračuna, komaj katera zasluži ime cesta. Kolikor so občani laškega in rimskotopliškega okoliša ob referendumu izrekli pripravljenost dodatno prispevati za čim hitrejšo reševanje tega

problema, ki povsod vre na dan, tako se je izkazalo, da so računali z lastnimi silami le najbolj zanesljivi. Treba je povedati, da program o pravi rabi za komunalne ureditve namenjenega samoprispevanju v nevarnosti, vendar pa bo terminski plan, do koga naj bi bile posamezne faze uresničene, moral utrpeti do ločene spremembe.

Prvi sadovi samoprispevanja so že očitni. Poleg tega, da bo s tako zbranim denarjem šola v Rimskih Toplicah dograjena in opremljena, je pri usmeritvi ceste v klanec od mlekarne do Brez že dogotovljeno dejstvo — tri mesece po uspelem referendumu. Se in še, večji in manjši uspehi, drobni in pogumni, si koraki. To so razlogi, ki opravičujejo praznično vzdušje. JURE KRASOVEC

V Rečici pri Laškem bo do jeseni dograjena tovarna izolacijskih materialov, nadomestilo za admirajočo rudniško proizvodnjo.

Po tridesetih letih le dobrih sto metrov po dolini navzgor raste v višino nova tovarna »TIM«. Tovarna izolacijskega materiala, ki že od lanske jeseni v manjšem obsegu osvaja proizvodnjo in se uveljavlja na tržišču, bo še letos na jesen začela obratovati v vsem zasnovanem obsegu. Kopanje črnega zlata postopoma jemlje slovo. Ni šlo lahko, toda s »sknapovsko« trmoglavostjo so vztrajali, da so obljubo o pomoči družbe le dosegli. Brezskrbna bodočnost laških rudarjev je zagotovljena. Ne bo jim treba drugam, ko se bodo sesuli jaški in odkopni rovi. TIM utegne kaj kmalu postati po ustvarjenem dohodku najmočnejša organizacija združenega dela v občini.

NOVA PROIZVODNA HALA V SOSEŠČINI »ŽIVEGA ZIDU«

Ob izlivu Gračnice v Savinjo, nedašče od kraja, kjer so med vojno Nemci uporabili šolarje kot ščit pri napadu na legendarno 14. divizijo, je zrasla nova proizvodna hala Tovarne lesne galanterije, združena z lesnimi industrijskimi podjetji v združenju »Slovenija les«. Komaj je še podobna ta tovarna nekdanjemu »Stokglazu«, izpolnjena pa je vsaj ena od obljub po predolgotrajnem od-

ja, niso letos brez uspehov. Če pomislimo samo na že aktivirano 4-milijardno investicijo Pivovarne, na nepričakovan nagli razvoj »Kore« v Radečah, na solidne gospodarske rezultate radeške papirnice, na to, da je »Volna« v Laškem razmeroma hitro izplavala iz najtežjih razmer, da bolj čvrsto na nogah lahko ob prazniku občine slavijo tudi svojo 40. obletnico obstoja, potem moramo ob razmeroma dobrem poslovanju tudi med manjšimi, biti vsaj deloma, če ne v celoti zadovoljni. Občani laške občine pač nimajo sreče, da bi se mogli pohvaliti z orjaškimi koraki v razvoju gospodarstva, so pa storjeni postopni, vztrajni, obetavni.

TUDI KMETIJSTVU SE NEBO VEDRI

V občini Laško je končno začrtana tudi pot razvoja kmetijstva. Prvo leto srednjeročnega načrta je že pri polovici. Ne brez težav, brez objektivnih, pa tudi subjektivnih ovir. Dejstvo, da so v mnogih sosednjih občinah precej dlje, zmanjšuje učinek doseženega. Precej je bilo zamujenega. Od vsega pa je pomemben premik v miselnosti vedno večjega števila kmetov. Če jim je bilo nekoč všeč, da jih je zadruga pu-grajena nova šolska stavba sčala v m'ru, jim to danes ni več. Spoznali so, da na star

Naši znanci

Piše:
B. STRMIČNIK
MED AVTOBUSNE VOZNIKE

Niti dve polni leti še nista iztekli, ko so se pri poštini direktorji v Ljubljani pričeli zanimati za mladega šoferja tovarne piva UNION in ga pričeli nagovarjati, da naj zapusti tovarnjak in presedla na avtobus. Rok se ni pustil dolgo prostiti, kajti koj je spoznal, da bo delo še lepše, odgovornejše sicer, toda tudi bolj plačano.

Sonce je stalo visoko na nebu in ni ga bilo oblaka, ki bi ga malo zastrnil. Bilo je vroče poletje 1924. leta, ko je ROK KOPITAR prvič v življenju sedel za volan avtobusa. Ne spominja se dobro kaj je bilo vzrok njegovim potnim sragam, ali poletno sonce, ali rešpet pred »zverinico«. Premaknil se je na sedežu, se udobno namestil, pogledal naokoli in preizkusil ročice. »To pa bo nekaj zame!« si je dejal in že se je moral umakniti izza volana, kajti starejši kolega je poprijel za volan in krenila sta preko Višnje gore proti Brezicam. Od Ljubljane do Brezic sta rabila, seveda tudi z vmesnimi po-

stanki, celih 12 ur. Odšla sta okoli 12. ure, ko je bilo sonce najvišje in v Brezice, na novo Rokovo službeno mesto, prispela ob uri čarovnic.

»Nikoli ne bom pozabil, kako je bilo na Višnjegorskem klanecu. Kolega, ki je pred tem malce preveč tudi v kozarček pogledal, je pritiskal na zavoro, da je bilo veselje. Povrhu vsega pa je še sklopko sežgal. Drugi dan v Brezicah sem najprej poiskal sedlarja, ki je bil pripravljen poprijeti za delo in kmalu smo imeli »kuplungo« zopet nared. Takratne sklopke so bile namreč usnjene.« Tako se ROK spominja svojega prihoda

ROK KOPITAR

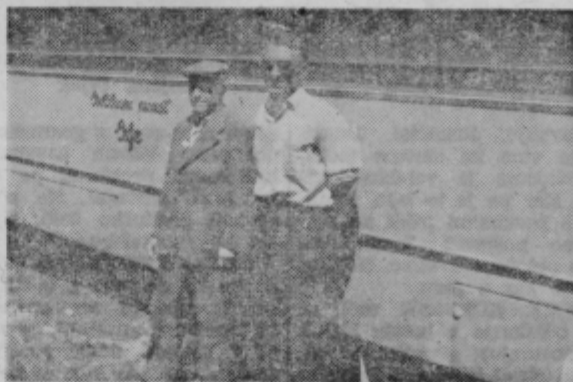
v Brezice, kjer je nastopil službo pri poštini direktorji in prevajal avtobus na relaciji Brezice—Novo mesto.

»Kakšen avtobus je bil?« je najprej ponovil moje vprašanje, nato pa nadaljeval: »Daimler Benz je bil to, ki pa je imel vrsto zanimivosti. Med osnovne sodijo kolesa, ki so bila še iz cele gume, brez zračnic torej. To pa seveda ni edina posebnost, naj povem to, da je bil reguliran na potovalno hitrost 28 km na uro, pa sva ga

s šoferjem na skrivaj predelala tako, da je zmagel celih 40 km na uro. To ti je bila brzina, vam rečem!« je z vneemo pripovedoval moj sogovornik in nadaljeval: »Nekaj posebnega pa je bila zavora. Ta ni bila tako kot danes na kolesih, temveč na kardanski osi. Ob volanu sem imel posebno pipico in ko sem se z avtobusom spuščal po klanecu navzdol in zaviral, sem odprl pipico in iz posebnega rezervoarja je tekla na zavoro voda in jo hladila. Tako hladjene zavore so bile takrat najmanj toliko vredne kot danes »disk zavore«, le verjemite mi«, je še pristavil.

»Ej, čeden voziček je bil to. Veste, vozili smo tako, da sem en dan vozil, druga je bila dolga 45 km, drugi dan pa sem popravljal in počival. Takrat se nismo tako hiteli kot danes. Ej, to so bili še lepi časi, ko so ljudje imeli še smisel in tudi čas za prijetna doživetja.«

Kljub temu, da mu je bilo tu lepo, ni zdržal več kot eno leto, vrnil se je v Ljubljano...

Rok in URH iz Solčave, oba šoferja avtobusov in dobra kolega. Danes oba uživata zasluženi pokoj.

(Se nadaljuje)

Bralci pišejo

ZLATA POROKA V LAŠKEM

V soboto, dne 10. 6. 1972, sta praznovala ZUPANC Janez, 87 let, in njegova žena Cecilija, 76 let, iz Brodnice pri Rimskih Toplicah 50-letnico skupnega življenja. Na matičnem uradu v Laškem sta torej še enkrat izrekla svoj »DA«.

Kljub težki življenjski poti imata v sebi še vedno polno ustvarjalnega duha in humorja, še posebno zlatoporočenec Janez, ki kljub svojem letom rad zaigra kakšno poskočno na svojo harmoniko, ki ga spremlja že skoraj 70 let.

Tudi med NOB sta prispevala svoj delež k osvoboditvi. Njuna sinova Ivan in Miha sta bila partizana, dom in mlina pa sta zgorela zaradi izdajstva.

Ob zaključku slovesnosti so predstavniki Pivovarne Laško, poslovalnice Merxa Laško ter Skupščine občine Laško izročili zlatoporočencema darila podjetij in jim zaželeli še naprej veliko srečnih skupnih dni, predvsem pa, da v zdravju dočakata še mnogo let.

J. O.

VABILO NA SNEMANJE

Po našem velikem uspehu, amaterskem filmu »Na kmetih«, smo se odločili, da posnamemo letos spet večji projekt. To je igrani, barvni, enourni film »Križ na gorah« po povesti Ivana Cankarja (scenarij in režija Stanko Jost). V filmu bodo nastopili mnogi poklicni igralci Slovenskega ljudskega gle-

dališča iz Celja. Producent filma je Kino-klub »EMO« Celje in Kulturna skupnost iz Celja, katere člani smo letos postali. Film naj ne bi bil namenjen samo predvajanju na raznih amaterskih filmskih festivalih, temveč širšemu krogu ljubiteljev filmske umetnosti.

Če vas zanima, oziroma vaše bralce, kako se tudi v današnjem času lahko zberemo navdušenci in posnamemo film brez honorarjev, vas vabimo, da obiščete ekipo pri delu. Snemali bomo v vasi Zibika, 30 kilometrov iz Celja (v občini Smarje pri Jelšah) od 2. julija dalje. Veseli bomo vašega obiska, saj bo to za nas priznanje in vzpodbuda za nadaljnje delo.

Ekipo filma »Križ na gorah« Kino-klub »EMO«, Celje

—ODGOVOR: Seveda se bomo oglasili.

O ZAKONU

Če bi vam vedel svetovati, kako bi list še izboljšali, bi vam svetoval. Ker pa tega ne vem, vas bom le pohvalil, saj ste že veliko dosegli. Želim vam še veliko uspehov, da vam bo NT vedno v ponos in nam v zadovoljstvo.

Priglašam se k razpravi o izkoriščanju žensk, čeprav sem bil v začetku skoro nejevoljen nad tem pisanjem, saj moški naredimo, kar moremo. Vidim pa, da je bila razprava potrebna in predlog A. K. v 22. številki NT je vreden pozornosti. Res bi bilo treba mlade nekako

pripraviti na zakon, saj zakon končno ni tako preprosta stvar. Pa ne samo zaradi mož, ampak tudi zaradi tistih žensk, ki zmerjajo pridne in poštene može s copato.

Vse tiste, ki tako poveljujejo skromno življenje z eno samo plačo (in z otroškim dodatkom, kar so pozabili napisati) bi rad vprašal, ali vedo, od kod dobi Socialno zavarovanje denar za otroški dodatek? Ali mislite, da pade z neba? Tisti denar se zbere po zaslugi vseh zaposlenih, tudi žensk in tudi tistih žensk, ki imajo lakirane nohte in vedno lepo urejeno pričesko. To ni očitak, ampak samo pojasnilo vsem tistim, ki tega ne vedo. Pa še to, da mnoge, mnoge družine ne dobijo otroškega dodatka ravno zato, ker je v službi tudi žena. Njim bi bilo treba samo doma ostati in že bi pridobile pravico do otroškega dodatka. In vendar ne storijo tega. Za to pa jih moramo le pohvaliti, nikar pa grajati ali celo smešiti. Le premislite — če bi bilo manj zaposlenih in več potreb po otroških dodatkih, kako bi bilo, ko itak vedno zmanjkuje denarja. Kaže, da mnogim veliko pomeni srečni občutek, da so sami sposobni preživljati svojo družino in da ne potrebujejo pomoči družbe. Razen tega je vsaka žena, ki se je šolala za svoj poklic, vložila vanj veliko truda, časa in denarja in bi bilo res lahkomišelnost, če bi vse to kar zavrgla. Svoj poklic pa tudi z veseljem opravlja in kot svoboden državljan ima vso pravico do tega. Žena si z zaposlitvijo prisluži tudi pokojnino in na stara leta ne bo nikomur v breme. Zakon pa ne pomeni odreči se samemu sebi. Zakon pomeni ugodnost sožitja dveh, ki se ljubita

in si pomagata. Torej mož, ki zaposleni ženi ne pomaga v gospodinjstvu, ni dober mož.

Tovarišici Anici Papič s Košinjega vrha bi povedal še to (ker se mi zdi, da ne ve), da imajo nekate-

re ženske v službi težje in bolj umazano delo, kot je umivanje loncev.

J. Z., Velenje

RUDNIK RJAVEGA PREMOGA LAŠKO LAŠKO

PROIZVODNI PROGRAM:

- RJAVI PREMOG
- GRAMOZ
- KERAMIČNA GLINA
- GRADBENI IN EMBALAŽNI STIROPOR

KOLEKTIV RUDNIKA LAŠKO

ČESTITA

VSEM OBČANOM OBČINE LAŠKO — 2. JULIJ
VSEM RUDARJEM V SLOVENIJI ZA PRAZNIK RUDARJEV

Nenavadno, a resnično

BRUNO IN VESNA VULOVIČ

Položil je predme fotografijo svetlolede deklice in vprašal: »Poznate jo?« Takoj zatem je sliko obrnil in lahko sem prebral besede: B. Henkeju od očeta Vesne, Branka Vuloviča. Potem je segel v skrinjico, izlekel barvasto razglednico, očarljiv pogled z beograjskega hribočka na sotočje Save z Donavc in rekel: »Tu je tudi od njega, vidite, kako smo si blizu!« To vidiš že iz naslova. Moj prijatelj Bruno Henke, Srbska Kamenica št. 152.

Smo se pod vtisom dne, ko se je svetovnemu izračunu letalskih katastrof pridružila še ona, tista pri Srbski Kamenici, katero je z 28 potniki in člani posadke jugoslovanskega letala DC-9 preživela samo stekardesa Vesna Vulović.

Njeno sliko imam ravno pred očmi. Toda, zakaj ravno tukaj, v hišici gozdarja iz Srbske Kamenice?

nega človeka in junaškega rešitelja. Odsel sem v drvarnico sekati drva... Koliko je bila ura? Točno se tega več ne spominjam. Seka, na nič se ne ozira, ker hoče tudi tokrat napraviti zalogo za dva dni. In naenkrat ga premoti močan pok. Kaj bi to le lahko bilo? Misli Mogoče nadzvočno letalo? Zopet se pripogne nad tla in v hipu sliši drugič pok, nekoliko slabši, kot bi bil pridušen. In takoj nato zrak letalskih motorjev, tako nenavaden zvok, da se mu je zabliskalo v glavi. Hoče tu nekdo zasilno pristati? Odloči se, teče ven, upre pogled k nebu, toda ne vidi nič. Vrne se torej nazaj v drvarnico in prične zlagati nasekana drva v skladovnico. Ta čas se že bliža k hišici gozdarja poveljnik občinskega gasilskega društva Zdenek Kubik in ves razburjen kliče: »Letalo je padlo! Takoj moram javiti preplah!«

Bruno Henke se hitro preobleče in v vlogi gasilca hiti svoji dolžnosti naproti. Letalo je padlo! Letalo je padlo! sliši že nekajkrat. Ljudje, tečejo iz hiš, razburjeni, blede, nekateri obstanejo brezglavi, drugi se napotijo

proti gozdu, drugi spet h kmetijskemu objektu, kjer — kakor se je razvedelo — leži nekaj žrtev.

Mračji se vedno bolj, sneg naletava in kraj, kamor je letalo padlo, je še vedno vprašaj.

Na cesti, nedaleč za vasjo, stoji trojica občanov, prizdigujejo roke nad glavami in dajejo prihajajočim vozilom nekakšna znamenja — toda gozdarjeva pozornost je usmerjena na gozdno pobočje. Bruno Henke tukaj pozna takorekoč vsak grm in drevo, ve, kako se viden gozda opazno spremeni, če iz njega izginje edini bor. In tam, glej — ne, sigurno se ne moti — tudi v tem mraku z gotovostjo in spoznava, da na pobočju, tam kjer iz zemlje štrli mogočen peskolom, je nekaj rušilnega in nenormalnega, nekaj še preveč nenormalnega.

Stoj, zakriči na vozniaka. Vozilo se takoj ustavi. In tisti trije ki so še pred trenutkom zamahovali z rokami, sedaj razburjeni pripovedujejo, da so zaslišali slabo ječanje, nekaj kot klic na pomoč ali kaj. Od kod? Vsi kažejo v smeri k pobočju, točneje proti pečeni skali. To je dovolj. Bruno

Henke nič več ne sprašuje. Teče na travnik, preskoči potok in se vzpenja po bregu. Prodira si pot k ruševinam letala, kot prvi med prvimi.

Bolestno stokanje prihaja iz zlomljenega trupa, sedaj že tako slšno, kar njegovo naglico še pospešuje. Potem prižge baterijo. Zarek svetlobe opazi demoliirane dele in nato se ustavi. V svetlobi se giblje roka nekoga. Da bi tukaj bil sam, kaj bi človek zmogel? Ponesrečena stekardesa je v ruševinah kakor vklenjena. Moraš za to biti zelo oprezen in napraviti vse, da v njeno bližino lahko pride več oseb in da cela obrambna akcija uspe brez tragičnih posledic. Kajti kaj se ve, koliko in kje povesod je stekardesa ranjena?

Bruno Henke seveda nima namena izgubljati časa. Opopoiba ažeje kovinske dele, odstranjuje tanke pločevinaste plasti, pod njegovimi rokami se izgublja prepreka za prepreko. Ko neznano, svetlolaso dekle s pomočjo prisotnih prijateljev osvobodi, jo položi poleg trupla letala k drevesu, ki naj bi preprečilo drsenje in kakršnokoli kretanje onemoglega telesa. Bi mogo-

če lahko napravil kaj drugega?

Spodaj se oglasi ena izmed žena, ki so pri reševanju gledale: »Prinesite jo sem na travnik, tukaj bo ležala na ravnem...! Slišite? Menda je ne boste pustili na tem strašnem hribu!« Bruno Henke samo zamahne z roko in si misli svoje, misli na to, da bi tej želji lahko ustregel samo norec. »Ni ma kdo od vas pri sebi odeje?« zakriči v dolino. Seveda nima nihče. Skoda. Stekardesa leži tukaj na pobočju pri — 6 stopinj v kratkih rokavih. Gozdar sleče plašč in ponesrečenko skrbno pokrije. Potem se obrne k Zdenku Jankoviču in reče: »Počakaj pri njej, da si ne bi škodila ob spremembi lege, jaz bom še pregledal okolico. Če je preživela ona, zakaj ne bi preživel še kdo drug? Pri me baterijo, gre in najde ženo, kakor se mu je zadrželo, da se je smrt še ni čisto dotaknila. Poskuša jo obuditi z umetnim dihanjem, toda trud ostaja zastonj.

Tedaj že prihaja pripadnik VB (večjeja varnost), javne varnosti Jan Kartiuk. Z odejo v roki

in v Srbsko Kamenico že prihaja avto prve pomoči, in sicer vozilo za vozilom; vso zadevo prevzamejo za to določeni organi. Zdravniki iz bolnišnice Česká Kamenica, ki so takoj prevzeli borbo za življenje ranjene stekardese, so izjavili, da so B. Henke in njegovi pomagači ranili ne samo junaško, ampak tudi previdno in pametno — da je bilo njihovo ravnanje enakovredno delu strokovnjakov.

Po komaj treh tednih se je ustavil pred hišo Henkejevih taksi z registrsko tablico Prage. Vesnin oče, Branko Vulović, se je pripeljal h gozdarju iz Srbske Kamenice, da bi mu stisnil roko, se zahvalil, naveljal prijateljstvo. Komaj me je zagledal, pripoveduje Bruno Henke, je rekel: »Moja Vesna, troja Vesna...!« Obljubil je, da v septembru pridejo vsi k njemu, seveda tudi s hčerko, vsa družina.

Prijateljstvo je podčrtano še s posebnim naključjem. Bruno Henke ima namreč hčerko Kristino, enako staro kot je Vesna. Ne samo to. Bruno Henke ima tudi sina Karla. Ta je prav tako enako star kot je Vulovičev sin Dragan. Miroslav Sedivy

Šešče

ŠEŠČE BODO PRIPRAVLJENE

Le še nekaj dni nas loči, ko se bodo pričele prve prireditve v okviru širokega in bogatega programa ob letošnjem praznovanju občinskega praznika občine Zalec. Osrednja proslava bo letos v Šeščah, lepi vasi, stisnjeni med desni breg Savinje in strme obronke Mrzlice. Kraj je v minulih mesecih bistveno spremenil svojo podobo. Asfaltirane so mnoge ceste, opravljeno pa je tudi veliko drugih opravil, ki so olepšale zunanji videz tega simpatičnega kraja. Da bi izvedeli kaj več o poteku priprav na praznik in o praznovanju samem, smo za intervju naprosili FILIPA GORJUPA, predsednika krajevne skupnosti in predsednika pripravljalnega odbora za izvedbo praznovanja občinskega praznika, sicer pa učitelja praktičnega pouka na ŠIKC v Štorah.

NOVI TEDNIK: Kako ocenjujete prakso v vaši občini, da je praznovanje oziroma srednja prireditve ob občinskem prazniku žalske občine vsako leto v drugem kraju?

FILIP GORJUP: Osebnost sem prepričan, da je to zelo posrečena in uspešna oblika. Spričo dejstva, da so skoraj vsi kraji v naši občini potrebni določene komunalne ureditve, je praksa, ki jo imamo v naši občini, da ob praznovanju damo tistemu kraju, ki proslavo organizira, več sredstev, edina uspešna oblika, ki zagotavlja možnosti učinkovitega urejevanja komunalnih problemov v posameznih krajih. Z razdrobljenimi sredstvi ni mogoče veliko opraviti, tako pa se marsikaj uredi. Svoje pa k temu prispevajo tudi občani.

NOVI TEDNIK: Kdaj ste pričeli s pripravami za letošnji občinski praznik v vašem kraju?

FILIP GORJUP: S pripravami smo pravzaprav pričeli takoj, ko smo bili s sklepom občinske skupščine določeni, da bo letošnja osrednja proslava v našem kraju. To je bilo pred enim letom. Takoj smo se sestali in najprej sestavili seznam želja. Teh se veda ni bilo malo, toda dogovorili smo se le o tem, kaj je treba v kraju prvenstveno urediti. Celotno akcijo je potem vodil svet krajevne skupnosti v tesnem sodelovanju z vsemi družbeno-političnimi organizacijami. Sestavili smo enoletni in petletni program izvajanja del, kajti sedaj nam z nekaterimi akcijami ne bo težko nadaljevati.

NOVI TEDNIK: Kaj je obsegal ta ožji, enoletni program in kaj ste od tega že uspeli realizirati?

FILIP GORJUP: V glavnem smo opravili vse. Asfaltirali smo cesto od Dolehje vasi do Šešč v dolžini nekaj kilometrov, nadalje odsek Gorenja vas — Matke, ki je dolg 2 km, odsek Matke — Šešče in Šešče — Gmajna. Oba skupaj sta dolga preko kilometer in pol. Poleg tega

Filip Gorjup

adaptiramō zadržni dom, delno pa je adaptiran tudi gasilski dom v Matkah, občani sami pa so ob tej priliki rekonstruirali polovico omrežja vaškega vodovoda.

NOVI TEDNIK: Za vse to je bilo nedvomno potrebno veliko sredstev: od kod ste jih dobili?

FILIP GORJUP: Okoli 135 milijonov starih dinarjev je prispevala občina iz proračuna. Skoraj 13 milijonov smo v kraju zbrali s krajevnim samopriskevkom, 5 milijonov pa nam je prispevala tudi sosednja krajevna skupnost Prebold. Veliko delo, posebno pri raznih izkopih in drugih delih so opravili občani z udarniškim delom.

NOVI TEDNIK: Omenili ste udarniško delo. Kakšen

pa je bil odziv občanov na akcije, ki ste jih pripravljali?

FILIP GORJUP: Odziv občanov je bil zelo dober, čeprav je tudi pri nas tako, da se jih najde nekaj, ki mislijo, da živijo sami in da se jim ni treba vključevati v skupne akcije. Naši ljudje so pridni in povsod so pomagali, kjer je bilo treba. V zadnjem času je nastopila težava v tem, ker so pri nas večinoma kmetje in polproletarci, pa imajo trenutno veliko dela s sušenjem krme. Toda kljub temu upamo, da bo tudi v teh zadnjih dneh odziv zadovoljiv, da bomo lahko uredili vse, kar je še potrebno.

NOVI TEDNIK: Boste do pričetka praznovanja uspeli urediti vse, tako kot ste si to zamislili?

FILIP GORJUP: Šešče bodo pripravljene, to je gotovo, čeprav morda povsod vse le ne bo čisto »poslihtano« in urejeno tako kot smo si želeli. Če bodo ljudje priskočili na pomoč še v teh zadnjih dneh, potem tudi to ne bo poseben problem.

NOVI TEDNIK: So Šešče bistveno spremenile svoj videz?

FILIP GORJUP: Bistveno, to pravzaprav ne, so pa seveda lepše, modernejše, v vsakem primeru pa je kraj s tem, da bo tu letošnja osrednja proslava, veliko pridobil.

NOVI TEDNIK: Do začetka praznovanj nas loči le še nekaj dni. Kakšen je okvirni program prireditev?

FILIP GORJUP: Program praznovanj je obsežen in pester. V nedeljo 2. julija bo partizanski pohod na Mrzlico. Sodelovala bo godba iz Prebolda, na Mrzlici pa bodo udeleženci dobili partizanski golaž. Lovci bodo v torek, 4. julija, pripravili pri Lovski koči pod Golavo nad Matkami veliko tekmovanje v streljanju na glinaste golobe.

Naslednji dan, v sredo, 5. julija, bo gostovala dramska skupina iz Štor, v četrtek pa bo koncer narodno zabavnih ansamblov iz žalske občine. V soboto bo tradicionalno srečanje nekdanjih borcev, združeno z napadom na Šešče, zvečer bo kulturni program, na koncu pa še ljudsko rajanje. Osrednji dogodek bo v nedeljo, ko bo v Šeščah svečana seja skupščine, otvoritev moderniziranih cest ter nastop združenih zborov in godb na pihala. V okviru praznovanja občinskega praznika pa bodo številne prireditve in svečanosti tudi v drugih krajih širom občine.

NOVI TEDNIK: Imate kot predsednik pripravljalnega odbora še kakšno posebno željo?

FILIP GORJUP: Predvsem si želim, da bi občani tudi v bodoče tako vneto sodelovali kot so doslej, da bi vsi obrtniki, ki delajo na adaptaciji doma to pravočasno opravili in da bi se vse srečno izteklo v zadovoljstvo vseh ter v ponos kraju ter njegovim pridelnim občanom. Drugih želja trenutno nimam!

Razgovor je pripravil:
BERNI STRMCNIK

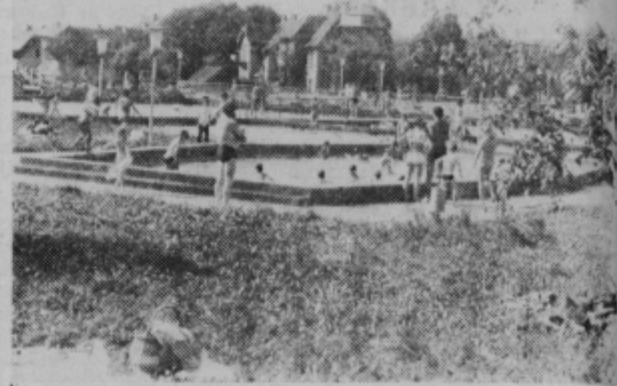
ZALEC

ZASLUŽENA PRIZNANJA

Na I. zboru samoupravljatev žalske občine so ob navzočnosti več sto udeležencev podelili najzaslužnejšim delavcem iz posameznih delovnih kolektivov, tudi posebna družbena priznanja. Taka priznanja so prejeli: JOZE GROBELNIK, Savljski magazin Zalec; KRISTINA POSEDEL, Tovarna nogavic Polzela; ALBERT CATER, Tovarna nogavic Polzela; MIHAEL BOZIC, LK Savinja Sempeter; FRANJO PENEZIC Gradnja Zalec; MARTIN PODLESNIK, Garant Polzela; FRANC KVEDER, Sigma Zalec; VIKTOR KRISTAN, Obrtnik Prebold; AVGUST DOBRIHA, Tekstilna tovarna Prebold; FRANC LAVBIČ, Dom uskrbovancev Novo Celje; VALERIJA GNUS, Juteks Zalec; ANGELA KRANJC, Juteks Zalec; IVAN VODLAN, KK Zalec; JOZE BENCINA, KK Zalec; FRANC IVANČIČ, KK Zalec; RUDI DIVJAK, SIP Sempeter; ALJAZ SALEJ, Keramična industrija Liboje.

Vsem nagrajenecem tudi naše iskrene čestitke!

TURIZEM

Šoštanjski bazen je že odprt in poln obiskovalcev. Letos so ga na novo uredili, prebelili. To je bilo nujno potrebno. Voda ima 25 stopinj Celzija. Če pa je vreme hladno, lahko temperaturo še povišajo. To je velika prednost. Lani je bazen obiskalo okoli 100.000 kopalcev, letos pa pričakujejo večji obisk. Zdaj urejajo tudi prostor za parkiranje avtomobilov. Parkirni prostor bo asfaltiran in tako tudi ta del skupnega objekta vabljiv za gosta. (Foto: B. Mlinar)

9 MILIJARD

ZA NUJNE INVESTICIJE

Ko so na nedavnem posvetu gostinskih in turističnih delavcev celjskega območja razpravljali o nekaterih problemih turističnega gospodarstva, so zlasti opozorili na investicije pa tudi na mnoge adaptacije, ki edine lahko pripomorejo k večjemu razmahu turizma pri nas.

Po mnenju celjske turistične zveze bi za nujne investicije v Laškem, Rogaški Slatini, na Dobrni, Golteh oziroma v Mozirju pa tudi v Logarski dolini, Atomskih Toplicah in Rimskih Toplicah potrebovali okoli devet milijard starih dinarjev.

Znesek je razmeroma velik, toda glede na potrebe minimalen. Navzlic temu se pojavlja vprašanje, kje najti investitorja oziroma investitorje in kako bi se do teh potreb obnašale poslovne banke.

Mnoge probleme bi lahko rešili s takojšnjimi adaptacijami, saj računajo, da je na širšem celjskem območju kar približno 2.000 ležišč potrebnih takšne ali drugačne obnove. Ta ležišča so deloma v zasebnih sobah, deloma pa v družbenih in zasebnih gostiščih.

Prvi korak za nadaljnji razvoj turizma pri nas so adaptacije, drugi in odločilnejši pa nujne investicije.

Problem zase pa je seveda, tako imenovani kmečki turizem.

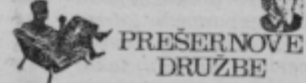
Od tu in tam

PUSTI GRAD NAD ŠOŠTANJEM — Turistično društvo Šoštanj si zadnje čase močno prizadeva urediti razvaline starega Pustega gradu nad Šoštanjem v prijetno izletniško točko. Zdaj urejajo mesto, da bodo po njej lahko vozili tudi osebni avtomobili. Na vrhu pri razvalinah pa so že popravljali nekateri mostovi okrog gradu.

AVTO RALLY PRIJATELJSTVA — Organizatorji prvega mednarodnega avto rallyja prijateljstva imajo polne roke dela. Pokroviteljstvo naj prireditelji, ki bi naj postala tradicionalna, je prevzel celjski Izletnik. »Zavedamo se odgovornosti,« je v razgovoru dejal direktor rallyja, Tadej Pold Perc, ki je hkrati tudi direktor Izletnika, »zato smo močno zavzemamo, da bomo uspeli že pri prvem poskusu. Mednarodni avto rally prijateljstva bo 1. in 2. julija startom in ciljem pri spodnji postaji gondolske žičnice na Golte.

vaš dom je prazen

brez knjig

PREŠERNOVE DRUŽBE

nikarjeva, danes tajnica ZB v Slovenskih Konjicah, že dolgo vrsto let ni več od »sedme sile«, je bilo nad vse prijetno. V hipu me je popeljala v dneve po osvoboditvi, poudarjam dneve, ker leto 47 do 48 je minilo kot en sam dan. Takrat je bila mlada skojevka Julka dodeljena, da zaorje prve brazde v slovensko novinarsko njivo in odšla je na novinarski tečaj v Beograd. Potem je še eno leto in sedem mesecev sejala v to njivo semena, dokler jo ni priklicalo zahtevnejše delo. Vzgojiteljska breme na je prenašala v Poljčanah in Slovenskih Konjicah, potem pa se je za 13 let zapisala zavarovalnici. Nekaj let je posvetila samo družini, ker troje hčera je terjalo samo mater. Nikoli ji ni manjkalo poguma in želja po znanju je bila njen neusahljivi vir. Pri 45 letih je maturirala in se s ponosom

JULKA
TAJNIKAR

Srečanje s kolegico iz novinarskih vrst, samo s to razliko, da Julka Taj-

ozrla kot zrela žena na leta nazaj. Vmes so jo preizkušale prve traktorske postaje in mik mladinskih vasi, ki so nastajale po vojni, ji še danes ne gre iz spomina. Ta danes zaobjame še delo na stenčastih, kanček grenkobe še na delo v tovarni in spomin ne usahne ob prvih pesniških poizkusih, ki jih je predvsem rojeval čas. Besede se ne zaustavijo, ko pripoveduje o dnevih, ki jih je preživela pri pisatelju Ivanu Potrču v Ljubljani.

Kot aktivista prvih povojnih let sta skupaj orala ledino in danes Tajnikarjeva pravi, da je bilo lepo, ker so bili vsi enaki.

Na Pohorju se je rodila pred 52 leti in bogve, kaj je dekleta opogumilo, da se je že s 16 leti pridružila partizanom. Kot skojevka je delala na terenu že od 43. leta, s problemi Zveze borcev pa se pe-

obrazi

ča še danes. Se vse ji je živo pred očmi, pozna vsakega člana, zato je to delo za njo najbolj primerno. Ne izostane ji noben podatek, ve za najmanjšo podrobnost vsakega posameznika.

To delo ji v vsej dolgi dobi ni prineslo materialnega blagostanja, nudilo pa ji je zavest, da dela pošteno in prav.

Ker je to tudi ena njenih bistvenih lastnosti, je s tem zadovoljna in srečna. Morda so se sanje mlade aktivistke Julke ki me zre s slike izpred 27 let, visoko vzravnana s pištolo ob pasu in šmajserico v rokah, uresničile? V milem obrazu Julke Tajnikarjeve bi skoraj našla potrditev.

ZDENKA STOPAR

Večje prireditve v juliju

Julij je prav gotovo najbogatejši mesec v številu večjih prireditev. Zdi se kot da bi vsi hoteli izkoristiti glavni mesec turistične sezone.

Med večjimi prireditvami bodo:

1. in 2. julija mednarodni avto rally prijateljstva, ki sodi v okvir prireditev na čast 50-letnice Zveze šoferjev in avtomehaničev. Start in cilj pri spodnji postaji gondolske vlečnice na Golte.

3. in 4. julija tradicionalni mednarodni kotalkarski kriterij v Velenju.

8. julija gostovanje ljubljanske opere v mestnem parku v Celju. Predstavili bodo Verdijevega Trubadurja. Prireditve sodi v počastitev praznika celjske občine.

8. in 9. julija čebelarški praznik v Gornjem gradu.

15. julija tradicionalni Skokov memorial. Mednarodna atletska prireditve v počastitev praznika celjske občine.

15. in 16. julija mednarodna prireditve Evropa pleše v Velenju.

15. in 16. julija pivo in cvetje v Laškem. Tradicionalna turistična prireditve.

22. in 23. julija v Celju meddržavni dvoboj moških atletske reprezentance Jugoslavije in Belgije.

22. julija v Rogaški Slatini rogaški ples.

Laško

Prostorske perspektive za šolstvo

V laški občini, kjer so se občani odločili s samoprispevkom pomagati pri obnovi in novih gradnjah v šolstvu, so te dni pripravili na izobraževalni skupnosti zanimiv konkretni predlog »perspektivnega programa usmeritve šolske vzgoje in izobraževanja«. Ta dokument kaže, da se bodo prostorsko v laški občini tako lepo razvili, da bo pouk leta 1975 potegoval največ v eni in pol izmene, v večini pa celo v eni izmeni.

Na vseh šolah in to na treh centralnih (Laško, Rimske Toplice in Radeče) in kar na dvanajstih podružničnih se v laški občini šola približno 2500 otrok v 110 oddelkih. Večina oddelkov je čisti,

le na posameznih podružničnih šolah obstajajo kombinirani oddelki sestavljeni iz dveh razredov. Na Svibnem je en oddelk, v katerem so kar trije razredi. Kako težko delo je v takem oddelku, ni potrebno posebej poudariti.

Po programu bodo najprej uredili osnovno šolo v Rimskih Toplicah. Gradnja te šole je bila že v perspektivnem razvojnem programu šolstva za obdobje 1963 do 1970, realizirana — a še vedno ne v celoti — pa bo letos. Pouk se bo odvijal v starih lepih učilnicah za razredno stopnjo, za višjo pa bo na razpolago osem sodobnih kabinetov. Letos jeseni pravijo na izobraževalni skup-

nosti v Laškem, bo v Rimskih Toplicah enozimski pouk. Skoda, da tu ni še telovadnice, zato smo zapisali, da gradnja v celoti še ne bo gotova, ker objekt vključuje tudi telovadnico, pionirsko knjižnico, prostor družbene prehrane, upravni prostor, garderobe itd. Ko bo na šoli že 540 otrok, bo tu še vedno eno in pol izmenski pouk.

Večjo gradnjo predvidevajo tudi v Radečah, kjer so sedanje kapacitete že prešibke. Tu predvidevajo povečanje za osem sodobnih kabinetnih učilnic, ureditev šolske mlečne kuhinje, garderobe itd. Načrti za novogradnje in adaptacije starih prostorov so praktično gotovi. Razpoložljive kapacitete, zakatere menijo, da bodo pripravljene za jeseni leta 1973, bodo nudile prostor kar 900 otrokom v eno in pol izmenskem pouku.

Tretja večja gradnja pa bo II. etapa izgradnje osnovne šole v Laškem, kjer se že sedaj čuti pomanjkanje kapacitet, zlasti pa še telovadnice. Te in še nekatere gradnje se predvidevajo v letu 1974, tako da bi bil jeseni leta 1975 lahko v Laškem za skoraj 1000 otrok enozimski pouk.

Ob teh večjih investicijskih delih v središčih občine Laško pa niso pozabili tudi na podružnične šole, saj so nekatere že močno načete zaradi starosti, nekaj mlajših zgradb pa je bilo zelo nezgodno grajenih, tako da so sedaj potrebna večja adaptacijska dela. Večjih vlaganj

ne bo le v podružničnih šolah Jagnjenica ter v Zidanem mostu, kjer bosta šoli ukonjeni, otroci pa prešolani v Radeče.

Načrti ter dotekajoči denar iz samoprispevka kažejo na to, da so se v laški občini močno potrudili, da bi pedagogom ustvarili za kvalitetnejše delo in sodobni pouk ugodnejše pogoje. S tem, ko bodo prostorske težave odstranjene bo obilo možnosti tudi za razvoj vseh ostalih oblik vzgoje in izobraževanja, kot so podaljšano bivanje, male šole, prostovoljne aktivnosti itd. Ob tem je seveda tudi nujno, da vsi tisti, ki odločajo o denarju za vzgojo in izobraževanje, spoznajo, da za ta sistem ni pomemben samo prostor. V šoli moramo imeti dobrega in kvalitetnega pedagoga, ki ga bomo dobili samo z boljšim stimuliranjem, ker bo edino takrat tudi možna selekcija. Za pedagoge so potrebna tudi stanovanja, saj se kot izrazita slabost vseh odločitev za samoprispevek vleče bridko spoznanje, da o prepotrebni stanovanjih ne sprejemo nihče. Zal se ob sedanjih spoznanjih lahko zgodi to, da zaradi obeh zgoraj omenjenih razlogov pridobimo nepotrebne kapacitete, ki bodo, karikirano, razveselile učence dvakrat. Najprej zaradi novih prostorov in drugič, ker ne bo pouka, ker pač ne bo predavateljev. V šolstvu moramo videti celoto, delne rešitve pa lahko prej škodujejo, kot koristijo.

J. ZUPANČIČ

Tole je dom prvega slovenskega umetnostnega zgodovinarja, dr. Alojza Stegenška, ki se je rodil 1875. To je v Tevčah nad Laškim. Hiša je zaščitena in nanjo so dali postaviti ploščo slovenski umetnostni zgodovinarji že leta 1965. Gospodar, ki sedaj še prebiva v tej hiši, se bo kmalu preselil, saj si preko ceste gradi novo hišo, ker te ne sme prezidavati. Do tu je vse lepo in prav, saj se domovi naših zaslužnih mož morajo zaščititi. Vendar se nam takoj zastavlja vprašanje, kdo bo zdaj tisti, ki bo skrbel za omenjeno hišo. Gospodar bo odšel in ob svoji hiši prav gotovo ne bo vzdrževal še stare. Pojavlja se resna bojazen, da ne bo te hiše doletela usoda Kocenove in Aškerčeve domačije, o katerih ni danes nobenega sledu več. Hiša pa je že zdaj v takšnem stanju, ki resno ogroža njen nadaljnji obstoj. Kdo je na potezi?

D. Medved

Rogaška Slatina

Razstava mladih v novi pivnici

Te dni so v slatinski pivnici, ki je že nekaj časa prigrisče stalnih in kvalitetnih razstav, odprli novo razstavo. Tokrat je na vrsti izbor platen, ki so delo likovnega krožka Steklarske šole iz Rogaške Slatine.

Likovni krožek pri Steklarski šoli ima že dolgoletno tradicijo, kar je skoraj razumljivo, saj ima njihovo delo — brušenje ornamentov na steklo — mnogo skupnega z likovnim ustvarjanjem. Člani krožka oblikujejo v raznih tehnikah: olje, tempera, gvaš, akvarel, pastel, linorez, praskanka, lepljenka in monotipija. Večina članov krožka so steklobrusilci in torej dan za dnem v stiku z likovnim ustvarjanjem.

Na razstavi sodeluje tudi domačin, sicer študent šole za oblikovanje v Ljubljani, oddelk za grafiko, Drago Plemenitaš.

V slatinski pivnici razstavljajo Toplica Ignjatovič, Krsnik Emilija, Grobelšek Jožica, Gersak Minka, Silva Guček, Rozalija Kovačič, Ljudmila Bostner, Marija Topiček, Marta Volavšek, Stanka Volavšek, Janja Kolačko in še omenjeni Drago Plemenitaš. Kakor vedno, si je tudi tokrat razstavo ogledalo lepo število ljudi, pacientov in tudi drugih gostov.

Zanimivo je, da je precejšen del razstavljavcev s Koroškega. Pokrajina živi tudi v njihovih motivih, navezanost na ta predel je razvidna iz njihovega ustvarjanja, ki je v detajlih sicer še grobo,

a odraža določeno mero talenta. Pri nekaterih je videti visoko stopnjo rutiniranosti, pomešane s prvobitnostjo. Nova razstava v pivnici v Rogaški Slatini je z vseh strani zanimiva in si jo splača ogledati, saj prinaša nekaj svežega in novega, ne toliko v tehnikah, ki so znane, kot v motivih samih.

MILENKO STRASEK

Godba na pihala EMO

Koncert na prostem

To nedeljo so godbeniki godbe na pihala EMO Celje prijetno presenetili prebivalce novega naselja na Hudinji, ki so jim v dopoldanskih urah priredili lep promenadni koncert na ploščadi pred samopostrežno trgovino. Koncert so združili s proslavljanjem majhnega jubileja, saj slavijo letos 27-letnico svojega obstoja. To pa je že lep čas delovanja tega preko 30-članskega godbenega kolektiva.

Godba je nastala takoj po osvoboditvi, ko se je v obnovi raznih kulturnih društev pokazala tudi potreba po godbi v samem delovnem kolektivu tovarne emajlirane posode. Tako so v tem največjem celjskem delovnem kolektivu organizirali godbo, ki je spremljala člane kolektiva na vseh

pomembnejših kulturnih prireditvah in manifestacijah.

Lahko rečemo, da je godba rasla in se razvijala hkrati z delovnim kolektivom, ki jo je vedno bolj podpiral v njihovih željah po boljših pogojih za delo in s tem v zvezi po boljši kvaliteti. Poleg finančnih dotacij namreč kolektiv EMO tudi omogoča godbenikom, da se med delovnim časom udeležujejo vaj in nasto-

je imela godba v tem času preko 1600 nastopov na raznih koncertih, paradah, slavnostnih manifestacijah ipd. Med drugim so imeli s svojim igranjem tudi čast počastiti prihod predsednika republike na njegovem zadnjem obisku v Celju. Seveda tudi brez težav ne gre. Trenutno je menda največji problem pri godbi naraščaj, ki ga gotovo nimajo preveč. Sicer za mla-

naselja na Hudinji pravo praznično razpoloženje. S svojim igranjem so godbeniki EMO privabili na ploščad ob samopostrežnici in na okna okoliških hiš številne hvaležne poslušalce. Pod vodstvom dirigenta Stanka Pojavnika, so izvajali predvsem ljudski program, bodisi domače koračnice ali priredbe narodnih melodij. Kvalitetno je njihov nastop prav gotovo uspel, čeprav je bilo mestoma opaziti nekaj netočnosti pri posameznikih zlasti ritmičnega značaja ter posebej intonacije. Le-to bi bilo potrebno med samim koncertom večkrat popraviti, posebej zaradi tega, ker se instrumenti razgreti na soncu povsem drugače obnašajo.

Praznujejo že 27 let igranja

pov. Višek povezave godbe z delovnim kolektivom pa je vsekakor samoprispevek članov kolektiva EMO, kar bo omogočilo godbi, da bo svoje delovanje še razširila in kvalitetno izboljšala. O aktivnosti godbe od ustanovitve do danes priča tudi podatek, da

de godbenike redno skrbijo bodisi v svojih vrstah ali s tem, da za njih plačujejo šolnino v celjski glasbeni šoli, vendar se potem le del teh fantov posveti igranju v godbi na pihala.

Njegov nedeljski koncert je vnesel med prebivalce novega

kot sicer. Zlasti je trpela intonacija med pihali. Sicer pa so godbeniki igrali zavzeto in vsak po svojih možnostih je prispeval k temu, da je prireditelj v tem delavskem naselju uspeval. Upati je, da ne bo zadnja.

E. G.

Knjižnica v Gaberju

Rešen problem

Tako bi lahko rekli zadnji seji Izvršnega odbora Kulturne skupnosti v Celju, ki je bila minuli teden. Sprejet je bil dokončen sklep o primopredaji gaberske knjižnice, ki se bo s tem sklepom priključila matični knjižnici v Celju.

Posebna zanimivost zadnje seje pa je bila obravnava predloga pravilnika o uporabi sredstev za pospeševanje individualnega umetniškega ustvarjanja. To je pri nas prvi tovrstni poskus in predstavlja v vseh pogledih oranje ledine. Posebej pa je treba poudariti, da je bil pri sestavljanju predloga pravilnika dejavsko

upoštevano pospeševalni namen ne pa nagradjevalni — za individualna umetniška ustvarjanja. Že prva razprava okrog tega predloga je pokazala, da bi se na tak in podoben način lahko rešile mnoge težave, ki jih imajo individualni ustvarjalci v Celju, pa še teh je zelo malo, in bodo ta sredstva pomenila več, kot si ob njihovi zdajšnji vsoti, ki ni velika, lahko predstavljamo.

Na seji je bilo sprejeto tudi poročilo o dosedanjih realizacijah dohodkov v letu 1972 in predlog razreza rezervnih sredstev v letu 1972.

D. MEDVED

Prvi šolski dan

Prav gotovo ste ob gornjem naslovu najprej pomislili na tiskarskega škrafa ali na novinarsko raztresenost, vendar v tem primeru ne gre ne za prvo ne za drugo. Čisto resnično gre za prvi šolski dan, ki so ga v ponedeljek tega tedna doživeli bodoči prvošolci II. osnovne šole v Celju.

Vodstvo šole je namreč prišlo na odlično zamisel, da bi bodoče prvošolčke vabili na prvi šolski dan ob zaključku tekočega leta in ne šele jeseni, kot je bila to doslej navada in praksa. Kaj jih je vodilo pri tem? Predvsem dvojje, in sicer najprej to, da so v tem času na šoli še vsi učenci, polni znanja in raznih nastopov, ki so se jih naučili. Zakaj tega ne bi pokazali svojim bodočim naslednikom? Pa so jim! Najprej je nastopil pevski zbor nižje stopnje, ki je navdušil s svojim ubranim petjem. Požel je zaslužen aplavz bodočim šolarjem in njihovim staršem, ki so se zbrali v risalnici II. osnovne šole. Po nastopu zbora pa so se z recitacijami in raznimi dramatizacijami otrokom predstavili tisti, ki so šele lanske jeseni prestopili šolski prag. Zelo lepo in zanimivo, navdušen sprejem pri poslušalcih in spontan aplavz.

Ravnateljica šole, Vera Strehovčeva, je starše opozorila zlasti na to, da naj ne kupujejo otrokom učnih knjig in zvezkov, kajti za to bo poskrbela šola, kar bo nedvomno olajšalo šolsko delo. Ker stanje potrebnih pripomočkov za prvi razred (in to še niso vsi!) preko pet starih tisočakov, bodo učenci, katerih družine so slabše situirane, le-to dobile za manj denarja ali pa celo brezplačno!

B. STRMCNIK

Obisk v Socki

VEDNO ZA DRUGE...?

Stara šola v stari graščini, stara trgovina, gasilski dom, prosvetna dvorana brez gostilne in cerkve, to je kraj z imenom Socka. Tam pri nekdanji Dickinovi graščini se začne soteska, ozka dolina proti Vranji peči, tako ozka, da je cesta vsekana v skalo. Od tod ime kraja, ki pomeni pomanjševalnico soteske. Tesno je v Socki. Ne samo zaradi soteske, ampak predvsem zaradi tistega, kaj ljudje v njej imajo. Pa vendar je to kraj s petsto volilci, ki bi lahko bil za vzgled marsikateremu drugemu. Na nedavnem referendumu o samoprisključku za šolstvo so se v ogromni večini izjasnili za samoprisključek, čeprav v programu del ni bilo za njihov kraj ničesar. »Pomagajmo mi drugim sedaj, ko potrebujejo, potem bodo oni nam,« so modrovali in bili ZA. Velikokrat že.

Anton Pešak

Pomudimo se najprej pri ljudeh: Izredno delavni so tako je z gasilskim društvom, katerega predsednik je FRIC SKOFLEK, Vsako leto organizirajo tekmovanja, povabijo duštva od drugod, izreden uspeh pa so dosegli, ko so povsod, kjer so vodovodi, poskrbeli tudi za hidfante. Tako so se zavarovali, da se ne bi spremenilo v dim tisto, kar ljudje tod okoli malega imajo. Prosvetno društvo, ki razpolaga s prosvetno dvorano v žalostnem stanju, nosi ime Franceta Prešerna in je eno redkih, ki vsako leto redno daje eno ali dve predstavi. Ze od 1945. leta. Ni še dolgo tega, kar so redno uprizorili dve dramski deli in dvorana je bila vedno nabito polna. Tisto nekaj malo denarja, ki so ga dobili z igrami, so prihranili, nekaj bo prispevala šola in dvorana bo kmalu obnovljena. Seveda bodo večino del prostovoljno opravili domačini. Da je to res potrebno, dokazuje šola: »Pevski zbor ne sme premočno zapeti, ker je nevarnost, da bi strop padel na pevce.«

Socka je tudi eden tistih redkih malih krajev, kjer število prebivalcev ne upada niti ne stagnira. Iz leta v leto je več ljudi. Mladi si gradijo hiše in ustvarjajo družine. Tako Socka ne bo izumrla. Pojavljajo se tudi prvi vikendi. Vendar, potrebno bo zagotoviti, da bodo ljudje lahko ostali.

Nedvomno je problem kraja — problem številka ena — trgovina. Lokal je v zasebni hiši, prodajni prostor pa je tako majhen, da bi težko govorili o dostojni založenosti trgovine. Tako celo kruha ni. Vodja podružnične šole Socka, ANTON PESAK, sam vsak dan vozi kruh iz Strmca za šolske malice. Če ne bi, malice ne bi bilo. Zanimivo je, da v Senici, v fužino, vozijo kruh iz Slovenskih Konjic. In Stenice so oddaljene vsega dva kilometra od Socke. Merx bi moral poskrbeti za kruh, pravijo v Socki. Da o mesu sploh ne govorimo. Z Dragom naju je v Socko pripeljal človek, ki bi ga v Socki tako radi večkrat videli. Mesar iz Strmca! V Socki si želijo majhen in urejen lokal, nekaj podobnega kot imajo v Stranica. Ker je Socka izredno lep kraj in ima veliko možnosti za razvoj turizma, bo nujno potrebno poskrbeti za trgovino. Ker je vode dovolj, so možnosti za gradnje. To pa pomeni vedno več ljudi. Domačini so uredili cesto na Veliko ravan, kar predstavlja čudovit izlet. Mnogi so delali od jutra do večera in izkoristili celo letni dopust, da imajo to cesto. Tudi otroci.

Tisti otroci, ki prva štiri šolska leta preživijo v graščini, ki ni več graščina, ozi-

roma v šoli, ki ni šola! V višje razrede gredo v Vojnik. Prav tako kot otroci iz Strmca.

»Najhušji problem je streha. Pušča. V razrede teče. V stanovanja, ki so še v graščini, tudi. Naredili smo predračun. Dvajset starih milijonov znaša. Dobili smo tri milijončke. Odkrito povedano, tudi z njimi bi lahko kaj naredili, če bi dali delo »sušmarjem«. Toda tu imamo vezane roke. Delo lahko opravi le podjetje in tu so stroški prevoza in vse drugo. Tako nič ne moremo. Streha je takšna, da če greš na podstrežje, vidiš kje kaplja, podtakneš eno opeko, se zlomijo tri druge. Zadnjič

Stara šola v graščini se skriva med zelenjem, kot da bi jo bilo sram.

so jo popravljali pred petnajstimi leti. Tako je žalosten pripovedoval Anton Pešak.

Se bolj zanimivo je, da vprašanje lastništva graščine ni popolnoma rešeno. Del stavbe ima Kmetijski kombinat Zalec in hkrati vse kletne prostore. V kleti res ne priteče voda ob neurju, če pa bi, bi bila streha verjetno že zdavnaj popravljena. Tako imajo s šolo stalne težave. Ze od leta 1945, ko je bila ustanovljena na zahtevo ljudi v Socki.

»Rešitev je samo v novogradnji. Danes je v štirih razredih 85 otrok. Glede na novogradnjo predvidevamo, da jih bo vedno več. Prešolanje ne pride v poštev. Stroški bi bili preveliki.«

Tako misli vodja šole, tako mislijo tudi ljudje. Če smo mi dali tedaj, ko so drugi potrebovali, bodo tudi oni dali nam, ko bomo potrebovali. Logika! Bo res tako?

Ljudje v teh krajih niso bogati. Predvsem ne z denarjem. Res je, da imajo nekateri veliko zemlje, vendar je svet tod skalovnat,

zemlja ne daje veliko. Oddaljenost pa pomeni tudi slabo prodajo pridelkov. Avtobusne zveze so sicer v redu, le opoldne bi potrebovali še avtobus proti Celju in zvečer nazaj. Z dograditvijo slabega kilometra ceste se bo odprla tudi povezava Socke z Velenjem. Računajo

pa tudi na direktno cesto proti Dobrni.

Socka ima svojo prihodnost. Zaradi lege, lepote kraja in predvsem ljudi, ki vedo kaj hočejo in jim ni žal ničesar za napredek svojega kraja!

Tekst: MILAN SENIČAR
Foto: DRAGO MEDVED

PROGRAM PRIREDITEV
OB PRAZNIKU
OBČINE LAŠKO

OB 2. JULIJU, PRAZNIKU OBČINE LASKO, DNEVU RUDARJEV, DNEVU BORCA TER 100 LETNIC OBSTOJA GASILSKEGA DRUŠTVA V RADEČAH.

PETEK, 30. junija.

ob 17. uri bo v dvorani gostišča »Huma« v Laškem SLAVNOSTNA SEJA skupščine občine Laško in vodstev političnih organizacij ter interesnih skupnosti.

ob 18. uri bo v Laškem promena koncert godbe na pihala.

ob 19. uri bo v prostorih Muzejske zbirke odprta razstava otroških likovnih del.

SOBOTA, 1. julija.

ob 16. uri se bodo v Laškem začele športne prireditve; rokometni turnir, košarkarska tekma in šahovska simulanka.

NEDELJA, 2. julija

ob 12. uri bo v Rečici pri Laškem prireditev v počastitev Dneva borca, ki jo prireja krajevna organizacija ZB, kjer bo po odkritju spominskih obeležij še kulturni program in ljudsko rajanje.

PONEDELJEK, 3. julija.

ob 10. uri se bo pri planinski koči na Smohorju začela proslava Dneva rudarjev, ki se bo nadaljevala z rudarskim piknikom.

TOREK, 4. julija.

ob 10. uri se bo v Brezji nad Laškimi začela osrednja proslava občinskega praznika in Dneva borca. V Brezji se bodo ta dan zbrali pripadniki II. VDV bataljona, ki mu laška občina podeljuje domicil.

Na proslavi v Brezjah bodo sodelovali pevci iz osnovnih šol, nadalje pripadniki enot splošnega ljudskega odpora in partizanskih patrol. Po osrednji svečanosti bo na Brezjah prosta zabava. Za obisk na Brezjah bo organiziran javni avtobusni promet. Cesta bo prevozna tudi za osebna vozila, vendar po navodilih prometnih organov.

SOBOTA, 8. julija.

ob 18. uri se bodo v Radečah začele prireditve v počastitev 100 letnice obstoja gasilskega društva v tem kraju. Začetna prireditev bo prikaz sodobnega načina gašenja požara, kot ga bo posredovala ekipa celjskega zavoda za požarno varnost.

ob 19. uri bo na trgu v Radečah promena koncert godbe na pihala.

ob 20. uri bo na rokometnem igrišču slavnostna akademija z bogatim kulturnim programom.

NEDELJA, 9. julija.

ob 9. uri bodo Radeče sprejele svoje goste, gasilcem pa skupine gasilskih društev iz drugih krajev.

ob 10. uri bo zbor domače in gostujočih gasilskih enot, ki bodo izvedle slavnostni mimohod. Takoj za tem se bo pričela svečanost ob 100 letnici gasilskega društva Radeče, ki bo ob tej priložnosti dobilo nov gasilski avtomobil.

PREBOLD: PRAZNIK MLADIH ŠPORTNIKOV

Iz vse Slovenije so se minuli torek zbrali v Preboldu pionirji in mladinci, člani šolskih športnih društev, da bi prejeli ob zaključku tekmovanja zaslužena priznanja. Na preboldskem bazenu je bil tega dne kaj nenavaden živčav. Svetlo modra voda bazena se je bleščala v sončnih žarkih. Sijali so na dolino, ki je žarela. Žarela pa so tudi mlada srca, kajti prišel je dan, ko naj vsi ljudje zvedo, kdo je bil najboljši. Najboljši so bili člani Športnega šolskega društva iz Prebolde, zato je tudi bila osrednja prireditev ob zaključku tekmovanja v njihovem kraju.

Najprej so se na slavnostnem odru ob bazenu zvrstili številni govorniki. Osrednji govor je imel predsednik republiške konference Zveze mladine Slovenije ŽIVKO PREGI, navzoče pa je poleg predstavnikov občinskih društev političnih organizacij pozdravil tudi član izvršnega sveta Slovenije in predsednik komiteja za telesno kulturo Janez Kocijančič.

Iz zvočnikov je zadonela močna koračnica in ob bazenu so se zvrstili pionirji

osnovne šole Slavka Slandra, iz Prebolde, oziroma njihovega šolskega športnega društva ter pokazali številnim gostom, česa vsega so se naučili v minulem šolskem letu. Vrstil se je na stop za nastopom in nestrpnost gledalcev, največ je bilo šolskih otrok, čeprav tudi drugih Preboldčanov ni manjkalo, se je večala in večala. Ko so izveneli zvoki spremljave zadnjega nastopa, je govornik napovedal razglasitev rezultatov. Med obiskovalci je završalo...

Predstavniki športnega društva ob priznanjih. Poseben pokal so dobili tudi od krajevne skupnosti in krajevne organizacije SZDL Prebold skupaj s svojim neumornim mentorjem ADIJEV VIDMARJEM. Čestitamo!

»Med 55 osnovnimi šolami Slovenije, ki so izpolnjevale pogoje in so bile vključene v tekmovanje šolskih športnih društev, je prvo mesto in s tem prehodni pokal in manjši pokal v trajno last, osvojilo šolsko športno društvo osnovne šole iz Prebol-

de, kjer so sedeli ostali njihovi vrstniki. Radost mladih srec je bila neizmerna, ponos je bil velik. Za oboje je bilo dovolj razlogov. Biti prvi v Sloveniji, to pa že nekaj pomeni, to je dosežek, ki vzbuja ponos, ki vliva elan za nove napore in še lepše dosežke. Prav gotovo jih ni bilo malo v tem trenutku ob bazenu, ki se niso spominjali skromnih začetkov delovanja, velikih naporov in neizmernega entuziazma posameznikov... Vsega je bilo v minulem obdobju dovolj, zato pa so bili tudi rezultati. Res je, mladi Preboldčani imajo kaj pokazati in se česa veseliti...

Pokali in druga priznanja so »romala« z mize ob govornici, na mize gostov iz vse Slovenije. Tudi tisti, ki niso bili prvi, so bili veseli priznanj in nič manj ponosno jih niso odnašali k svojim mizam. Bil je praznik vseh mladih športnikov, praznik, ki se vtisne v spomin in mnogim bo v spominu še dolgo ostal.

Se enkrat so se sklenili člani v aplavz in skandiranje. Predsednik občinske konference ZMS Zalec; Janez Kroflič je stopil na govorniški oder in sporočil navzočim, da je občinska konferenca sklenila podeliti posebno priznanje mentorju šolskega športnega društva v Preboldu ADIJEV VIDMARJEM. Veselje in spoštovanje hkrati je izražalo ploskanje mladih rok, kajti ne malo naporov, truda in prestežga časa je bilo vloženo v delo in Adijev delež pri tem je bil nedvomno izjemno velik.

Lepa prireditev in velika svečanost je bila to, trenutek, ko so mladi dobili priznanje za svoje neumorne delo, ki je obrodilo tolikšno sad. Poti nazaj tu ni, treba je le naprej. Z novimi naporimi novim ciljem nasproti... Naj bo čimveč takšnih dni, naj bo čimveč uspehov, selja in radosti. Stavimo vse, da bo tega še več in storili bomo mnogo... Izjave o pravih preberite na 10. strani B. STRMCNIK

Njihovo življenje je materinstvo

OTROCI, ZAVESE V OKNIH...

Breze nad Laškim so neznansko raztegnjena vas, kakršna so zvečine vsa naselja na Kozjanskem. Domačije so raztresene po bregovih, kot bi jih sejal kak strašansko skop sejalec. Od šole in cerkve se svet proti Osredku prevesi navzdol. Po kolovozu, skopanem v lator se pride v globel in k hiši s številko 68.

Pri Laboharjevih je tako mirno, da bi človek podvomil v sporočilo, ki smo ga dobili v uredništvu. Od hiše sem je odmevala kolarska sekira, nad hišo pa je na njivi ogrebala krompir Laboharjeva mama.

Ze je kazalo, da sem brez haska hodil tako daleč. Mama so bil nekam slabe volje in še danes ne vem, ali zaradi kolaradarja, ki je tako močno zdelal krompirjevko, ali zaradi mojega obiska.

»Otroci? Za eno stran jih je bilo še premalo. Če bi najmlajša ne bila umrla, bi mi zdajle vsaj eden pomagal ogrebat.«

Pa se je omeščala, Laboharjeva mama, in me povabila v hišo. Odleglo mi je in njej menda tudi ni bilo odveč, da si je poravnala hrbet.

»Tole hišo so pred leti postavili moj mož in sinovi. Le za sklepanje ostrejša smo dobili pomoč. Da ste videli kakšna koča je tukaj prej stala. Majhna, lesena, vsa preperela. Zaves na oknih pa tako nismo potrebovali, ker so bila okna vedno polna otrok...«

Odrpelo se je, Laboharjevi predme tujca, prvo slikovito šalo. Salo? No, pa nekoliko trpko domislivo, čeprav sem jih kar videl po troje v treh okenskih okvirjih.

Enajst se jih je rodilo Franciški in Jožetu Laboharju in devet jih je ostalo živih in doraslo: Marija, Ciril, Jože, Cvetka,

Karl, Tone (ali Ivan), Alojz, Alojzija in Branko. Deseti, Stanko, je umrl pri dveh mesecih, zadnji, Zmago, pa pri dveh letih.

Mama Franciška je šla v zamož z Jožetom Laboharjem, veseljakom in godcem iz sosesčine leta 1933. Prvih sedem let sta živela na njenem domu, kjer so se rodili prvi štirje. Oče Labohar seveda s piskanjem na klarinet ni mogel preživeti družine. Trdo je garal naprej v Trobendolskem rudniku. Ko je le-tega zalilo, je lomil kamenje po kamnolomih, med vojno je hodil na delo v Celje, po vojni pa do upokojitve v štorsko železarno, kot danes dva njegova sinova Lojze in Branko.

Tik pred vojno sta zakonca kupila kočarijo v Brezah z zaplato trde lapornate zemlje, ki je bila preskopa, da bi k zaslužku dala dovolj za preživljanje. Pa je Laboharjeva mama prišla enega za roko, drugega oprtala v koš, tretjega pa je v naročju odnesla v »tavr«, kjer so

se vsi štirje čez dan preživeli, zvečer pa je v košu bil tudi kak hleb kruha, vrečka fižola, moke ali kaj drugega za pod zob. Za spoznanje lažje je bilo, ko so starejši pazili že na mlajše.

Med vojno je bilo že šest otrok v mali leseni koči. Leta 1943 rojeni Ivan je v resnici Tone. Zakaj? Ko so mu hoteli Nemci zapisati ime Hans, se je mama uprla. Hans pa že ne bo. In tako je fantič dobil dve imeni: Ivan in Tone, da ni bil Hans.

»Če bi ne bilo dobrih ljudi, če bi ne bilo sestre, ki je imela dobrotljive roke, če bi se ne ubijala od jutra do noči, bi bila lakota gospodarila pri hiši. Koča je bila tako krhka, da ko smo napeljevali elektriko, so žebli šli kar skozenjo.«

Laboharjeva živita z najmlajšim Brankom sama v hiši, ki so jo sami postavili. Otroci so se razkropili po Brezah, v Laško, Konjice, dva pa v Nemčijo. Radi pridejo domov, pomagajo staršema, ki si že leta nista kupila obleke iz svojega. Toda tudi njim ne gre najbolje. Nihče se ni dokopal do bogatije. Sedem jih ima že otroke, najstarejša, Marija, celo 6. Vseh vnukov imata že devetnajst... Bogatija otrok... Skrbi ju, kako bo jutri, ko bo pot do vrha, do trgovine prestirna, ko bo brenta za nošnja vode iz doline pretežka, ko se bo lapornata zemlja uprla, ko bodo nadloge boleznj še hujše. Najmlajši še ni poročen. Bo dobil nevesto, ki bo pri volji priti v domačo hišo, zadržati koš na rame, brento? Ali pa bo šel še on? Na boljše, kot vsi ostali. Kdo bi jim mogel zameriti? Drugi časi. Boljši za mlade. Le kaj bi bilo, če bi ne prišli...

JURE KRASOVEC

Srečanje z Marjanco in Kristinco

URO IN POL DO ŠOLE

Kolikokrat lahko vidimo, kako mamice v mestih vodijo svoje otroke za roko v šolo, ali pa očetje parkirajo avtomobile pred šolo, da bi po končanem pouku zapeljali domov nadobudnega sina tisti kilometrček. Velikokrat smo že ugotavljali, da otroci nimajo enakih pogojev za rast in razvoj glede na to, kje živijo. Pred dnevi, v Parožu pri Dobrni, sem se znova prepričal v to.

Z Bernijem sva obiskala mater desetih otrok in pri tem spoznala njuni vnukinji — MARJANCO IN KRISTINCO CERENAK.

Marjanca je stala v kmečki izbi in spravljala zvezke v torbico. »Slovenščina, matematika...« je potihoma mrmrala in zlagala zvezek k zvezku. Nato je torbico zaprla in se pričela pripravljati na dolgo pot. Resnično dolgo. Uro in pol peš hoje s Paroža po zavutih in strmih kolovozih, med visokimi stenami, bregovi in zaplatami hoste. Imela je popoldne pouk, Kristinca, njena mlajša sestra pa je danes ostala doma. Kot neboljen ptiček z ranjeno peruto je skakala po izbi.

»Z motiko sem si presekala nogo, tako, da komaj hodim,« je povedala.

»Si šla k zdravniku?« sva se pozanimala.

»Ah, kaj, se bo že samo zacelilo.« Spogledala sva se in pomislila, kako bi bilo v mestu.

Marjanci sva ponudila, da jo popeljeva do šole, ker greva v isto smer. Bila je resnično vesela. V šolo hodi peš, kadar dela oče v isti izmeni, kot ima ona pouk, jo zapeleje z mopedom, večkrat pa se sama pelje s kolesom. Ko nama je povedala to, sva se zgrozila. Neprestano navzdol in sami ovinki. Še z avtomobilom je hudo.

»Kaj pa če bi ti zavore odpovedale?«

»Vedno, kadar grem s kolesom v šolo, mi ga atí pre-

gleda,« se je veselo nasmejala.

Poleti še gre, ko je suho. Sicer rine nazaj grede iz šole kolo večji del poti, vendar to ni tako hudo. Vsaj Marjanca tako pravi. Pozimi zapade tok okoli veliko snega in ne malokdaj mora Marjanca s svojimi otroškimi nožicami delati gaz. Samo, da pride v šolo, kjer je odličnjakinja. Kadar ima šolo popoldne, se pozimi vrača v trdi temi.

»Pa te ni nič strah črnih mož tam v gozdu?« se pošali Berni.

Marjanca pa se široko nasmeji in pravi:

»Saj jih ni. Pa tudi če bi bili, kaj mi pa morejo.«

»Delaš kaj doma?«

»Pospravljam, kadar mame

ni doma, pa skuham za vse.«

»Kaj pa kuhaš? Krompirjevo juho?«

»Ne, čeprav jo znam, ampak je nima nobeden rad. Skuham vse, celo kosilo. Menda še kar dobro.«

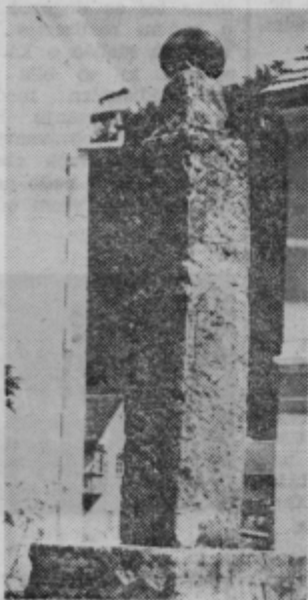
»Kaj mesa tudi ne marate doma?« se nasmejava.

Marjanca sprejme šalo in se zopet nasmeji:

»Tudi ne, kje pa.«

Takšna je Marjanca, učenka osnovne šole. Uro in pol do šole, pozimi in poleti, v dežju in snegu. Domov prinaša petice, dela domače naloge in kuha kosila. Pomaga ji Kristinca, obe pa sta polni smeha in ljubezni do življenja. Srečno, obema.

M. SENIČAR

CEYTON PLACE

IX. nadaljevanje

Statistike prikazujejo marsikaj. Ampak, tiste statistike, ki so povsem običajne, takšne, kot smo jih vajeni. Kako zanimivo bi bilo delati tudi drugačne. Vzemimo primer, če bi objavili statistične podatke, koliko vodilnih mest vsako leto razpišemo v Ceytonu in drugih okoliških krajih, koliko ljudi se prijavi za njih, koliko jih odpade in koliko starih »vodilnih delavcev« ostane na istih mestih, ki so bila razpisana. Ali pa: kolikšna je hitrost menjanja in prilagajanja pogojev razpisa? Če ima direktor srednjega šola in petnajst let ter tri mesece delovne dobe na vodilnem položaju, bomo v razpisu objavili, da sta osnovna pogoja srednja šola in petnajst let ter trije meseci delovne dobe na vodilnem položaju. Skoda, da nismo pri takšnih razpisih še bolj precizni. Izmerimo direktorja, Razpis: Visok mora biti 175 centimetrov, težak 98 kilogramov, črnih las s sivimi na seneh, številka čevljev 42. Tako bo ja povsem gotovo, da nihče ne bo »tiščal nosu« v tisti razpis, ki pač mora biti, da zadovoljimo vsem formalnostim.

Ni dolge tega, kar sta se dva prijatelja na ulici v Ceytonu pogovarjala o socialni diferenciaciji. Eden, ki je bil bolj butast, je vprašal drugega, kaj to sploh pomeni. Ve za socialno zavarovanje, pa za diferencial pri motorjih, ampak to skupaj mu ne gre v račun. Sedla sta v avtomobil in se odpeljala v okolico (daljno, ne bližnjo) Ceytona. Zauzavila sta se na nekem hribočku. Oni, ki je bil manj butast, je pričel z nazorno razlago.

»Poglej levi hriboček. Vidiš tisto s

slamo kruto bajto. Sprejaj je kup otrok, bosih. Za hišo kosi star človek. Vzemi daljnogled in poglej, kaj imajo na mizi. Kruh, krompir in solato. Pa tevkove. Ni jim še prehudo. Rinejo skozi življenje.«

»Pa kdo je to?«

»To je Jure Repličnik, tisti, o katerem je beseda, kadar govorimo o socialni diferenciaciji.«

»No, zdaj pa poglej desni hriboček. Vidiš tisti moderni vikend, ki meji že bolj na vilo. Pred njim je lep črn avtomobil. Z daljnogledom boš videl na mizi viski, ampak ne Colt, Johnny Walker. Banane. Najnovejšo cremo. Prebriva se skozi življenje.«

»Pa res! Kdo pa je to?«

»To je pa Jure Smodnik, tisti, ki govori o socialni diferenciaciji.«

Upanje je dober zajtrk, toda slaba večerja.

x x x

Nekoč je živel EN inženir. Imel je 4.000 dinarjev mesečnega dohodka. Njegova žena ni bila inženirka — zato ni delala pri Ljudski tehniki — in je zaslužila 2.000 dinarjev. Imela sta dva otroka, Soiskega in predšolskega.

V osnovni šoli uvažajo novo matematiko.

Inženir jo je poznal že prej. Združil je obe »plačiči« in si zgradil hišo, vikend in kupil avtomobil.

Kdor zna, sme!

Hudič jemlje tistega, ki ne zna. In kdo najbolje zna? Zasebniki, ki zlagajo ciglo na ciglo in si zgradijo hišico, vredno več kot ubogih sto milijončkov. Starih, seveda.

(Nadaljevanje sledi)

PISE
MILAN
SENIČAR

sosed sosedu

ŽALOSTNE OČI

V avtobusu je bilo zelo živahno in k takšnemu razpoloženju sta pripomogla še voznik in konduktar. Avtobus se je v oblakih prahu na slabi makadamski cesti bližal vasi in na gostinskem pragu je že stala natakara in vabila šoferja, naj pride na že pripravljeno kavico. Ustavil je vozilo in povabil kolega na vabeče okrepčilo. Avtobus je pustil ob cesti in že sta izginila v hišo. Pa so pritekli otroci po prašni cesti in veselo poskakali na avtobus vsi v veselju, da jim ne bo treba iti po celo uro daleč peš. Tako so se nagnili med sedeži in čakali in verjetno niso niti opazili, da manjka še ena deklica, ki pa je šele tekla po klanecu navzdol in mahala z roko, v drugi pa je držala veliko šolsko torbo. Med otroci je završalo in takoj so se razdelili na dva tabora. Prvi je trdil, da bo še ujela avtobus, drugi pa zdej, da ga ne bo.

Deklica pa se je vedno

bolj bližala avtobusu in potniki so si že oddahnili, kajti le še nekaj bornih metrov jo je ločevalo od vozila. Pa sta pritekla šofer in njegov kolega in že je avtobus krenil, ne meneč se za prošnje otrok, naj počaka, šofer pa ni reagiral niti na opozorila starejših potnikov, češ tukaj ni predviden tako dolg postanek. Za avtobusom se je valil velik bel oblak prahu, razdalja med žalostnimi očmi, ki so izžarevale tudi presenečenje in velikim belim oblakom pa se je vedno bolj večala. Otroci v avtobusu so utihnili, čuli so se le glasni dovtipi šoferja in njegovega prijatelja, ki sta pokazala moč svojega položaja. Vsekakor pa ni nič nenavadnega, če povem še to, da je avtobus do Celje stal še najmanj trikrat, nikjer ni bil predviden tako dolg postanek, kot si je to dovolil šofer, toda žeja je huda reč zdej, ko se pričenjajo pasji dnevi.

DRAGO MEDVED

zmlkavte, tatove, kripoprisežnike, lažnike, goljufe so privezovali na sredi trgov k prangarjem, da so jih videli in sramotili tržani in kmetiči.

Tako v srednjem veku. Povprašajte svoj samoupravljalski čut, svoj osebni moralni kodeks: Koga iz današnje zgodbe bi privezali k sramotnemu stebru? Bodite porotnik in nam sporočite svoje mnenje.

Kmetijstvo

SKRBI ZA MESO?

ZVIŠANE IZVOZNE CENE — BO V NAŠIH MESNICAH MANJ MESA? — ŽANJEMO POSLEDICE LANSKIH TEŽAV V ŽIVINOREJI

Šest držav članic evropske gospodarske skupnosti je v začetku junija ukinito carine na uvoženo goveje in teleče meso. Pridružila se jim je tudi Anglija. Zdaj lahko izvažamo meso po višjih cenah in zanj dobimo več denarja. Tega se lahko veselimo kot ob vsakem znižanju ali odpravi carin na blago v države, ki ga uvažajo do nas.

Veseli pa nam kali pomanjkanje mesa v naših mesnicah. Če ga bomo izvažali še več kot pred odpravo carin, ga bo v domačih mesnicah manj. A že doslej ga je bilo premalo, kajti izvozne cene so bile vse letošnje leto ugodnejše za mesarje in živinorejce kot domače.

Nekateri so se lotili po stari navadi iskanja krivca ali krivcev, zakaj v naših mesnicah ni dovolj kakovostnega mesa. Če ne bo moči najti krivcev, bi po njihovem bilo treba vsaj pokazati na grešne kozle, kajti porabniki mesa niso zadovoljni z odgovorom, da ni kriv nihče. Če ni kriv kdo drug, morajo biti krivi živinorejci, češ zakaj ne redijo več živine. Morali bi jo rediti toliko, da bi je bilo dovolj za izvoz in za domače mesnice.

Koliko živine pa bi bilo potrebno za to? Tega ni izračunal še noben kritik živinorejcev. Ne prej, ne zdaj, ko mesa že primanjkuje. Saj tudi ne more. Domače potrebe sicer lahko ugotovimo — toda sedanje izvozne možnosti

so za zmogljivosti naših živinorejcev takorekoč neomejene. Zato ne bomo mogli izvoziti toliko, kolikor nam dovoljuje tuji trg, temveč le toliko, kolikor bo viškov mesa, ko ga bodo domači porabniki dobili dovolj. Tako delajo tudi drugod. Tudi tam, kjer se odpravo carin želijo privabiti več mesa.

Takega izvoza ne bomo mogli uravnati le s pozivi živinorejcem in mesarjem, naj upoštevajo domače porabnike mesa, ali s kritiko, da ne delajo tako, ampak predvsem z ustrezno gospodarsko politiko. Treba bo zvišati cene mesa v naših mesnicah ali izvoznikom odvzeti dobiček, ki se jim nabira zaradi višjih izvoznih cen.

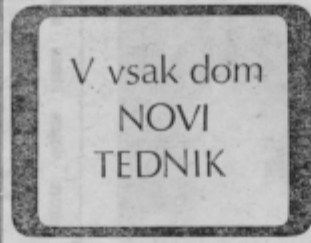
Noben ukrep pa ne bo zadovoljil vseh ljudi. Nad prvimi bodo negodovali porabniki mesa, nad drugim živinorejci in mesarji. Zato je zvezni izvršni svet dovolil le popravke cen mesa, da bi odpravil velike razlike med republikami. V Sloveniji se bodo cene smele zvečati povprečno le za 3%. Sklad za pospeševanje izvoza živine in mesa, ki deluje za vso državo, pa je uvedel izvozne takse. Te tudi ne bodo tako visoke, da bi izvoznike odvrčale od izvoza. Dohodek od teh taks pa se bo stekal v sklad za pospeševanje izvoza, ne za pospeševanje živinoreje.

Ta ukrepa sta torej pomankljiva, da bi zagotovila na-

šim porabnikom dovolj mesa. Krivdo za pomanjkanje mesa pa bo treba iskati pri takih ukrepih in pri tistih, ki niso upoštevali vzrokov, ki so lani ovirali normalni razvoj naše živinoreje.

Priraje mesa ni moči zvečati tako hitro kot proizvodnjo industrijskega blaga ali pridelovanja povrtnin. Letos je treba vedeti, koliko mesa bomo potrebovali prihodnje leto ali celo čez dve leti in kakšne bodo izvozne možnosti. Letošnja priraje pitane živine je odvisna od lanskih razmer na trgu, zlasti od razmerja cen živine in krmi. Tega razmerja pa niso mogli določiti živinorejci. Kdor želi poiskati prave krivce, zakaj zdaj ni več pitane živine, mora to upoštevati. Za založenost naših mesnic pa naj skrbijo tisti, ki odločajo o teh stvareh.

JOZE PETEK

Slovenske Konjice

GASILCI IN MLADINA

Organizirana gasilska dejavnost v konjiški občini sega skoraj 100 let nazaj. Gasilska tradicija je šla iz roda v rod, s potrebami pa se je večalo članstvo in ustanovljala so se nova društva. Nikoli pa ni bila zanemarjena skrb za podmladek, ki v vseh družstvih širom občine uspešno deluje.

Rezultat intenzivnega izobraževanja v tej smeri je letošnje srečanje pionirjev gasilcev iz Hrvaške in Slovenije. Tokrat so se sestali v Slovenskih Konjicah prvič. Zadnje srečanje je bilo v Zaboku na Hrvaškem. Zaradi izrednega pomena usposabljanja in navezovanja stikov med pionirji dveh bratskih

republik so postala ta srečanja že tradicionalna. Na teh srečanjih pionirji gasilci od sedmega do štirinajstega leta starosti manifestirajo svojo sposobnost in spretnost v tekmovalnem programu ter utrjujejo že doslej dobre medsebojne odnose.

Nedeljsko tekmovanje pionirjev — gasilcev je potekalo v znamenju prijateljstva dveh republik. Tekmovanja se je udeležilo 600 pionirjev, tekmovalo pa je 490 gasilcev — pionirjev iz Ptuja, Maribora, Slovenske Bistrice, Konjic, Celja, Zalca, Sentjurja, Smarja ter dveh hrvaških občin — Zaboka in Zlatara.

V A skupini, ki zajema pionirje od 7 do 10 let starosti,

so prvo mesto dosegli pionirji iz Slivnice pri Celju, drugo iz Vojnika, tretje pionirji iz Ljubecne.

V tekmovalni skupini B, kjer so tekmovali pionirji od 10. do 14. leta starosti, so zmagali pionirji iz vasi Majšperk, drugo mesto so zasedli pionirji iz Oplotnice in tretje pionirji iz Loč pri Poljčanah.

Ob zaključku gasilske prireditve je bila še slavnostna predaja gasilskega vozila konjiškim gasilcem. Kupljen je bil iz občinskega gasilskega sklada in s pomočjo zavarovalnice Sava.

Z. S.

Celje

ZDRAVSTVENO VARSTVO

Jutri, v petek, 30. junija, bo 4. skupna seja članov obeh zborov skupščine občine Celje. Po dosedanji praksi bo to bržčas zadnja delovna seja pred počitniškim obdobjem, kajti na praznik celjske občine, 20. julija, bo samo slavnostno zasedanje.

Kot mnoge občinske skupščine na našem območju pa tudi družbeno politične organizacije, bo tudi celjska občinska skupščina jutri načela vprašanje izenačitve pravic zdravstvenega zavarovanja delavcev in kmetov. Gre za vprašanje, ki je doslej dobilo polno družbeno podporo, nav-

zlic mnogim negotovostim, ki se pojavljajo.

Sicer pa se bodo odborniki srečali še s predlogi o imenovanju ravnateljev šol, domov in vzgojno varstvenih zavodov v občini. Odborniki bodo odločali tudi o letošnjih Slandrovih nagradjenih. Komisija je sprejela kar 22 predlogov za podelitev najvišjih občinskih družbenih priznanj.

Nekaj predlogov so pripravili tudi svet za družbeni plan in finance, svet za urbanizem, gradbene, komunalne in stanovanjske zadeve, svet za kmetijstvo itd.

M. B.

PIONIRJI - RISARJI V JURKLOŠTRU

Kot lani so tudi letos bili najboljši risarji iz šol v laški občini gostje v Jurkloštru. Letos pa so se jim pridružili še vrstniki iz šentjurske občine. Pod mentorstvom akademskih slikarjev Jožeta Majcna in Goca Kalajdžskega so na risalni papir risali vse, kar se je komu zahotelo, vendar pa po motivih v slikoviti jurkloštrski dolini. Okoli trideset pionirjev je v enem dnevu slikarske kolonije narisalo velik kup risb-grafik, ki bodo na jesen na vpogled na razstavi v Laškem.

OSKAR — GOST RAZSTAVE V LAŠKEM

V petek bo v Laškem otvoritev razstave otroških likovnih del iz laške osnovne šole in iz pobratimljene šole iz Trstenika v Srbiji. Prireditelji so poskrbeli za zanimivega gosta — Oskarja iz TV serije »Erasem in potepuha«.

Januš Golec

TROJNO GORJE

34

Pri pogledu na popolen preobrat položaja so padli obleganci na kolena. Molili so na glas vojaki in prebivalci za zmago.

Preselitev glavne in izbrane turške sile iz tabora preko Kolpe na otok je bila izvršena 21. junija. Dne 22. junija zjutraj še ni bilo vidnih nobenih predznakov, da se bliža krščanska pomoč in zmaga ali poraz in popolen propad Hrvatov in Slovencev.

Povelje je lahko izdati, le izvršitev je tolikokrat — joj! Tako se je zgodilo v noči 18. junija Toplišku in njegovima spremljevalcema. Pobeg iz trdnjave po suhem med obema jarkoma je bil izključen. Okrog turškega tabora je mrgolelo stražnih ognjev, katerih svet je metal svetlobo po celi ravnini med Siskom in turško vojsko. Trojica se je splazila skozi razpoke od sovražnih min razstreljenega obzidja tik ob Kolpi. Od te strani oblegovalci niso stražili. Edini izhod je bil ob vodi, a — kam? Navzgor ob Kolpi bi prišli do turške trdnjave Petrinja, kjer je bil od Topliškega pred tedni požgan most. Nekoliko proč od Kolpe in južno od Siska je vas Čaprag. Tujak se razceplja cesta na Petrinjo in proti Kostajnici. Tod je bil mogoč prehod, pa le v preobleki in ne kot Avstrijci. Lotili so se med razvalinami ležečih pobitih turških minerjev in kopačev. Močno smrdeče mrliče so slačili ter sezuvali, dokler ni bila trojica po turško oblečena in oborožena.

V slučaju presenečenja od morebitnih sovražnih straž ter patrolj sta bila Hrvata kot graničarja večša običajnih turških pozdravov.

Previdno so se odstranili od reke in dosegli po trebuhu se plazeč križpot v Čapragu. Vas je bila zasedena s Turki, ki so se premikali z vozovi proti Kostajnici, kjer je bilo za Hasanovo armado glavno oporišče prehrane in streliva. V tej smeri se bo gotovo ponudila možnost, da srečajo slabo zastraženo turško vprego ali manjšo patroljo, da se polaste konj. Hodili so iz Čapraga proti Kostajnici previdno in se skrbno ogibali večjih kolon. V zaledju so se čutili sovražni trenarji povsem varne. Na vozovih so spali vozniki, dremali spremljevalci na konjih, le pri srečanju kolon navzgor in navzdol je prišlo do običajnih krikov: bolj na levo ali na desno! Srečevali so daljše vrste vozil v obeh straneh, ko so prevažale živež in smodnik. Sele pri Sunji na razkrižju proti Kostajnici ter Dubici so zadeli na osamljeno verigo, ki se je guncala prav počasi proti kostajniškemu skladiščem. Niti krikniti ni utegnil vlaški voznik, s tako naglico je bil zaboden in voz obrnjen na polja proti Savi. Od vasi Sunja in do Save je precej močvirja, a tedaj v sredini junija je bilo toliko suho, da se nista

ugreznila konja preveč globoko. Vroče in pozno jutro je pozdravljalo begunce, ko so dosegli zaželeno reko. Tamkaj je Sava široka in globoka. Celo božje predpoldne so iskali, predno so slučajno zadeli na skrit ter zapuščen brod. Brodar je hotel pobegniti pri pogledu na Turke. Komaj in komaj so ga prepričali, da gre le za nujno potrebno prevaro. Pripeljali so se na levi savski breg, ki je bil varen pred Turki, nakrmili so konje in se odpočili. Med njivami po ravnini, ki se razteza daleč naokrog po celem Obsavju do Zagreba, so lahko vozili le počasi. Ščasoma zaradi neznanega kraja tudi po polju ni šlo, morali so po dolgem ovinku na trdo pot. V Zagrebu so bili šele 20. junija zjutraj. Zvedeli so, da se je vojska že odpravila na pot, da reši Sisak oblege. Zagrebčani so poslušali z migajočimi ušesi pripovedovanje trojice o junaškem zadrževanju sisačke posadke. Vabili so vrle odposlance, naj le kar ostanejo na mestu, pomoč je na poti in vsak dan je pričakovati odločilnega spopada.

Toplišek je pa le bil vojak in se je zavedal dolžnosti, da mora izročiti poveljnिकovo nujno pismo na višje mesto. Sisak je bil last zagrebškega kapitlja. Zglasil se je pri duhovni gospodi in oddal pisanje branitelja oblegane trdnjave. Visokočastiti gospodje so bili veseli, da se je obnesla utrdba proti toliki premoči.

(Se nadaljuje)

Odbor za delovna razmerja in izobraževanje

SOZD AVTOMOTOR CELJE

podjetja SLOVENIJA AVTO Ljubljana

razpisuje

za šolsko leto 1972/73 naslednje

ŠTIPENDIJE:

1 na Višji ekonomsko komercialni šoli

1 na Srednji tehniški šoli — Oddelek za strojništvo

6 na Ekonomski srednji šoli

Kandidati morajo poleg lastnorodno napisane prošnje predložiti še:

— overjen prepis zadnjega šolskega spričevala ali potrdilo o opravljenih izpitih z ocenami, izjavo da drugje ne prejema študentskega in potrdilo o premoženjskem stanju;

— prednost pri podeljevanju študentskih imajo kandidati z boljšimi šolskimi uspehi in študentje v višjih letnikih.

Prošnje sprejema kadrovska kontrolni sektor SOZD AVTOMOTOR Celje, Miklošičeva 2 v roku 15 dni po objavi.

OLIMPIADA MLADIH

Letos bo v Grazu že III. tradicionalna olimpiada pionirjev od 29. VI. do 7. VII. 1972. Prvič je bila »evropska« olimpiada pred tremi leti v Celju, na pobudo nekdanjega celjskega športnega delavca Metoda Klemenca. Prvo leto te olimpiade v Celju so nastopali samo atleti, naslednje leto v Udinih so se jim pridružili še plavalci, letos v Grazu pa bo Celje zastopalo osemnajst atletov, sedemnajst plavalcev in dva igralca tenisa. Vsem tekmovalcem, ki bodo odpotovali danes popoldne mnogo šporine sreče in veliko kolajn.

Nastopili pa bodo še pionirji iz drugih evropskih mest. Prvič bodo tekmovali iz Budimpešte, Darmstadt in Coventryja, medtem, ko so iz Graza, Bratislave, Lausaana, Trsta in Udin nastopili že večkrat. Prvič bodo na olimpiadi nastopili tudi Ljubljanci s svojo ekipo.

mib.

SLABA ATLETIKA

MINULO SOBOTO IN NEDELJO JE BIL V ZAGREBU FINALNO TEKMOVANJE ZA JUGOSLOVANSKI ATLETSKI POKAL; V MNOZICI ATLETOV IN ATLETINJ IZ VSE JUGOSLAVIJE SO SE CELJANI SE DOKAJ VISOKO UVRSTILI. TODA KVALITETNI VRH JE SLAB!

Dosežke atletov in atletinj Kladivarja na minulem tekmovalju za atleški pokal lahko primerjamo kar z dosežki celotne jugoslovanske atletike. To tekmovalje, razen nekaterih izjem, ni pokazalo praznopravnih nič novega, nič vznemirljivega ali spodbudnega. Ne v jugoslovanskem ne v celjskem atleškem dogajanju. Res je sicer, da so tako moški kot ženske Kladivarja osvojili četrto mesto — lani so bili moški četrti, ženske pa tretje — toda rezultati kažejo, da v kvaliteti ni nobenega napredka, kvečjemu nazadovanje. Se posebej, če se spomnimo, da so lani celjski atleti na enakem tekmovalju postavili celo vrsto republiških rekordov. Tako pa se imajo letošnji dokaj visoki uvrstitvi zahvaliti predvsem trem skakalcem ob palici, kjer so med moškimi osvojili tudi edino prvo mesto ter tekačem na 5000 metrov, ki so se v finalno tekmovalje prav tako uvrstili trije.

Zenske so osvojile edino prvo mesto v štafeti 4 krat 100 metrov, medtem ko je Urbančičeva zmagala izven konkurence v metu kopja. — Pričakovano uvrstitev sta dosegli tudi »veteranki« Pečetová in Urankarjeva, medtem ko so mlade moči tokrat nekoliko popustile. Sicer pa je tudi pri mladih atletinjah kvaliteten vrh, ki je omejen zgolj na Pavšerjevo in Dermolovo občutno premajhen, da bi lahko posegel po visokih uvrstitvah na tekmovalju, kjer odloča tako rekoč »množična kvaliteta«.

Dosežki celjskih atletov in atletinj v zadnjem času prav gotovo ne obetajo takega obiska gledalcev na dveh prihodnjih mednarodnih tekmovaljih, kot bi jih lahko sicer. Skokov memorial in dvojbo Jugoslavija: Belgija, bosta kvaliteten prireditvi, vendar brez Celjanov na visokih mestih gotovo manj privlačni za gledalce. Saj ni, da bi naredili »križa« čez beljsko at-

letiko. Morda negodujemo zgolj zato, ker smo še vedno malce razvajeni ob minulih dosežkih celjske atletike, za katere vemo, da niso bili majhni. Pa ne glede na to, ali imamo v mislih Lorgerja ali ne. Vemo, da je politika kluba vsaj kar zadeva »novečnje« mladine še vedno ista, če ne celo boljša kot pred leti. Gotovo je tudi, da so trenerji vsaj tako usposobljeni kot takrat, večina je še istih. Toda če vemo, da so bili včasih v klubu tudi trije tekači na 100 metrov pod 11 sekundami, da o srednjih progah dolga leta ni bilo državne reprezentance brez Celjanov, da je klubski rekord v metu diska že dolgo, dolgo isti, da v skoku v daljino že nekaj let ni atleta, ki bi vsaj malo »pogledal« čez sedem metrov in tako dalje, se moramo pa le vprašati, kje so vzroki za take dosežke, kot jih celjski atleti v zadnjem času imajo.

E. G.

športne vesti

Pionirji — nogometaši Šmartnega ob Paki, ki so preteklo nedeljo odigrali finalno nogometno srečanje z ekipo iz Sežane, so srečanje izgubili z 2:4. Drugo mesto v Sloveniji je mladim nogometašem Šmartnega tudi veliko priznanje. Na sliki ekipa Šmartnega s trenerjem Ivanom Goričnikom, ki ima največ zaslug, da je pripeljal ekipo tako daleč.

Foto: T. Tavčar

KOŠARKA

Celjski košarkaši: tudi tokrat niso uspeli pretrgati neugodne tradicije porazov v srečanjih s Triglaviom v Kranju. Klionli so tesno s 70:72 (40:41) v ostri in brezkompromisni borbi. Posebno ostro so igrali domačini in je ta njihova ostrina že prehajala v pravo grobost, kar pa sta slaba sodnika mirno tolerirala. Tekma je bila vseskozi zenačena, zdaj so vodil Celjani; zdaj Kranjčani, bistvene prednosti si ni mogel priporiti nobeden. Usodna za Celjane je bila 32. minuta tekme, ko se je poškodoval Jerš in v tem času so si Kranjčani priborili prednost 9 košev, ki jo Celjani niso mogli več nadoknaditi, pa čeprav so dve minuti pred koncem zaigrali pod svojimi možnostmi, predvsem v napadu so preveč zadrževali žogo in se vse prepočas; odločili za met na koš Bolje od ostalih je zaigral Zmago Sagadin, koše pa so dali: Z. Sagadin 20, T. Sagadin 18, M. Sagadin 16, Jerš 10, Leskovač 4 in Ramšak 2.

V nedeljo je bil končan spomladanski del tekmovalja v medobčinski košarkarski ligi celjskega področja. Spomladanski prvak je zaslužen ekipa Sentjurja, ki je končala tekmovalje brez poraza, tesno za petami pa sta ji ekipi SSD Prebolda in Vitanja, ki imata še edini možnost, da se ogrozita v jesenskem delu tekmovalja. Četrta je ekipa Mozirja, ki je igrala v sprejemljivi formi, peta je ekipa Smarja, kar je za novince v ligi lep uspeh, šeste so Polule, sedmi je Komet-Zreče, ki letos igra precej slabše kot lansko leto, osma pa je ekipa Celja »B«, ki v tem tekmovalju igra izven konkurence.

lestvica spomladanskega dela tekmovalja:

1. Sentjur	6	6	0	363:270	12	+ 93
2. SSD Prebold	6	5	1	368:347	10	+ 119
3. Vitanje	6	4	2	343:327	8	+ 16
4. Mozirje	6	3	3	367:362	6	+ 5
5. Smarje (pri Jelšah)	6	2	4	311:334	4	+ 23
6. Polule	6	1	5	329:373	2	- 44
7. »Komet« - Zreče	6	0	6	266:427	0	- 161
8. Celje »B« (-1)	7	4	3	384:364	7	+ 20

ROKOMET

Celjski rokometiški so uspeli doseči še zadnjega izmed zastavljenih ciljev. Na mladinskem republiškem prvenstvu preteklo nedeljo so premočno osvojili prvo mesto potem ko so v finalu premagali mladince Slovana s 13:5. V celjski ekipi je sicer nastopilo pet igralcev sedanjega prvega moštva ki so še mladinci in so bili izbrani tudi v mladinsko republiško reprezentanco za turnir republik. Upajmo pa, da bodo Celjani v tej konkurenci uspevali tudi potem, ko bodo ti reprezentanti prešli med starejšo generacijo.

KEGLJANJE

Celjski kegljanci so nastopili minulo nedeljo na prijateljskem srečanju kegljavec Siska, Banja Luke in Celja. Tekmovalje v bogbenih partijah — posvečeno je bilo občinskemu prazniku Siska — se je končalo z zmago domačinov z 895 keglji, Celjani so jih podri 893, Banjalučani pa 760.

TENIS

Občinskega republiškega prvenstva v tenisu so se udeležili v dokaj velikem številu tudi člani celjskega teniškega kluba. Konkurenca je bila letos izredno huda in Celjani so bolj ali manj igrali v okviru svojih možnosti, ker v glavnem izpadli že v prvih kolid.

NAŠ RAZGOVOR

J. URANKAR

Malo je celjskih športnikov iz vrst ostalih športnih panog, razen atletike, ki so sodelovali na olimpijskih igrah. Te lahko preštejemo na prste ene same roke. Beležimo namreč, da sta to bila samo telovadec Tine Srot in smučarka Analijsa Belej — Arbatjer. Letos pa se resno poteguje za nastop na olimpijskih igrah dvigalec uteži, samorastnik in najboljši jugoslovanska dvigalec, Jože Urankar. Z eno nogo je že v moštvi, ki potuje čez 52 dni v München. Toda kljub temu je ta mladenič, močne postave in izrednih športnih dimenzij, pesimist. Pred odhodom v Beograd na skupne priprave nam je v nedeljo zvečer na železniški postaji dejal:

— Letošnje leto sem posvetil dviganju. Vse moje delo in družinsko življenje je posvečeno samo enemu cilju, nastopu na olimpijskih igrah. To je moj cilj življenja. Celo žena in otrok sta se priključila pripravam in vsi skupaj se borimo za moj uspeh. Ker mi Občinska zveza za telesno kulturo in moje podjetje gresta zelo na roko ne smem razočarati sebe in moje prijatelje. Najboljši jugoslovanski strokovnjaki so prav tako optimisti in so mi pripravili 14-dnevne priprave v Košutnjaku, ko pride najboljši sovjetski trener Jurij Sokolov. Vse te priprave so posvečene mojemu drugemu na-

stopu, in to v Celju v začetku meseca julija, ko moram na mednarodnem turnirju dvigniti v drugo olimpijsko normo 440 kg v olimpijskem trilateralu. Vsi pričakujejo moj uspeh. Toda sam sem pesimist. Teško je namreč dvigniti v enem mesecu toliko teže. Poleg tega pa moram pri tem popraviti še več državnih rekordov. Ob povratku domov, bom vedel nekaj več. Vse je odvisno od trenerja Sokolova. Ta naj bi mi dal nekaj tehničnih napotkov. Moči je dovolj, potrebno bo pridobiti še nekaj tehnike. Ta pa se ne more dobiti v štirinajstih dneh. Ob pomoči gledalcev bom vseeno pokušal doseči svoj življenjski cilj.

J. KUZMA

TEDEN TRIMA — ZAKLJUČEN

Velika športno-rekreativna manifestacija »teden trimax« je za nami. O uspehu te akcije ne smemo dvomiti. Otvoritev trim steze na Gričku, vrsta srečanj starih »asov«, aktivnost na kolesih, v bazenu, na strelišču, kegljišču in na tekaški progi, to so rezultati, ki zgovorno pričajo, da so organizatorji — občinski sindikalni svet, občinska zveza za telesno kulturo in vsa telesnovzgojna društva — poskrbeli za organizirano rekreacijo celjskih delovnih ljudi.

Morda obisk ni bil tak, kot ga je kdo pričakoval. Za to je več vzrokov, glavni pa bo menda le ta, da naši občani še niso navajeni na novitete,

čeprav rekreacija in s tem telesna sprostitvev ter skrb za zdravje ne bi smela biti novost. Sicer pa je bila celotna manifestacija bolj ali manj le prikaz raznih oblik rekreativnih dejavnosti, ki jih kaže v prihodnje gojiti v taki ali drugačni organizaciji — društveni in individualni.

Posebno lep primer društvene organizacije rekreativnih dejavnosti je bil nedeljski izlet na Golte in posebej na Celjsko kočo. Tu so se izkazali vrli organizatorji Partizana Gaberje, ki so za udeležence priredili vrsto zanimivih tekmovalj v vlečenju vrvi, teku in vrečah, pikadu, badmintonu in podobno. Za zmagovalce so pripravili tudi lepe nagrade. Med več kot dvesto obiskovalci je bil najstarejši star preko 70 let. Tudi za zabavo s plesom je bilo poskrbljeno. Skratka vse v stilu popolne rekreacije. Enako zanimivo je bilo tudi sobotno tekmovalje v trim štafetah ob sodelovanju ne le celjskih, ampak tudi drugih slovenskih delovnih kolektivov. Tu so se poleg Celjanov dobro izkazali tudi Velenjčani.

Na koncu moramo predvsem pohvaliti odlično organizacijo na vseh prireditvah, ki so potekale zaradi tega brez zastojev in podobnih nevspečnosti. Upajmo, da ne bo ostalo le pri tem tednu trima in prepričani smo, da bo na prihodnjem tudi obisk dosti boljši.

EG—DG

J. Percič

VSI ZA TRIM

Vsi naprej za Trim veselo, če si star, postani mlad. Spet srce se bo razvnelo, zdrav postal boš in krepak. Trim nas vabi v naravo, kliče sonce nas na plan, vsi na igre, sport, zabavo z namni vsi na Trim vsak dan. Na gostilne pozabimo, alkohol na stran in dim, vsi v sportu se združimo in tekmujejo vsi za Trim. Trim je sport, ki nas zabava, Trim vse stare pomladi, Trim za vse je sreča prava, Trim krepkost nam poži.

Kdo se jih spomni? Nekdanja »asa« celjskega nogometa Vili Cater in Radko Dobrajc sta kljub letom pokazala še zvrhano mero nogometnega znanja in vzdržljivosti.

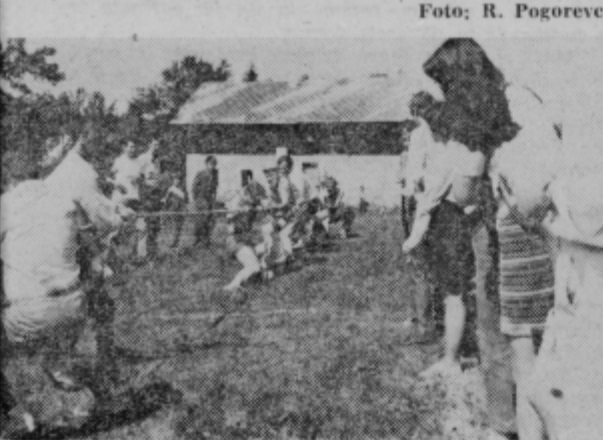
Foto: Pungerič

Med srečanj »starih asov« so se najprej pomerili košarkaarji. Njihova tekma na momente ni bila preveč »nežna«. Foto: D. Medved

Tudi to je bila ena izmed nalog v sobotni Trim štafeti pri linarjevem Janezu. Foto: R. Pogorevc

Na Celjski koči je bila najbolj množična disciplina vlečenje vrvi.

Pred 4. julijem

PAVLA ROVAN

SONCE IN SENCE

Zelena pobočja so se strmo vzpenjala v hrib. Stana se je s sinom počasi korak za korakom trudila, da bi premagala strmino. Nabirala sta gobe ob robnem poseku dreves, kjer se je bohotila podrast in prepletajoča se praprota. Kmalu pa sta ugotovila, da sta zašla v višino, kjer si zaman prizadevata, da bi se njuna košarica napolnila z gobami. Ta strmina ni mogla več biti gobišče.

Do vrha hriba je bilo le še nekaj vzpetin in zato sta se napotila naprej. Odprla se jima je zelena dolina, po kateri se je vil potok in vzporedno z njim vaška pot. Ne daleč od nje pa je tekla cesta iz bližnjega trga naprej do male vasice. V soncu so se lesketale strehe hiš, oddaljene druga od druge le za ozek travnik.

To jasno svetlobo in toploto sonca je čutila kot prijetno spremembo ob hladnem gozdu, po katerem je hodila že toliko časa, ne da bi našla le eno gobo.

Dolnina, ki se je razgrnila pod njenimi očmi, potok, ki si je utrl pot, cesta, hiše, vse se ji je zdelo znano.

Vse ti hiše so si bile podobne po svoji siromašni zunanosti. Le deloma so bile prekrite z novo opeko. Tu in tam je bilo videti na cestni strani hiše preprosto vdeleno večje okno, nova vrata ali skromen prizidek.

Le ob koncu vasi se je poleg stare hiše dvigala še nova, mogočna, zidana po načinu mestnih hiš z balkoni. Zato so izstopale vse ostale hiše s še večjo skromnostjo in se vtapljale v lastni sivini. Ta hiša je bila tudi edina z žično ograjo in kamnitimi oporniki. Vse druge so bile neograjene, ali pa jih je obdajal le skromen, nizek plot.

»Ze vem! Tu, na tej strani hriba sem hodila med vojno,« je zaklicala sinu in v trenutku so se ji prebudili spomini... Vseo okrog nje je razjarjalo sonce. V to toploto je spet in spet uprla pogled. Preblisnila jo je preteklost in kot bi listala po stari dobri knjigi, so ji v mislih ožvele dogodki tistih časov, ko so naši ljudje morali s prelivanjem krvi braniti sebe in rodno zemljo. Spomini so se v njej nenadoma oblikovali z lahkoto in že je v sebi naštevala imena domačij.

Tam je pri Mlekuževih, kjer so ob hajkah vedno imeli odprta vrata. Njihov edini sin je bil dober aktivist. Kolikokrat so se tam najedli in si napolnili krušnjak in čutarico z jabolčnikom ali mlekom.

In takoj za njimi je Papeževa domačija, seveda, sin Franci je bil hraber partizan. »Kar k našim remo,« je vedno veselo vabil celo četo. »Mati ima prav gotovo kaj pripravljeno,« je hitel z besedami in tudi z nogami, da je bil že ob plotu hiše, ko smo ostali še gledali na cesto in mislili na varnost.

In tako je Stana obračala strani svoje nikoli napisane knjige daljnih dni življenja. Njena misel je segla v tisti čas, ko je življenje omenilo kos kruha, ki pa ga je grozota vojne vihre premnogo krat spremenila tudi v smrt.

Mehki mir in sonce, ki sta jo obdajala zdaj, ji je odzvel tesnobo v srcu, ko je z očmi objemala vasico.

In zdaj je opazila, da so pri Matjaževih naredili prizidek.

Seveda, kup otrok je bil tam. Najstarejši, osemletni Matjaž, ki je ime podeloval po očetu in hiši, je krave takrat prignal kar v bližnjo hosto in za njim je počasi pridrsala stara mati. Nekoč je kravo kar tam pomolzla v naše prazne čutarice. — To so topli spomini, ki se po tolikih letih le počasi spet dvigajo in vračajo v sedanjost.

Tam ob jasi so štiri hiše. Vse so bile »našne«. Pri Malenšku, pri Mihi, seveda Miha je še! kar z nami. Naslednji dan se je iz čete vrnil domov po harmoniko in hlebec kruha. Prav vsi smo ga nato ozmerjali, kruh pa pojedli do zadnje drobtinice. Nategnil je meh in zaigral »Kovači smo in naša sila.« Ko je odložil harmoniko, je zvit pribil. »Rad bi popravil, kar sem zagrešil. Kruh bi nesel nazaj, pa ste ga medtem pojedli,« in nas nedolžno pogledal. Kasneje je priznal, da sta bila s četnim komandantom tako zmenjena. Še isti dan smo iz zasede napadli sovražnika.

To so še oddaljeni časi, o katerih se včasih z nejevoljo uči njen najmlajši sin, ki se mu je zgodovina zaradi letnic »popela že vrh glave«, kot je dejal pred kratkim. Zdaj je sedla, da mu pripoveduje o vasi in takratnem življenju, saj je v sebi že uredila vse te spomine. Rad jo je pozorno poslušal in začutila je njegovo roko na svoji rami.

Ko sta ustala, je nedaleč ob štoru, obraslem z mahom, zagledala dva gobana, dovolj velika, da ju je opazil tudi sin in skrbno položil v še prazno košarico, kakor znajo to le nekateri gobarji.

Vriskaajo se je sin veselo zapodil po hribu nazdol.

Nikakor pa se ni mogla spomniti prebivalcev zadnje hiše v vasi, ob kateri je stala zdaj nova, zidana, vili podobna stavba.

Ko je dospela do potoka, kjer jo je še čakal sin, sta se po ozki brvi približala cesti.

V njej pa je kipele! — Ali me bodo spoznali, ali

se bodo spominjali dogodkov, ali so stari še živi, le kdo zdaj kmetuje tod — je vstajalo v njej vprašanje za vprašanjem...

»Sin je hitel za njo, se smeje odkašljaj in dejal: »Le kje vse ti nisi bila, mama. Kdo pa bo sedaj gobe nabiral?«

Objela ga je s težavo, tega svojega velikega fanta, in odhitela naprej.

Pri prvi hiši sta se ustavila. Mimo dvorišča, kjer so bile razpostavljene lese za sušenje gob, je stopila v prazno vežo. Slna je naprej v »hišo« in zaklicala: »Dober dan! Saj je tu pri Mlekuževih?«

»Da, seveda, le mleka nimamo dovolj, saj ni mladih, ki bi delali na domačiji,« je prihajal odgovor iz za velike peči. Stopila je še naprej in zagledala Mlekuževo mater, ki je vzdignila glavo, kot bi ocenjevala, ali je došlec vreden še kaj več besed. Vstala je počasi, se prestopila in kot bi iz nje globoko hlepelo, je nadaljevala:

»Sina edince vama je vzela vojska. Naš France je padel v partizanih.«

Stana je čutila njen prodorni pogled in presenečena nad novico spustila roko, ki jo je že iztegnila materi v pozdrav.

»Mati, tudi jaz sem bila v vaši dobri hiši. Ali se spominjate Stane?«

Zenska si je počasi obrisala roke, potem je segla z dlanjo čez oči, kot bi hotela zbrisati svino, ki ji je zadnje čase visela na očeh, in z vrtitimi, globokimi očmi, ki jih oblikuje starost in žalost, zmajevala z glavo.

»Veliko, veliko jih je bilo pri nas. No, potem si pač tovarišica Stana,« je počasi dejala in ji ponujala roko.

»Pa si imela kitke,« je še premišljajoč dodala.

»Da, mati, kite sem imela. Zato ste mi včasih nalihi v čutaro tudi dvakrat. Za tebe in za kite,« ste mi takrat nasmejani rekli.«

Materi so se zatresle roke in pogladila je Stano po laseh.

»Čudno, kitk pa se dobro spominjam. Torej to je postalo iz tebe,« je tiho dodala.

Nato sta sedli za javorovo mizo, poklicala je iz izbe gospodarja Mlekuža, ki mu noge niso več predobro služile. Delo, starost in žalost so zahtevali svoje.

Pogovor je stekel in razne podrobnosti so spomine osvežile. Stano so sprejeli kot staro prijateljico. V razgovoru pa sta oče in mati nekajkrat dodala: »Da, našega Franceta pa ni več...«

»Veš, pri Matjaževih je tudi padel Miha. Pa kaj, saj so še ostali drugi pri hiši,« in tako naprej je povedal za vsako hišo posebej.

Stani je vas vstajala v novi podobi, z vsemi sedanjimi težavami in bridkostmi. Pri tistih, ki so ostali sami, in spet drugače pri onih, ki so svoje otroke lahko delili na tovarniške delavce in te, ki so ostali doma.

Le o lepi, zidani hiši in njenih prebivalcih še ni stekel pogovor.

Zato je Stana morala vprašati, čigava je in kdo jo je sezidal. Ni se spominjala, da bi bila kdaj stopila v tisto hišo, kakršna je bila nekoč, preblizu je bila cesta.

Mati je na njeno vprašanje zamahnila z roko, kot bi se hotela otresti muh, ki pa jih ni bilo. Oče se je presedel, vzela pručko, ki je stala v bližini klopi in s težavo prestavil noge. Potem je pogledal mater, kot bi jo hotel vprašati, če ji je prav, da o tem govori.

Stana je okrenila pogled od očeta na mater, ki je v zadregi premaknila nož še bliže k hlebu kruha, kot bi hotela prikazati svojo neizmerno povezanost vsakdana z besedo — mati in kruh —.

Oče je potem začel tiho, kasneje pa vedno glasneje in vse bolj prizadeto pripovedovati...

»Da, huda so bila tista leta. Pa kaj bi, tako nam je vsem bilo usojeno. Morali smo se braniti. Cela vas je bila eno, dali smo, kar smo mogli, ljudi in hrano... Le tam, pri tisti hiši ob jarku in cesti nam ni šlo od rok. Zmeraj so našli kak izgovor in zlahto so imeli tam v rajhu. Prvo in drugo leto so se kar naprej vozili tja gor in starejšega sina nekoč ni bilo nazaj. Nič ne rečem. Niso izdajali, če so kaj dali, so vedno hoteli potrdilo. Gospodinjo je bila trdih rok. Oče je izgubil enainštiridesetega leta oči, zaslepljene od blišča nemške motorizacije.

Sin je imel okvaro na nogi, naši bi ga najbrže

ne bili vzeli v brigado. Menda je vedno težje hodil. No, mati je sina spravila »gor« k sorošnikom, ki pa so bili iz naših krajev in tam že več let na delu. Tako so ga v jeseni štirinštiridesetega leta vzeli v nemško vojsko, kjer je tudi padel še isto jesen, nekje v ruski stepi.

Ko so prejeli obvestilo o sinovi smrti, je mati začela pošiljati k nam vedno več živil in stvari za »hostarje« in stari jih je nekajkrat prinesel celo sem. Ce nismo bili doma, jih je postavil v vežo pred svinjakom. Vedno pa je kasneje prišel po tisto »majhno potrdilce«, kakor je sam dejal.

Po vojni jim nismo delali težav. Imeli so še mlajšega sina, ki je zrasel v močnega fanta in delal doma in v oddaljenem rudniku. Pred leti je tudi on odšel »gor« k tistim, ki so speljali še starejšega sina, da je padel za veliko Nemčijo. Še ko je bil doma, je poštar večkrat nosil denar, poslan iz Nemčije. Zdal pa prinaša denar kar dvakrat na mesec: za padlega sina in potem še enkrat od sina, ki tam sedaj dela. Oba stara sta zdrava, ničesar jima ne manjka. Vsi sosedje so jima za dobro plačilo pridno pomagali pri gradnji hiše. Posebno takrat, ko so tisti bližnji mali rudnik zaprli in veliko starejših rudarjev upokojili. Med njimi seveda tudi borca Pa ni šlo drugače.«

Odkašljal se je in razgreto nadaljeval:

»Vidiš, tovarišica Stana, ljudje še po smrti žive naprej... Eni tudi v obliki mesečnih pokojnin za padlimi v okupatorski vojski — marke so trdna valuta — drugi pa od spominov na naše padle. Naj pa nikogar ne peče vest, saj nam izgube sina ne more nihče poplačati.

Res je pa, da je lepa, nova zidana hiša v vasi dokaz nekega časa in nekih ljudi. Usoda se je z nami potrgala.«

Utihnil je in njegov pogled je poletel skozi malo okno prekot ravnika v daljavo.

Vsi trije so molčali.

Stanim sin je medtem zunaj obračal na deski posušene gobe in ta njegova posebna ljubezen do gob je njej prihranila tešak odgovor, ki bi mu ga verjetno morala sedaj dati, če bi bil poleg nje.

»Obrnil sem vam vse gobe, zvečer bodo že suhe,« je zaklicala med podobni vrat in se neselo nasmejaj.

»Tudi v hlevu sem že bil, vrata so bila odprta in vrgel sem kravi seno, da je prenehala mukati,« je nadaljeval in stopil naprej v »hišo.«

»To je pa moj najmlajši,« je ponosno dejala Stana starima Mlekuževima, ko jima je prisrčno stisnil roko.

»Da bi le nikoli ne bilo več vojne,« je ob pogledu na zgovornega fanta še pribil stari, zgarani gospodar Mlekuž.

V Stani se je utrnula grenka, žalostna misel — le zakaj je tako, da novo življenje na svoji poti tepta korenine, iz katerih je zrastle? Le zakaj je tako? —

Ob slovesu je mati še zaklicala: »Pridite še kaj, gobe bodo sedaj no dežju že rasle.«

Ko sta se vračala s sinom mimo pokopališča, sta v trgu obstala pred spomenikom padlim za svobodo. Močan veter je pihal v vazi so samevale suhe rože, na zelenici so ležali kamni in papir. Podstavek za sveče je bil prevrnjen. Turobnost prizora je globoko občutila Stana.

»Kje si, domovina, tako živa v svoji bolečini kakor tu ob spomeniku,« je odmevalo v njej. V naglici sta očistila kraj, kolikor se je dalo, in vazo napolnila z zelenimi vejami, ki sta jih odtrgala še v gozdu, da bi jih nesla domov.

Misli so se v Stani dvigale kot veter v vejah bližnjih dreves. — Kako, le kako je mogoče, da je v blesku sedanjosti pokopanih toliko neizpoljenih želja in toliko skromnih človeških nad, ko vendar na široki cesti življenja želimo drug drugemu le dobro?

Ta misel je spregovorila med vrbami v šelestenju rej, ki so se trudno sklanjale prav do skal pohor skega granita, na katerem je stala plošča z vklesanimi imeni in tudi z imenom Mlekuževga sina.

Kdo naj doume usodo posameznika in ostro neso glasje, ki ga ustvarja čas? Stisnilo jo je pri srcu. Nemočna, da se bo še vračala v to zakotno vasico, k domu starih Mlekužev.

Ko se je s sinom ozrla na malo vas, je sonce osvetljevalo le še novo zgrajeno visoko hišo, vsi drugi domovi so se še temnili v tišem večeru.

ZA PRAZNIK OBČINE — 2. JULIJ

čestita
občanom občine LAŠKO
kolektiv

INDUSTRIJE VOLNENIH IZDELKOV

• volna • LAŠKO

v letu svojega lastnega
štiridesetletnega jubileja

PRED ODHODOM NA VAŠ LETNI DOPUST VAM PRIPOROČAMO, DA OBIŠČETE NAŠE POSLOVALNICE, KJER LAHKO DOPOLNITE VAŠO GARDEROBO Z NAJSODOBNEJŠIMI KROJI IN VZORCI

SE PRIPOROČAMO
KOLEKTIV TRGOVSKEGA PODJETJA

moda
CELJE

V sodelovanju z beograjsko založbo »PROSVETA« bo DRŽAVNA ZALOŽBA SLOVENIJE letos izdala doslej na svetu najobsežnejše in znanstveno najbolj utemeljeno delo o Titu:

Vladimir Dedijer:

JOSIP BROZ TITO

PRISPEVKI ZA BIOGRAFIJO v 2 knjigah

PRVA KNJIGA

bo faksimilirani ponatis Dedijerjevega Tita, ki je bil pred leti popolnoma razprodan. Osnova za faksimile Titove biografije bo slovenska inačica, najpopolnejša od dosedanjih izdaj, ki so izšle v 38 jezikih na vseh kontinentih sveta.

DRUGA KNJIGA

pa bo povsem nova. Vsebovala bo vse najnovejše dokumente in fotografije, ki še niso bile nikoli objavljene. Med drugim bo zajela pred kratkim izročene arhive Kominterne, angleške in druge arhive.

»Tako bo z obema knjigama ohranjena izvorna izdaja, ki je verno pričala o času in težavah, v katerih je bila knjiga napisana, novi tekst druge knjige pa bo podal bolj umirjeno oceno dogodkov z neobhodno distanco dvajsetih let in na podlagi novih dokumentov.« je dejal Vladimir Dedijer, ki pripravlja najnovejšo izdajo obeh knjig s toč. Vedo Zagorac in drugimi sodelavci.

Obe knjigi, ki zajemata življenje in delo predsednika Tita do leta 1952, bosta imeli več kot 1200 strani.

S poudarkom na drugi knjigi, ki bo vsebovala dokumente, ki doslej niso bili na voljo, bo Titova življenjska pot zaživela na novih, še bolj poglobljenih in potrjenih pomenih in številnih podrobnih orisih.

Prva knjiga TITA bo izšla septembra letos, druga decembra.

Za to pomembno izdajo v dveh knjigah založba razpisuje

subskripcijo,

ki traja do izida knjig.

Prednaročniška cena za obe knjigi skupaj znaša 250 din. Knjigi, ki bosta vezani v celo platno, bosta v prosti prodaji znatno dražji.

Naročila sprejemajo vse knjigarne in zastopniki založbe, izpolnjeno naročilnico pa lahko pošljete na naslov

DRŽAVNA ZALOŽBA SLOVENIJE
61000 LJUBLJANA, Mestni trg 26

NAROČILNICA

Nepreklicno naročam knjigi
TITO — PRISPEVKI ZA BIOGRAFIJO
v dveh knjigah

Prednaročniška cena za obe knjigi: 250 din.

Znesek bom poravnal
— takoj
— v 5-mesečnih obrokih
po 50 din*

Knjigi mi pošljite na naslov:

— stalnega bivališča
— na kraj zaposlitve*
*(Neustrezno, prosimo, prečrtajte)

Podpis naročnika:

Kraj in datum:

NASLOV NAROČNIKA:

Ime:

Prilimek:

Kraj:

Ulica:

Zaposlen pri:

Kolektiv Pivovarne Laško:

DELOVNE ČESTITKE OB PRAZNIKU

Delovni kolektiv pivovarne se na najbolj primeren način v tem času vključuje v praznovanje občinskega praznika — z delovnimi uspehi in aktivnostjo, ki ni v korist le 315 članom kolektiva in njihovim družinam, marveč vsem občanom v laški občini. Dohodek, ki ga ustvarjajo, z razumevanjem samoupravno delijo tudi za rast družbenega standarda, predvsem za solstvo, za komunalne po-

trebe Laškega in okolice. Kolektiv pivovarne to svojo dobro voljo in razumevanje izkazuje navzlic težkim razmeram, ki jim jih nalaga stabilizacija in velike investicijske naložbe v razširjeno reprodukcijo lastnega razvojnega programa.

V vojni deloma porušen in po njej v starem obsegu obnovljena pivovarna je od ustanovitve v letu 1938 pa do danes povečala proizvodnjo piva

za dvanajstkrat. Danes planiranih 420.000 hektolitrov piva prek svojih 16 predstavništev in 7 lastnih poslovnih enot pošilja kolektiv na tržišče, ki se razteza po vsej Sloveniji in po Hrvaški od Kotoribe do Zagreba. Pomembnost kolektiva v občini izkazuje podatek, da s svojimi osmimi starimi milijardami stoji na prvem mestu v občini. Delovna storilnost se je zvišala, kar najbolj pove šte-

vilka, da je v lanskem letu bilo proizvedenih 343 litrov na zaposlenega v prvih štirih mesecih, letos pa že 376 litrov.

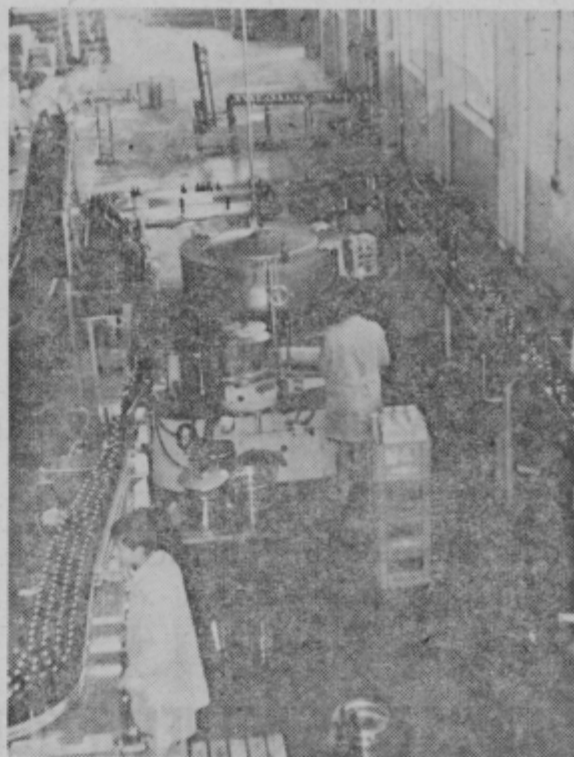
Za svoje prizadevanje in za odrekanja v preteklosti, si kolektiv zasluži tudi dostojne dohodke, ki se gibljejo od 1.360 do 5.700 dinarjev. Za zaposlene je mimo tega na razpolago zelo dober obrat družbene prehrane. Veliko skrb polaga kolektiv tudi za rešitev stanovanjskih razmer, predvsem s krediti, ki jih pod pogojem lastne udeležbe, vsako leto razpisujejo z natečajem.

Kolektiv je ustanovil lastno športno društvo, ki je dokaj aktivno z spodbujanjem k dnevni rekreaciji, letne oddihe pa delavci koristijo ob morju v Kaštel Bjelovcu.

Najbolj pa je kolektiv ponosen na letos končano investicijo, ki so jo z lastnimi sredstvi in krediti Poljobanke uresničili v vrednosti štirih starih milijard. To je prav takšen, če ne celo večji uspeh, kot je bila pred leti zgrajena sladarna, s katero so družbi prihranili 800.000 dolarjev, ki bi jih bilo sicer treba imeti na voljo za uvožen slad.

Kako se kolektiv trudi, da bi zadovoljil tržišče, je poleg tega, da si ga je zagotovil s svojim kvalitetnim asortimentom vpliv, vpeljal tudi novo embalažo, novo EURO steklenico, kar je terjalo čez 360 starih milijonov sredstev.

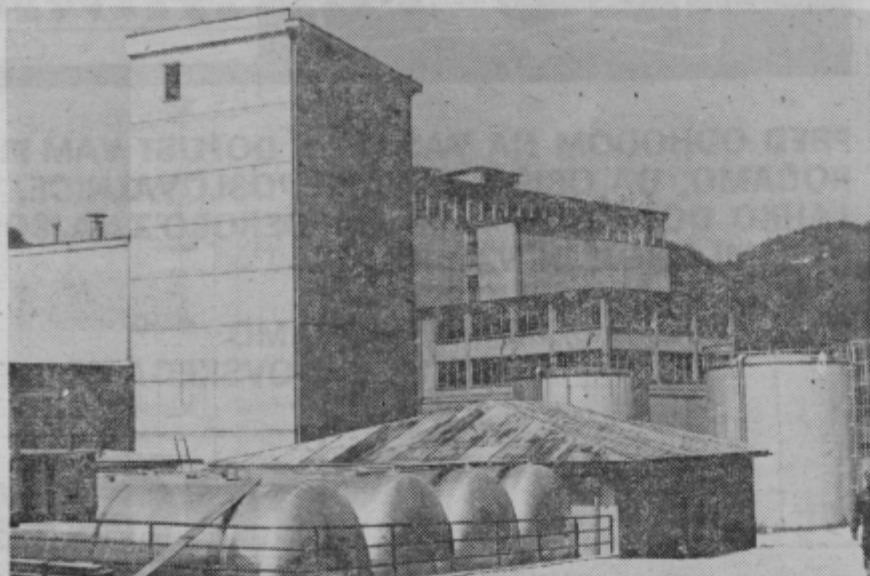
Malokdo se zaveda, da je tudi to žrtev, ko člani kolektiva odhajajo na do-

puste zunaj glavne počitniške sezone. To je temna plat pivovarske stroke, ko v vročih dneh pošiljajo na tržišče dnevno 2.800 do 3.200 hektolitrov piva.

življenju celotne laške občine in posebej še precejšnjega dela njenih občanov.

KOLEKTIV PIVOVARNE, NJENI SAMOUPRAVNI ORGANI, VODSTVO PODJETJA, POLITIČNE IN INTERESNE ORGANIZACIJE KOLEKTIVA IZKORISČAJO PRILOŽNOST IN TOPLO ČESTITAJO VSEM OBČANOM LASKE OBČINE K PRAZNIKU — 2. JULIJU! FRANCE

RADIO Celje

202 m in 97 MGh
Ob delavnih začetek odd. ob 16.00 s poročili in Tehnomercatorjevo rekiamo, ob 16.05 - naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo, ob 16.40 zabava globus, ob 17.00 - kronika, ob 17.15 - obvestila. Zaključek ob delavnih ob 18.00.

Cetrtek, 29. junija: 17.30 - v galeriji kulturnih in zgodovinskih spomenikov, Ivan Stopar: Celjski stari grad, 17.45 - zabavni zvoki.

Petek, 30. junija: 17.30 - turistična oddaja, 17.45 - moški zbor Svobode iz Mozirja.

Sobota, 1. julija: 17.30 - poslušate jih najraje, 17.58 - vesti iz veleblagovnice Nana, Velenje.

Nedelja, 2. julija: 11.00 - napoved časa in programa, Tehnomercatorjevo sporočilo, 11.03 - pogovor s poslušalci, 11.23 - obvestila, 11.38 - zabavni globus, 11.58 - naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo, 12.45 - literarna oddaja, 12.58 - nedeljske glasbene razglednice, 13.28 - 60 minut za razvedrilo, 14.28 - vesti iz veleblagovnice Nana, Velenje, 14.30 - zaključek oddaje.

Torek, 4. julija: ves dan prenos sporeda RTV Ljubljana.

Sreda, 5. julija: 17.30 - iz dela občinskih skupščin, 17.45 - iz arhiva naše glasbe.

Ljubljana

SOBOTA, 1. JULIJA: 8.10 Glasbena matineja; 9.35 S Pihalnim orkestrom RTV Ljubljana; 10.20 Pri vas doma; 11.00 Poročila - Turistični napotki za naše goste iz tujine; 12.30 Kmetijski nasveti - Jože Kregar: Vrt v juliju; 12.40 Po domače; 13.30 Priporočajo vam - 14.10 Glasbena pravljica - J Bitenc - B Lesjak: Carobna noč v prodajalni instrumentov; 14.30 Paleta zabavnih zvokov; 16.00 »Vrtljak«; 17.10 Gremo v kino; 18.15 Dobimo se ob isti uri; 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Minute z ansambлом bratov Arsenk; 20.00 »V soboto zvečer«; 21.30 Zabavna radijska igra - Marjan Marinc: »Skrivnost kote 117«; 22.15 Oddaja za naše izselence.

NEDELJA, 2. JULIJA: 4.30-8.00 Dobro jutro; 8.05 Radijska igra za otroke - Niko Grafenauer: »Cincincin potepina«; 9.05 Koncert iz naših krajev; 10.05 Se pomnite, tovariši! Rojstvo prve slovenske partizanske brigade; 10.25 Pesmi borbe in dela; 10.45-13.00 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo - vmes ob 11.00 Poročila - Turistični napotki za

naše goste iz tujine; 13.30 Nedeljska reportaža; 13.50 Z domačimi ansambli; 14.30 Humoreska tega tedna - W. Borchert: Kuhinjska ura; 15.05 Slovenska zemlja v pesmi in besedi; 16.00 Radijska igra - David Campton: »Paketa«; 17.05 Nedeljsko športno popoldne; 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Glasbene razglednice; 20.00 »V nedeljo zvečer«; 22.20 Godala za lahko noč.

PONEDELJEK, 3. JULIJA: 8.10 Glasbena matineja; 9.20 Poletni ringaraja; 10.20 Pri vas doma; 11.00 Poročila - Turistični napotki za naše goste iz tujine; 12.30 Kmetijski nasveti - Inž. Jože Babnik: Pri izkoriščanju gozdne pašje julija in avgusta bodimo previdni; 12.40 Igrajo pihalne godbe; 13.30 Priporočajo vam - 14.10 Ljudske pesmi sveta - Črnske duhovne; 14.30 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo; 15.30 Glasbeni intermezzo; 16.00 »Vrtljak«; 17.10 Ponedeljkovo glasbeno popoldne; 18.15 Popevke in pesni ritmi; 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Minute z ansambлом Franca Flereta; 20.00 Stereofonski operni koncert; 22.15 Za ljubitelje jazza

TOREK, 4. JULIJA: 8.05 Melodije slovenskih avtorjev; 9.25 »Naša pesema«; 10.05 »Čuje se odmev korakov«; 10.45 Turistični napotki za naše goste iz tujine; 11.00-13.00 Prenos proslave ob obletnici vojske; 13.30 »Po domače«; 14.05 Z našimi pevci v tujini in domači operni literaturi; 15.05 Pesmi boja in svobode; 15.35 »Boj - temelj življenja«; 17.05 Slovenske popevke in zabavne melodije; 18.30 Praznični intermezzo; 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Godala v ritmu; 20.00 Prodajalna melodij; 20.30 Radijska igra - Marjan Marinc: »Strelci v votlini«; 21.30 Koncert lahke glasbe; 22.15 Za pies in razvedrilo

SREDA, 5. JULIJA: 8.10 Glasbena matineja; 9.25 Popevke in zabavni zvoki iz studija 14; 10.20 Pri vas doma; 11.00 Poročila - Turistični napotki za naše goste iz tujine; 12.30 Kmetijski nasveti - Inž. Tone Zore: Stabilizacijski sklad za živinoreje ima posebne naloge; 12.40 Od vasi do vasi; 13.30 Priporočajo vam - 14.30 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo; 15.30 Glasbeni intermezzo; 16.00 »Vrtljak«; 17.10 Poletno glasbeno popotovanje; 18.15 Igramo za vas; 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Glasbene razglednice; 20.00 Simfonični orkester RTV Ljubljana; 22.15 S festivalov jazza

12.40 TV kašpot (do 13.00) (Lj) Nedeljsko popoldne Igre brez meja (Lj) Kolesarstvo po Jugoslaviji (Beograd) 18.00 Spet bom skakal čez luže - češki film (Lj) 19.50 Cikcak (Lj) 20.00 TV dnevnik (Lj) 20.25 3-2-1 (Lj) 20.30 Ko nisem bil več vojak - humoristična oddaja (Bg) 21.15 Stih in pesem - zabavno glasbena oddaja (Zg) 21.30 Športni pregled (JRT) 22.00 Poročila (Lj)

PONEDELJEK 3. VII 18.15 Obzorik (Lj) 18.30 Kremenčkovi - ameriška barvna risana serija (Lj) 18.55 Mozaik (Lj) Večer sarajevske TV; 19.00 Mladi za mlade (Sa) 10.45 Kratak film (Lj) 19.50 Cikcak (Lj) 20.00 TV dnevnik (Lj) 20.25 3-2-1 (Lj) 20.30 D. Sušič: BEG - drama TV Sarajevo (Lj) 21.20 Druže, Tito mi ti se kune - zabavno glasbena oddaja TV Sarajevo (Lj) 21.50 Silkarji svet Radenka Miševića - oddaja TV Sarajevo (Lj)

18.15 Obzorik (Lj) 18.30 Kremenčkovi - ameriška barvna risana serija (Lj) 18.55 Mozaik (Lj) Večer sarajevske TV; 19.00 Mladi za mlade (Sa) 10.45 Kratak film (Lj) 19.50 Cikcak (Lj) 20.00 TV dnevnik (Lj) 20.25 3-2-1 (Lj) 20.30 D. Sušič: BEG - drama TV Sarajevo (Lj) 21.20 Druže, Tito mi ti se kune - zabavno glasbena oddaja TV Sarajevo (Lj) 21.50 Silkarji svet Radenka Miševića - oddaja TV Sarajevo (Lj)

TOREK 4 VII 16.00 Jahalno prvenstvo Jugoslavije (Bg) 17.40 Koncert invalidskega pevskega zbora (Lj) 18.10 Risanka (Lj) 18.15 Obzorik (Lj) 18.30 Tiktak in Risanka (Lj) 18.50 Mozaik (Lj) 18.55 Svobodna Jugoslavija - partizanske pesmi (Lj) 19.20 Jugoslovanska revolucija - Plamen - dok. odd. (Lj) 19.50 Cikcak (Lj) 20.00 TV dnevnik (Lj) 21.00 3-2-1 (Lj) 21.10 Kala - slovenski film (Lj) 22.35 Ob dnevu borca - posnetek kulturne prireditve (Ljubljana)

SREDA 5. VII 16.55 Madžarski TV pregled (Pohorje, Plešivec do 16.40) (Beograd) 18.00 Sahovski komentar (Lj) 18.20 Obzorik (Lj) 18.35 Sebastijan in Mary Morgane - serijski barvni film (Ljubljana) 19.00 Mozaik (Lj) 19.05 NASI OPERNI PEVCI: Zlata Ognjanović (Ljubljana) 19.25 S KAMERO PO SVETU: sturje Toneti in ena sama Mount Kenya (Ljubljana) 19.50 CIKCAK (Ljubljana) 20.00 TV DNEVNIK (Ljubljana) 20.25 3-2-1 (Ljubljana) 20.35 Mollere: IMPROVIZACIJA V VERSAILLESU - predstava Drame SNG Ljubljana (Lj) 21.35 NEZDRUŽENI NARODI - oddaja iz cikla Odiseja Miru (Ljubljana) 22.05 JAZZ NA EKRANU: Piesni orkester RTV Zagreb in pev-

ka Helen Merrill (Ljubljana) (Ljubljana) 22.25 POROČILA (Ljubljana) CETRTEK 13.58 NAPOVED SPOREDA (Ljub) 14.00 Wimbledon: TENISKI TURNIR - moški polfinale - prenos v barvah (do 16.30) (EVR) 18.15 OBZORNİK (Ljubljana) 18.30 Boj za obstanek - serijski barv. film (Ljubljana) 18.55 MOZAIK (Ljubljana) 19.00 NASMEH RAZUMA - oddaja iz cikla Civilizacija (Lj) 19.50 CIKCAK (Ljubljana) 20.00 TV DNEVNIK (Ljubljana) 20.25 3-2-1 (Ljubljana) 20.35 BOS SKOZI PEKEL - japonska nadaljevanje (Ljublj) 21.25 NASI SODOBNIKI: Dušan Djamonja (Ljubljana) 22.05 VOHUNI, AGENTI, VOJAKI (Ljubljana) Dva proti bojni ladji - serijski film (Ljubljana) 22.35 POROČILA (Ljubljana) PETEREK 13.58 NAPOVED SPOREDA (Lj) 14.00 Wimbledon: TENISKI TURNIR - finale žensk - prenos v barvah (do 16.30) (EVR) 17.55 SAHOVSKI KOMENTAR (Lj) 18.15 OBZORNİK (Ljubljana) 18.30 VESELI TOBOGAN: Idriza - I. del (Ljubljana) 19.00 MESTEČE PEYTON - serijski film (Ljubljana) 19.50 CIKCAK (Ljubljana) 20.00 TV DNEVNIK (Ljubljana) 20.35 SHANE - ameriški film 20.25 3-2-1 (Ljubljana) 22.25 GLAVA NA ZASLONU (Lj) 23.10 POROČILA (Ljubljana)

22.05 VOHUNI, AGENTI, VOJAKI (Ljubljana) Dva proti bojni ladji - serijski film (Ljubljana) 22.35 POROČILA (Ljubljana) PETEREK 13.58 NAPOVED SPOREDA (Lj) 14.00 Wimbledon: TENISKI TURNIR - finale žensk - prenos v barvah (do 16.30) (EVR) 17.55 SAHOVSKI KOMENTAR (Lj) 18.15 OBZORNİK (Ljubljana) 18.30 VESELI TOBOGAN: Idriza - I. del (Ljubljana) 19.00 MESTEČE PEYTON - serijski film (Ljubljana) 19.50 CIKCAK (Ljubljana) 20.00 TV DNEVNIK (Ljubljana) 20.35 SHANE - ameriški film 20.25 3-2-1 (Ljubljana) 22.25 GLAVA NA ZASLONU (Lj) 23.10 POROČILA (Ljubljana)

SOBOTA 15.58 NAPOVED SPOREDA (Ljub) 14.00 Wimbledon: TENISKI TURNIR - finale moških - barvni prenos (ev. možni dvojci - posnetek) (EVR) 17.40 PESMI IN PLESI JUGOSLOVANSKIH NARODOV - III. oddaja (Ljubljana) 18.10 OBZORNİK (Ljubljana) 18.25 DISNEYEV SVET (Ljublj) 19.15 MOZAIK (Ljubljana) 19.20 USODNO NEBO - II. del (Ljubljana) 19.50 CIKCAK (Ljubljana) 20.00 TV DNEVNIK (Ljubljana) 20.25 3-2-1 (Ljubljana) 20.30 MELODIJE JADRANA - SPLIT 72 - prenos (Zagreb) 22.00 TEKMECA - serijski barvni film (Ljubljana) 22.50 TV KAZIPOT (Ljubljana) 23.10 POROČILA (Ljubljana)

POSLUŠATE IZ NAJRAJŠE

Prav lepo pozdravljeni, cenjeni bralci in ljubitelji lepe glasbe. Zavrtili smo telefon in povprašali Tehnomercatorjeve prodajalne RADIO, ELEKTRO in Veleblagovnico »T«, katere plošče ste v preteklem letu najraje kupovali. No, in tako je nastala nova Pop lestvica »T«. Vendar, najprej imo izžrebancu: IRMA CATER, Trnovlje 74 a, Celje! Čestitamo! In tu je vaša POP LESTVICA »T«:

1. OTO PESTNER
2. TONY CHRISTIE
3. ZDENKA VUCKOVIC
4. TOM JONES
5. NEW WORLD
6. DELIRIUM
7. DRAGO DIKLIC
8. MARJETKA FALK
9. MAJDA JAZBEC IN JANEZ PUH
10. SESTRE POTOCNIK
- MATI BODIVA PRIJATELJA AMARILLO
- TO JE NASA KUČA
- THE YOUNG NEW MEXICAN PUPPETEER
- FIRST STEPS
- HAUM
- TESKO MI JE ZABORAVIT TEBE
- PRVA LJUBEZEN
- NAJ BO MAVRICA
- KO BOS PRISLA JEMAT SLOVO, MLADOST

Ime in priimek: _____
Točen naslov: _____
Naslov skiadbe: _____
Ploščo kupujem v: Veleblagovnici »T«, »Elektro« »Radio«. (ustrezno obkroži)
Kupone pošljite do srede 21. junija do 12. ure na naslov: »NOVI TEDNIK«, Gregorčičeva ulica 5, Celje.
»TEHNO-MERCATOR« CELJE

VAŠA VARNOST, VARNOST VAŠEGA PREMOŽENJA: ZAVAROVALNICA

NEVIHTA BO ALI BO TUDI TOČA?

Tako se vprašuje kmet, ko žalostno pogleduje v nebo, kjer se kopičijo gosti, črni kopasti oblaki. Če pa se med temi oblaki pojavijo še sive megle, se pa bojazen že spreminja v grozo, saj mu toča lahko v nekaj minutah uniči pridelek in s tem celoletni up in želje, ki ostanejo neizpolnjene. Ostane vprašanje, kje dobiti nadomestilo za uničeno vrednost in s tem obdržati ravnotežje v družinskem proračunu? Potrebe so velike, ni pa kje dobiti, če je večina uničenega.

To so pojavi, ki niso nič novega. Pojavljajo se večkrat na leto in so se pojavljali vedno, odkar se je človek tega zavedal. Dobesedno pa so postali problematični takrat, ko je človek začel organizirano pridobivati kmetijske pridelke. Nesreče take vrste pa so postajale vedno bolj boleče. Najhujše pa je spoznanje, da je proti tej nesreči človek nemočen.

Toča sicer ne obuboža množice proizvajalcev, temveč posameznike in skupine, kar je pač odvisno od širine prizadetega območja. Vsekakor pa so tisti, ki jih toča prizadene, gospodarsko močno ogroženi. Posebno še zato, ker jim uniči proizvodnjo glavnih kultur, kar so hmelj, pšenica, sadje, vinograd, povrtnina itd.

Po zavarovalni statistiki za območje celjske regije toča uniči od zavarovane vrednosti: 3-4% žita, 13-14% grozdja, 5-6% hmelja, 14-15% sadja, 6-7% povrtnin itd. To je večletno povprečje, ki tudi nekako odgovarja na vpliv več faktorjev, kot so: občutljivost posameznih kultur. Na škodo po toči, dolžina vegetacije oz. časa, ko je posamezna kultura izpostavljena toči. Navedeni procenti pa so lahko za posamezna leta zelo različni, večji ali manjši od povprečja (Primer: leta 1968 je bilo uničeno po toči 12% od vsega pridelka hmelja na celjskem področju).

Toča pada v sezoni večkrat, t.j. 8-20-krat. Od tega 2-3-krat pada huda toča, ki običajno prizadene večja območja. Sezona nevarnosti traja 5 mesecev, od maja do septembra. Občutno škodo je napravila toča že 9. maja, ko je bil hmelj na nekaterih površinah prizadet tudi do 50%. Zelo močna toča je padala 4. septembra 1970, ko je uničila sadje 90-100%. Seveda so pa tudi ekstremi, ko je padala toča 16. oktobra in uničila pridelke nekaterih vinogradov, kjer trgatve še ni bila končana. Najhujše toče so ponavadi od 15. 6. do 15. 8.

Kakšne so možnosti zaščite kmetov-proizvajalcev proti toči?

Do sedaj še edina zanesljiva zaščita pred posledicami toče je zavarovanje pri zavarovalnici. Lahko rečemo, da je veliko proizvajalcev zaščiteno preko zavarovanja. Zelo močan razvoj je ta vrsta zavarovanja dosegla v zadnjih 20 letih,

ko je DOZ oz. sedaj Zavarovalnica SAVA izvajala načrtno organizacijo tega zavarovanja potom kolektivnih zavarovanj preko kmetijskih zadrug ali kmetijskih kombinatov.

V kakšnem obsegu so zavarovane posamezne kulture?

Hmelj je zavarovan v celoti z dolgoročno zavarovalno pogodbo rezultatov. Na drugem mestu je zavarovanje plantažnih sadovnjakov. Na tretjem mestu pa je zavarovanje vinogradov ter povrtnin. Vse ostale kulture so manj zavarovane.

Premije se določijo po višini povprečnih procentov škod za večletno obdobje, temu se prištejejo še režijski stroški, kar skupno tvori bruto premijo.

Tako znaša končna premija za:

1 ha pšenice vrednost 3.600 din — premije 155 din

1 ha vinograda vrednost 9.000 din — premije 1.530 din

Višina premije je odraz dejavnosti škod in stroškov. Cenitev in likvidacija škode je objektivna in pravična. To je tudi večina zavarovancev ugotovila in se prepričala na lastnih primerih. Zato ni čudno, da so ti proizvajalci postali stalni zavarovanci.

Na osnovi takega stanja se zavarovalnica zavzema oz. pripravlja uvedbo kolektivnih dolgoročnih zavarovanj tudi v tej panogi, ker bi lahko to zavarovanje še bolj omasovilo s pridobivanjem novih zavarovancev, kar bi imelo za posledico boljše izravnano rizika in nadaljno pocenitev premij.

Na koncu naj vas obvestimo še to, da je sedaj najhujši čas poletnih neviht in nevarnosti toče. Dokler na vašem področju še ni bilo toče, imate še vedno možnost za sklenitev zavarovanja proti toči za vaše žito, vinograd itd. Zato ne odlašajte, da ne bo prepozno.

ZAVAROVALNICA SAVA
PE Celje

VAŠE ZAUPANJE, NAŠA SKRB ZAVAROVALNICA SAVA

TRGOVSKO PODJETJE NA VELIKO IN MALO TEHNO-MERCATOR

NAGRADNA KRIŽANKA

Nagrade so tele: 1. nagrada: 100 din ter 5 nagrad po 30 din.

Rešitve pošljite do 8. julija na naslov Novi tednik, Celje, Gregorčičeva 5, s pripisom S TEHNO-MERCATORJEM NA DOPUST.

VOJSKA	NACE ŠUMI	NACE SVINEC	NACE NAČRT	SLOV. SLIKAR	TEKOČA VODA	BREZVLADNI	OSEBA, KI MENJA	PLATNENO BLAGO	LUKA V IZRAELU	RADIJ	MESTNO ZADAVIČJE	OČKA, ATEK	PREBIVALEC	
24 UR				TEHNO-MERCATOR	DELAVEC S KRAMPI TRST									
ŽENSKO IME				VADITE-LJICA										
BREČLO MARIJAN		DOMAČE SUKNO JANEŽ ANTON		SEČNICA V RHOVNI ORGAN MED NOB						KDOR SARAJEVA SARAJEVO				
VRSTA PLESA				BOLEZEN OVC KDOR LGOI					ČRTA TRIKOTNIKA AMERIŠKI IGBALEC					
LIRSKA PESEM			MESTO NA HRKU	VELIKA LEPA VEŽA BENO			LOPA ZA LETALA				RAGUSA KAZALNI ZAJMEK		DEVETA PEŽELA	NRVESKA KEV ZA V TELESNO VOTLINO
VALJEVO		KRANO VEČ PERES		NEUMEN ZELO GLOBOKA JAMA			POPADNIK ILIROV			FIGURA PRI ČETVORCI			UČENJE	ZASTILNA NAVADNO LESENA STAVBA
DUŠIK	PREBIVANJE NAŠ TELOVADEC			TEHNO-MERCATOR	MESTO V NEMOŽI SKUPINA CELIC					KONEC PRI SAHU RAJUMOVA-LEC JAM			IGRALEC HUNTER VESTA POSKODBE	
TELIČEK			ONICEVAJA ŽELEZA GOSTILNICAR		STOPICANJE GL. MESTO JORDANDE						ŽENIN ALI MOŽEV OČE	HERMILNA RASTLINA		
VEŽOČNI VEZENIK		BERILO POLJSKA RASTLINA		MITOLOGSKI GREK		SEVANJE ŠTEFOK	TOMAŽ ARVINSKI LIRA				AMER. LOVEC NA KOBU-HOVINO FANTASTIČNI ROMAN ALEKSEJA TOLSTOJA			
TEHNO-MERCATOR	KLONIKA VOZARNA KUTINA			MAŠNA KONDRA				METER JOŽE GLAJ						
VOZAROV DOM				ŠIROKA CESTA Z NASADJ										
POLJSKI VLAČILEC				KDOR UVEDE KAJ NOVEGA										RUSKO Ž. IME

Križanko vam je pripravil TEHNO-MERCATOR. Slike prikazujejo štiri naša obrnorska letovišča. Preden odidete na dopust skočite v eno izmed prodajaln TEHNO-MERCATORJA, kjer dobite vse potrebno za vaš letni odih.

mali oglasi

PRODAM

OLJNO / EC EMO 5 skoraj novo prodam Golob, Leskovec 11, Skofja vas.

VSELJIVO enosobno stanovanje prodam. Brglez, Dečkova 25 a, Celje.

FIAT 750, letnik 1968 in trijer (za čiščenje žna) ugodno prodam. Anton Bevc, Pištanj 34, Lesično.

FIAT 750 prodam ali zamenjam za večjega. Meštrov Spiro, Trubarjeva 53 B ali bife »Tw«.

PRODAM hišo z gospodarskim poslopjem in 8000 kv. metrov zemlje, kjer je tudi parcela z gradbenim dovoljenjem. Ogled in poizvedbe: Sef Ludvik, Medlog 53, Celje.

KOMPLETNO jedilnico (renesansa) prodam. Ponudbe pod »Zeio lepa«.

SPALNICO novo, zaradi selitve prodam. Macuh, Copova 10, Celje.

FIAT 750 prodam za 5800 ND, dam tudi na ček za gradbeni material. Ogled vsak dan od 14. do 15. ure. Petrej Dimitrij, Ul. Frank. žrtev 1 Hudinja.

KOSILNICO Alpina — ročno prodam. Karel Tanjšek, Podvin 18, Polze.

TRAJNO gorečo peč EMO 5, električni bojler 80 ltr, komplet kuhinjsko opremo in moped enosedežni poceni prodam. Gradič Konrad — Parižlje 64, Braslovče.

CISTOKRVNE siamske mačke, stare tri mesece, prodam. Irma Jazbec, Vilharjeva 4 (pri Skalni kleti) — Celje.

HIŠO, dvostanovanjsko z dvoriščem, staro, — pripravno za manjšo obrt v centru mesta prodam. Eno stanovanje vseljivo. Ponudbe pod »Zagata«.

PRODAM tri večje, rabljene sode, 150 ltr jabolčnika in sadni mlin Zg. Hudinja 19.

ELEKTRICNI sivalni stroj znamke »Bagat« ugodno prodam. Zabkar Anton, Zdobrova 86 b, Skofja vas.

FIAT 750 rabljen prodam. — Kač Anica, Mala Pirešica 1, Petrovče.

KOMBI VW z dvosedežno kabino, registriran za 6 oseb — odprta karoserija, prodam. Stante, Podgorje 24, Frankolovo.

OTROSKI VOZICEK kombiniran (nemški) dobro ohranjen prodam. Bricman, Trubarjeva 40.

PRODAM motorno kolo (avto) Masserschrit KR, 175. Ogled po 14. uri. Grbac, Nova vas 2, Sentjur pri Celju.

HARMONIKO »Lubas« prodam in 48 a zemljišča. Informacije Korent Maks — Trubarjeva 53 B.

OPEL rekord, letnik 1958, razstavljen kontrabas in bariton ugodno prodam. Stanika Vodusek, Mirna pot n. h. — pri mest. pokopališču.

DVE otroški postelji z vložki — jesen — poceni prodam. Kavc, Velenjska 5, Zalec.

KOMBINIRAN otroški voziček ugodno prodam. Seles Metka, Cankarjeva 13, Celje.

NOVEJSO hišo z vrtom in njiivo prodam. Urejena dokumentacija. Cena po dogovoru. Store 162.

OPEKO — monta in podolit prodam po minimalni ceni v Bregu pri Polzeli. Tone Maslo, Celje — Ljubljanska 33, telefon 37-04.

UGODNO prodam športni voziček — lepo ohranjen. Spilak Slava, Zg. Hudinja, Fr. žrtev 7, Celje.

STANOVANJE

ODDAM opremljeno sobo trem solidnim dekletom. — Stanetova 16, I. nadstropje. Ogled v soboto od 8. do 10. ure.

ENOSOBNO stanovanje ali večjo sobo išče tričlanska družina v Celju ali bližnji okolici. Javornik Franc — strugar — Libela, Mariborska 1, Celje.

OPREMLJENO sobo oddam sestanovalki pod ugodnimi pogoji. Ponudbe pod »Jenkova«.

ISCEM sobo v centru Celja, po možnosti s posebnim vhomom. Salobir Mihela. — Kolodvorska restavracija — Celje.

ISCEM večjo sobo v Celju — redni plačnik. Veselinovič Slobodan Merilni oddelek, Cinkarna Celje.

DVOSOBNO stanovanje iščem v Celju, Zalcu ali Sempetru. Ponudbe pod »Okolica«.

SVETLO sobo v centru (kopalnica) v idam solidni oseb. Ponudbe na uredništvo pod »15«.

TRICLANSKA družina išče stanovanje v Celju ali okolici. Plača tudi vnaprej. Ponudbe pod »Poštena družina«.

OSEBA, ki se je javila na oglas »Stanovanje« z dne 15. 6. 1972. naj se javi na istem mestu kot je predlagala v nedeljo ob 10. uri dopoldan.

KUPIM

MLADO mlazno kozo kupim. Sket, Teharje 19

ZAPOSLITEV

VAJENCA za slikarsko in pleškarsko stroko sprejme Branko Dobrave, Celje — Tomšičev trg 16.

VAJENCA sprejem. Stanovanje nL Rožanc Slavko — »Mizarstvo« Celje, Partizanska 5.

KVALIFICIRANEGA strugarja in vajenca za orodjarja sprejememo I. Javoršek — Ipavčeva 28, Celje.

TAKOJ sprejem vajenca za vodovod. inštalacije in enega za priučitev. Bratov Keršnikov 34.

TVD Partizan Gaberje Celje, Mariborska 42, razpisuje prsto delovno mesto hišnika. Pogoji je zamenjava stanovanja. Pismene prijave poslati na Društvo do 15. VII. 1972.

RAZNO

VDOVEC s pokojnino in posestvom želi spoznati žensko srednjih let vajeno kmečkih del. Ponudbe pod »Zeniteva«.

REJCI perutnine pozor! Kvalitetne piščance brojlerske in nesne pasme v starosti od 1—14 dni dobite vsak dan v Valilnici Dobrave, Zgornje Roje 23, Sempeter.

ELEKTROINSTALACIJE enodružinskih hiš opravimo hitro in z garancijo dve leti. Elektro servis Petrovič — Trobentar, Celje, Ul. V. Prekomorske brigade 4, telefon 21-73.

VDOVEC s posestvom išče gospodinjno od 40 do 50 let, lahko z družino, in svrhu ženitve. Ponudbe pod »Pokojnina«.

KOSNJO dam v najem. Lončar, Deoro, Laško.

MODRO otroško jopico zgubljen v parku oddajte proti nagradi v Otroškem vrtcu pri Gimnaziji.

ZAHVALA. Zahvaljujemo se šoferju, ki je 25. aprila 1972 na Teharski cesti pobral ponesrečeno deklico in jo odpeljal v bolnišnico. Zahvaljujemo se tudi prim. dr. Laknerju za uspešno zdravljenje in vsem sestram na Otroški kirurgiji. Jakopin, Podgorje 25, Celje.

LESNO INDUSTRIJSKI KOMBINAT
»SAVINJA« — CELJE

NUJNO ISČE

4 kvalificirane mizarje za dela pri strojih v delovni enoti POLFINALA in POHIŠTVO Celje in v delovni enoti SEMPETER

Pogoj: kvalificirani mizar, odslužen vojaški rok, osnovni osebni dohodek v višini 1.354.— dinarjev.

12 zdravih in fizično sposobnih polkvalificiranih in nekvalificiranih delavcev za dela na delovnih mestih v

DELOVNI ENOTI ŽAGA:

— skladiščni delavec — transport
— pomočnik pri cepilki
— pomočnik viličarja

DELOVNI ENOTI FURNIRNICA:

— pripravljanje hlodov za predelavo lesa

DELOVNI ENOTI POLFINALA:

— pri krojevalcu lesa
— skladiščna dela v sušilnici

DELOVNI ENOTI SEMPETER:

— nakladanje vagonov in odprema
— pomočniška dela pri strojih
— manipulacija rezanega lesa — iglavcev
— manipulacija reprodukcijskega materiala.

Pogoj: Odslužen vojaški rok. Osnovni osebni dohodek v višini od 956.— do 1.207.— dinarjev.

Kandidate prosimo, da se TAKOJ osebno oglasijo v splošno-kadrovskem sektorju podjetja.

Komisija za delovna razmerja

EMO
CELJE

vabi
k sodelovanju

VEČJE STEVILO

DELAVCEV

ZA DELO V PROIZVODNJI

V poštev pridejo le kandidati, ki so stari najmanj 17 let in največ 35 ter imajo urejene stanovanjske razmere v Celju ali bližnji okolici.

Prijave sprejema kadrovska služba »EMO« — Celje.

AVTOMOTOR

Odbor za delovna razmerja in izobraževanje

SOZD AVTOMOTOR CELJE

podjetja SLOVENIJA AVTO Ljubljana

vabi k sodelovanju delavce za zasedbo naslednjih prostih delovnih mest:

PRIPRAVNIKA

za odgovornejše mesto v komercialni službi avtotehnične stroke z dokončano VEKS z znanjem vsaj enega od tujih jezikov in da ima smisel in veselje do avtostroke (šoferski izpit).

NAMESTNIKA POSLOVODJE

za prodajalno avtotehnične stroke v Velenju z dokončano poslovodsko ali srednjo komercialno šolo in petletno prakso v blagovnem prometu tehnične stroke.

Osebni dohodki so določeni s pravilnikom o delitvi dohodka in osebnih dohodkov. Stanovanje ni zagotovljeno.

Prošnje sprejema kadrovska kontrolni sektor SOZD AVTOMOTOR Celje, Miklošičeva 2 v roku 15 dni po objavi.

ZA VAS
ZA VAŠE GOSTE
ZA VAŠE POSLOVNE
PRIJATELJE

JUGOBANKA

sedež LJUBLJANA

OBVEŠČA

cenjene stranke, da so ekspoziture Jugobanke pričele poslovati od 1. junija dalje po novem neprekinjenem delovnem času

od 7.00 ure do 19.00 ure,
v sobotah pa od 7.00 do 11.00 ure

CELJE, TITOV TRG 7
(od 15. junija 1972 dalje)
MARIBOR, SVETOZAREVSKA B. B.
LJUBLJANA-ŠIŠKA, CELOVŠKA 106

VSE NAM ZAUPANE BANČNE POSLE
BOMO OPRAVILI Z VSO
POZORNOSTJO!

JUGOBANKA — LJUBLJANA

ZANIMIVA IZBIRA TAPET

IZ UVOZA

TRININO **Dekor**
CELJE

LIBELA NAGRAJUJE — LIBELA NAGRAJUJE — LIBELA NAGRAJUJE — LIBELA NAGRAJUJE — LIBELA NAGRAJUJE

NAŠE VPRAŠANJE - VAŠ ODGOVOR

V vsaki številki Novega tednika vam bomo postavili eno vprašanje. Napisali ali obkrožili boste odgovor, za katerega boste prepričani, da je pravi. Odgovore na kupone pošljite na uredništvo Novi tednik Celje, Gregorčičeva 5, do ponedeljka. S tem že sodelujete pri žrebanju.

V žrebanje bomo uvrstili vse odgovore — pravilne in nepravilne. Toda z nagradami LIBELE in KERAMIČNE INDUSTRIJE LIBOJE bodo nagrajeni le tisti izžrebanci, ki bodo pravilno odgovorili. Pet izžrebanih igralcev z nepravilnimi odgovori pa bo prejelo knjižne nagrade.

Torej — vsak teden 15 nagrad za naše bralce in bralke v novi NT igri.

In še posebne nagrade za nove naročnike. Za vse nove naročnike, ki se bodo naročili na NT z naročilnico, ki jo bomo objavili vedno na tem prostoru, pa bomo pripravili vsake tri tedne še posebno žrebanje — za Libelino konvektorsko peč ali pa za maser.

Skupno torej čez 500 nagrad Libele in Keramične industrije Liboje za nove naročnike in bralce.

In še 300 knjižnih nagrad NT.

Kakor da bi naša zadnja kritika pomagala! V uredništvo je prišlo mnogo več dopisnic in vse z zanimivimi odgovori. Kaže, da bo mnogo naših bralcev ostalo kar doma, da bodo planinska in obmorska letovišča brez njih. No, če bo res tako, ste nam naložili veliko odgovornost. Kajti mi se bomo morali potruditi, da vam bo poletje vseeno prijetno — kljub vročini kljub delu v službi, doma ali na kmetiji. In veselji bomo, če nam bo to uspelo. Potrudili se bomo, kar kaže že ta številka, da bi imeli dragi bralci, res veliko branja. Pa tudi naša nagradna igra vas bo prav gotovo razveseljevala.

No, in sedaj k žrebanju!

Izžrebani so bili:

Berta Radejnc, Prebold 8
Marija Uranjek, Blok upokojencev 2, Zalec
Rozika Kugler, Hrenova 6, Sirmec
Tilka Magdič, Zupančičeva 5, Kranj
Jožica Rajh, Kidričeva 45, Laško
Danica Miakar, Smrekarjeva 6, Celje
Martin Zupanec, Nova vas 37, Sentjur
Stefanija Lupshe, Rogaška Slatina

Pratiko bodo prejeli po pošti:

Ivica Bezaj, Ne otoku 8, Celje
Stefka Elnfalt, Vinogradna 32, Sl. Konjice
Marija Smarčan, Nazarje 50
Ivanka Jazbec, Dobje, 3 pri Planini
Marija Zveglar, Vodruž 26, Sentjur

NOVO VPRAŠANJE ZA VAS

Novo vprašanje je spet lahko. Verjetno ne boste imeli težav pri pisanju odgovorov, kajti vprašujemo vas, kateri sestavek v tej številki Novega tednika vam je najbolj všeč.

Izžrebanci nagrad, dobimo se torej v ponedeljek 3. julija 1972, ob 17.00 uri v našem uredništvu.

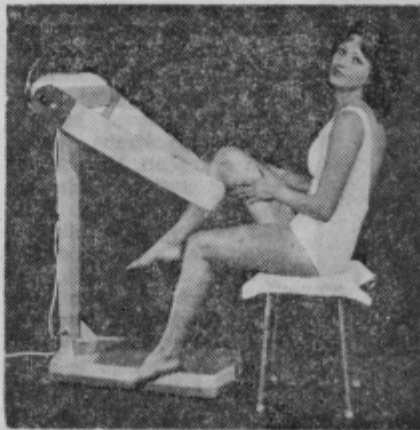
KUPON

21

Odgovor:

Ime in priimek:

Točen naslov:

Današnji tempo življenja zelo vpliva na človeka. Utrujenost, notranja napetost, nervoza in odvečna teža zaradi premajhnega gibanja, so naši stalni spremljevalci.

LIBELA MASER pa nam pomaga v vseh teh težavah.

Uporabljajo ga milijoni ljudi najrazličnejših poklicev, zlasti pa gospodinje, poslovni ljudje, šoferji in vsi, ki bi se sicer morali veliko več gibati.

LIBELA-CELJE

NAROČILNICA

IME

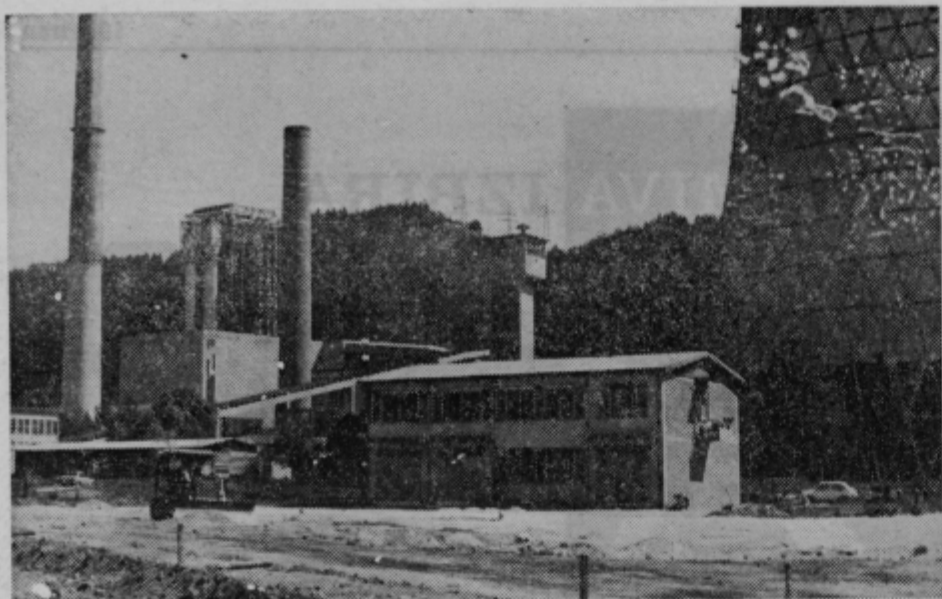
PRIMEK

TOČEN NASLOV

POSTA

S to naročilnico naročam Novi tednik in se s podpisom obvezujem da bom redno plačeval(a) naročnino

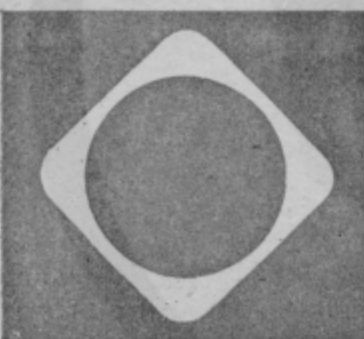
Podpis

Krajevna skupnost Soštanj gradi v Soštanj pri kopališču nov parkirni prostor za približno petdeset avtomobilov. Tako bo rešen problem za oddaljene kopalce KAM Z AVTOMOBILOM MED KOPANJEM? Dela, ki jih izvaja vodna skupnost Soštanj, bodo gotova v nekaj dneh.

Pogled na del udeležencev I. zbora samoupravljalcev žalske občine, ki je bil pravzaprav edina prireditev na celjskem območju ob 27. juniju — DNEVU SAMOUPRAVLJALCEV. Desno: Mitja Svab med slavnostnim govorom.

EXPORT
KOVINOTEHNA
IMPORT

prodaja in proizvaja
v sodelovanju z zahodnonemško firmo
INTERCAL

KOVITHERM

- enostopenjski visokotlačni oljni gorilec
- vgraditev je možna na vse vrste kotlov
- obratovanje je tiho
- visoka stopnja izkoristka

**Mlini in
mlinarji**

Piše DRAGO MEDVED

VESELJE POD SKALAMI

RAJH JOZE, pokojni mlinar iz Tepč, je dvakrat rinil k skalam, kjer Lahomščica dela lep slap. Prvič je to bilo 1924. leta, ko je postavil prvi mlin s kamnja, ki je ostal od rudniškega predora, in drugič pod slapom, ko je delal drugi mlin, ali bolje rečeno — prenesel ga je z ravnine pod skalovje.

in štirim vnučki: Marjanom, Francijem, Bernardko in Marino. Za Katarino sestro Francko so mlele še druge njene hčerke — Marija in Tončka. Mož Jože je 1953. leta napeljal tudi svojo elektriko ki so jo uporabljali samo zase. Pozneje je prišla tista velika, uprava in je njihova mini elektrarna obstala. Med vojno so tudi mleti in moke je moralo biti za vse dosti.

Tako se vsa leta, odkar sta bila postavljena oba mlina, v njih sučejo same ženske. Zdaj, ko je mati Katarina že v letih, pa melje njena snaha Marija in pri hiši s ponosom zatrjujejo, da njihov mlin še ne bo tako hitro utihnil in bodo že imeli naslednike, da bodo mleti dalje.

Svet okrog Rajhove domačije je malo divji. Ostro odsekani robovi prepadov dajejo vtis, kot da je cela dolina v enem samem velikem loncu. Ste ne pa so obrasle z gostim bršljanom in ta je že rešil dve življenji — eno človeško in eno kravje. Namreč, pred petimi leti je prišel nek kmet s kravo do roba in ko jima je zdrsnilo, sta padla ob steni v dolino. Imela sta srečo, kajti bršljan jima je pomagal, da sta bolj zdrseli, kot pa padla. Kmet se je hitro pobral in stekel k Rajhovim po nož, da jo zakolje, ker je bil trdno prepričan, da je poginila. Ko je prišel z nožem na mesto, kjer je prej krava ležala, je ta že vstala in hotela oditi.

Torej, v dolini Lahomščice bo ostal Rajhov mlin. Eden zelo redkih in materi Katarini se je še čudno zdelo, zakaj ljudje tako množično zapuščajo mlina, saj to je vendar tako lepa stvar...

Lepa je lahomska dolina, vendar že močno spremenjena od tistih časov, ko so se na njeni levi strani bohotili vinogradi, takoj na začetku pa sta bili dve tovarni za izdelovanje cementsa. Zdaj so na rebreh le posamezne hiše, ki ždiyo nad cesto in Lahomščico. Ko se dolina razteza nekaj kilometrov, se razcepi na dva dela. Na levo pridete v Reko, na desno pa na Breze. Dolina sama pa je zanimiva. Iz nje izvira rod Aškercev, domačija prvega umetnostnega zgodovinarja na Slovenskem dr. Avgusta Stegenška in višje gor pri Sempetru pa rod Orožnov. Toda to ni samo dolina naših zaslužnih mož, to je tudi dolina mlinov. Njega dni jih je bilo kar precej in komaj so domačini spravili vsa imena skupaj. Najprej je bil Turkov, Ujčev, Bobekov. Potem se dolina razcepi in če krenemo proti Reki na levo, bi še prišli do Tuškovega, Mlinarjevega, Gumzekovega, Bučanova, Čajevega in Pongračljevega. Na desno proti Tevcam pa: Požlebovega, dva Raihova, Goriškovega in Tomažekovega. Bila jih je cela vrsta in zdaj je

ostal samo še en Rajhov, drugi pa je razpuščen in razpadel.

Katarina Rajhova je živahna ženica kljub svojim trinosemdesetim letom. Z Rajhovim Jožetom sta se poročila 1920. Jože je bil doma s Sentruperta, ona

Katarina Rajhova

pa s Klanca. Posestvo v Tepčah sta kupila 1929. leta, prvi mlin pa je Jože postavil že 1924. leta. Tam je bil namreč rudnik črnega premoga »Trboveljske premogokopne družbe« in so naredili tunel za rudniško železnico. Tunel je potekal vzporedno s slapom, ki ga dela raz-

penjena Lahomščica in se šele v dolini malo umiri. Bil je to lep mlin na dve kolesi. V dolini, kjer je zdaj Rajhova domačija, pa je bil še en mlin.

Toda Jožetu je bil všeč svet pod skalami, pa ga je prenesel pod skalo pri slapu in ga z mostčkom povezal z zgornjim mlinom. Ni treba posebej poudarjati, da se mu je cela dolina smejala, češ, saj se mu je zmešalo, kakšne stroške si dela! To je bilo leto zatem, ko sta s Katarino kupila posestvo v Tepčah. Mlin je bil najprej nastope, šele nato so ga predelali. Krasilo ga je veliko mlinsko kolo, zdaj pa ga poganja turbina. Je pač bila cenejša, kot pa da bi dal delati novo kolo. Medtem časom so opustili zgornji mlin, od katerega je ostalo nekaj bornega zidovja, mostička tudi ni, ki je včasih povezoval oba mlina, pa tudi o rudniku ni več ne duha na sluha. V mlinu še zdaj meljejo, čeprav so celo blizu Laškega, kjer so hitrejši električni mlini.

Zanimivo pa je tudi to, da je pri Rajhovih rod mlinarje. Najprej je mle-

la Katarina sestra Francka, ki je zdaj v Franciji. Oče Jože ni nikoli mlel. Imela sta devet otrok, Jo-

že je umrl 1967. leta, Katarina pa zdaj živi s sinom Francijem, ki ima kovačijo, s snaho Marijo

Takšen je bil »zgornji mlin«, danes ga ni več

Njegov mlajši brat še ždi pod skalami